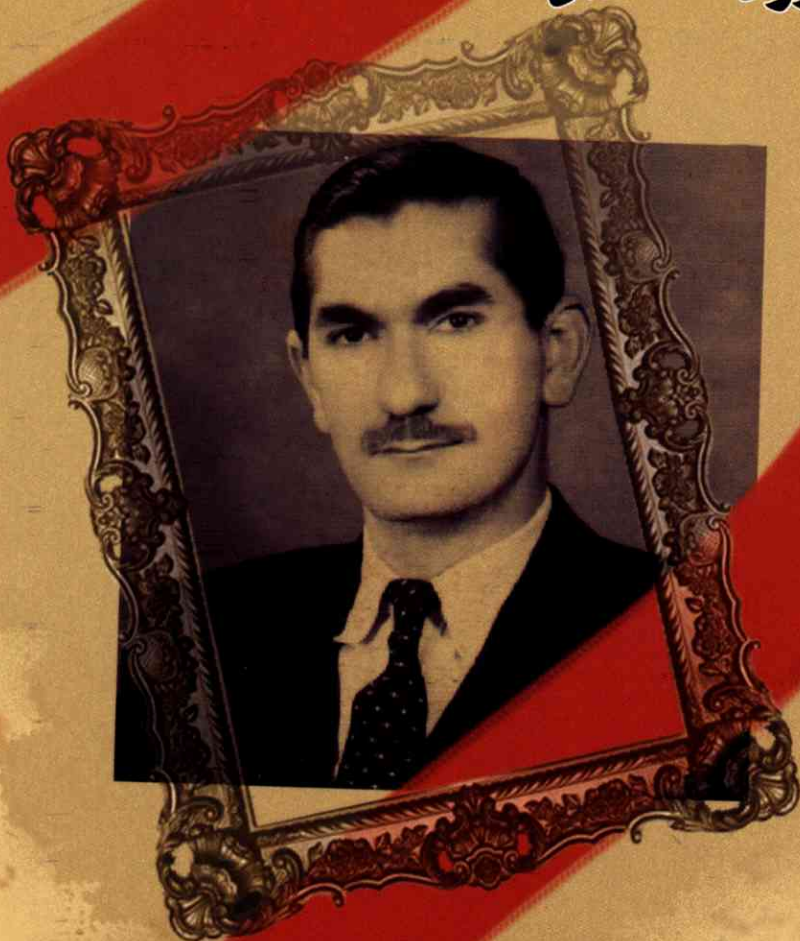

مەسعوود محەمەد

زمانی کورد

حەکیم کاکەوێس

لە عەرەبییەوه کردووێهتی بە کوردی

مه‌سعوود مه‌مه‌د

زمانی کورد

حه‌کیم کاکه‌وه‌یس

له‌ عاره‌بیه‌وه‌ کردوویه‌تی به‌ کوردی

چاپی یه کهم به زمانی عاره‌بی

لسان الکرد

مسعود محمد

له سهر ئهرکی کاک ئه‌حمه‌د وه‌لی هیممه‌ت چاپ کراوه

چاپخانه‌ی هه‌وادس

ژماره‌ی مؤله‌ت 11 رۆژی مؤله‌ت 3 - 1 - 1987

ژماره‌ی سپاردنی به کتێبخانه‌ی نیشتمانی به‌غدا 74 سالی 1987

«زمانی کورد»

ته‌رجه‌مه‌ی «لسان الکرد»

دیزاینی به‌رگ: محهمه‌د عوسمان

وه‌شانی سایتی www.mamosta.net سالی 2010

له به‌رپۆه‌به‌رایه‌تی گشتی کتێبخانه گشتیه‌کان ژماره‌ی سپاردنی
(25) ی سالی 2014 دراوه‌تی

نرخ: (3000) دینار

بېشه کی وه رگیر

وهرگیرانی بهرهمه عاره بیه کانی ماموستا مه سعود محهمه د بو که سیکي که له زمانزانی و شاره زاییدا له ئاستی خوږه وه نیزی که نه بی، گهمه کردنه به ئاگر و من تهو گهمه یه م کرد. ترس دایگر تم که تنم کردی، به لام ته مرؤ خویندنه وهی کتیب به هوئی خویندنه وهی هه واله وهرزشیه کان و خه بهری ژیانی تاییه تی یاریزانانی دنیا و ته ستره کانی هو لیسود و که لیسوی به خت و حه جی گوری ئومکه لسووم و بابه تی سه رگه رمکردنی تره وه، خه ریکه له ناو کورددا باوی نه مینی و ترسی منیش ده بیته ترسی دواروژ! کی ده په رژیته سه ر دهق و بابه تی وهرگیردراو و وهرگه ریندراو و به راوردکاری و هه لسه نگاندن؟! من یاریم به ئاگر کردوه چونکه هه ر ده بی روژی له روژان، یه کی تهو یارییه بکا و ئاماده شم بو ته وهی ده ست به سینگه وه بگرم بو هه ر هه له یه کی که ده رهق به ماموستا مه سعود محهمه د و بهرهمه عاره بیه کانی ته نجامم دایی. خو رهنگیشه ئه م کاره ی من بیته بناغیه ک بو کاریکی له خوئی باشت و ته واوتر و ره وانتر... ته وهش خراب نییه.

نهمده زانی بهرهمه عاره بیه کانی تهو ماموستا نه مره بو ته وه ده بن وهر بگیردریته سه ر زمانی کورد، به لام که هه ندی لهو گوتاره کورتانه ی ماموستام کردنه کوردی که له «العراق» دا بلاو کرابوونه وه، هه ستم به بوونی خواوه ندی وهرگیران کرد به ته نیستمه وه... هه ستم ده کرد پیم ده لی له جی ته و رسته قورسه عاره بیانه چ بنووسم. ئاخه ره رگیز، له هه یج کتیبکی عاره بییدا نه مدیوه «ربط طارفها بتلیدها» به کار هیندرایی و هه ر به زه بری قاموس زانیم به ستنه وهی کون و نوییه به یه که وه و هه تا زانیم گیانم ده رجوو... تو بلئی زانییتم؟! یا «هذا حصرم رایته فی حلب» که به شیوه یه کی ئاسایی ده کریته «ئه مه په رسیله - به رسیله یه -

و له حهلب دیومه» یا به پتی یاسای وهرگیران دهبته: «رئوی دهمی به په رسیله نه ده گه یشت دهیگوت ترشه» یا «ثم نانه به و رونه»؟ به رای من دووه میان راسته یا له ناوهرؤکی باسه که وه نیزیکتره. کابرای شایه ر که هیندهی له باردا نییه و بوی هه لئا که وئ بگاته دهربار، ههر دهبی بلئ: من له وه گه وره ترم له دهرباردا بکه ووم و لای مامؤستاش، باس باسی شایه ره نه ک زانا و خه لکی خاوه ن هه لوئستی وه ک حهیده ری و مه لا ته فهندي، که خوی له م نووسینه دا باسی هه لوئستی کردوون. ته یموور له نگیش له م باره یه وه. به زیاده ر بویه وه دهئ: گومانی تیدا نییه سه دان زانا و دانا و فه رمانده، گویرایه لی جه نگاوه ریکی وه ک منن.

مامؤستا، هه ولئکی زؤری داوه به ره گ و ریشه ی وشه دا بچته خواری و خزمایه تی نیوان وشه ی کوردی و ئافئستانی له لایه که وه و کوردی و زمانه هند و ئه وروپیه کان له لایه کی تره وه بدؤزیته وه و ره گیان بکه ر ئیتیه وه سه ر به ک. ثم کاره ی مامؤستا، منیشی خسته سه ر که لکه له ی دؤزینه وه ی ئه و خزمایه تی و هاوهر گییه و ئه مه ش نموونه یه که که بیرم که وته وه: له سه ره تای فیربوونی زمانی سویدیدا بووم، مامؤستا که مان وشه ی «ئه ستیره» ی له سه ر ته خته که، به زمانی سویدی نووسی و گوئی: ههر یه که تان به زمانی خوی ئه و وشه یه بنووسی. ئیمه ی بیگانه له سوید، که ههر یه که مان سه ر به ولاتیک و زمانیک بوو، وشه که مان نووسی. من نووسیم: Estere. مامؤستا که ش دهستی دایه ماجیک و خه تی به بن هه ندیکیاندا هینا و گوئی: ئه مانه سه ر به هندوئه وروپیه کانن، چونکه هه موویان s و t و r یان تیدان.

دوایی بینیم وشه ی هاو به شی تریش له نیوان هزمانه ئه وروپیه کان و کوردیدا هه ن که هه زاران کیلومه تر له یه که وه دوورن و خواش ده زانی

که‌ی له کۆره‌وی گه‌له سه‌ره‌تاییه‌کاندا، له ناوه‌راسی ئاسیا، هندوئه‌وروپی و هندوئیرانی لیکدا‌براوون:

گۆل له سویدیدا GöL ه و وه‌ک گویل ده‌گوتری، گورگ له زازاکیدا verg و به سویدی varg، ریژنه «باران» له سویدیدا regn، دویت به سویدی dotter، ئافره‌ت، «ئافرۆدیتا» به «خواوه‌ندی زاوژی لای یۆنانی»، شوور کوردییه و tjur سویدییه و هه‌ر به شوور ده‌خویندریته‌وه، جگه‌ له هه‌ندی له ژماره‌کان و زۆر وشه‌ی دی. داستانه‌ یۆنانییه‌کانیش، ئه‌گه‌ر به وردی بیریان لی بکه‌ینه‌وه، ده‌بینین هه‌ندی خزمایه‌تیان له‌گه‌ڵ ئه‌و داستانه‌دا هه‌یه‌ که له ئایینی میتراپی و زه‌رده‌شتیدا هه‌بووه. ئه‌م لسته‌یه‌ش نێزیکایه‌تی زمانی ئافیس‌تا و کوردی ده‌رده‌خا و بۆچوونه‌که‌ی مامۆستا ده‌سه‌لمینی:

<u>وشه ئافىستاييه كان</u>	<u>به كوردى ئه مړۆ</u>
دوا	دوو
چه توار	چوار
پانجا	پينج «پهنج»
خشواش	شهش
ئاپتا	حهوت
ئاشتا	ههشت
ناوا	نۆ
دانا	ده
ئوروانهم	گيانم «رِهوانم» رِهنگه «قوربان» خزمى
بى	
دهد	دهدهم
تهڤا	توانا
ئهوهت	گه ره كمه «ئاواتم»
كهت	كهنگى «كهى»
ماڤ	مانگ «هه يڤ»

و... زۆرى تر كه به شينويه ك له شينوه كان ده چنه وه سهر يه ك.

وهك ئهوهى ناوى «گاوانى كوردى» و «سەلمانى فارسى» له قورئاندا هاتى، ناوى «فريانه»ى توورانى له ئافىستادا هاتوووه كه يه كى بووه له توورانيه كاني باكوورى رۆژههلاتى ئه و دهمهى ئيران و توركه كاني ئهمرۆ رهگى خويان دهگهريتنهوه سهرىان. دواتر ههر توورانيه كان، كه وهك ديۆپهرست ناويان له ئافىستادا هاتوووه، زهردهشيان كوشت. لهوساوه كورد دلى به فريانه خۆشه و ههول دها برايانه له گهل توركددا بژئ و ئهم تهمايه له ئافىستاشدا ههيه. خۆشبهختانه دواى 26 سهده «سمایل بيشكچى»ى تاك و تهنها و تهريكممان به لاي خوماندا راكيشا و بووه برامان! دهبي 26 سهدهى تر چاوړوان بين تا يه كيكى تريش له توورانيه كان بيتته برامان... كهرويشك به عارهبانه دهگرين!

به پيوستى دهزانم ئهم دهقه ئافىستاييه بگوازمهوه: «كاتى خزم و كهسى فريانهى توورانى هاتنه سهر ريگا و ئايىنى راستى و به ئهشق و ئيمانوهه بۆ گهشه و پيشكهوتنى جيهان ههول بدهن له سايهى ئهنديشهى چاكدا دهبنه يهك و سههرهنجام ئههورامهزدا ئارامش و ئاسايشتيان پى دهبهخشى»¹ ئىستاش ههمان ئايهت يا به شيويهكى تيۆريزهكراوى سهردهمانهى وهك ئه و ئايهته بى هووده له ههلهيهى ئهوهداين له گهلاندا برا بين... له و داهينانه مهزنهوه، به ههمان شيوه برايهتى له گهل ميللهتاني تريشدا دهكهين و ئهجميش، ههر 26 سهده برايهك به دهست ديتين يا نابهين! ئاي ئىستامان چهند به رابردوومان دهچى و پى دهچى داهاتووشمان ههر به ئىستامان بچى!

¹ - بروهانه: ئافىستا - گاتا - كان له ميژينهترين سروودى كوردى. جهليل عهباسى. دهزگاي ئاراس 2003

له کۆتاییدا، دهمه‌وێ سوپاسی کاک «ئەمجەد شاکەلی» ی برام بکەم
کە بە کوردییەکی ئەم وەرگیرانەدا چوووە و زۆری لە هەڵە و
خواروخیچی دەستنیشان کرد و منیش بە خوشحالییەوه پەچاوی
زۆریە ی زۆری سەرئەنجام کەم کرد.

حە کیم کاکەوێس

5/2/2008

kakaways@hotmail.com

به یه نیکه شه بۆلێکی خاوی گومان به ناو نووسهرانی کورددا ده گهری و هویه کهشی ئه و بۆچوونه یه گوايه به کارهێنانی وشه ی کوردی هاوشیوه و هاوتهرحی وشه ی فارسی له نووسینی کوردی سهردهمدا، بۆی ههیه خزمهتی ئه ده بهی فارسی بکا، چ رێمان نییه ئه وه نه بهی ئه و بابته بۆچوونه به نیازپاکی خاوه نه که ی لیکبدهینه وه، ئه وهش به هۆی ئه و که شه وه وا خاوتنه وه که رۆشنییری کوردی هه ناسه ی تیدا هه لده مژێ، ئه مه شیان به هۆی نه بوونی خلتوخاشه وه بی یا بارودوخ وا بخوازی ئه وانهی له بواری رۆشنییری کوردیدا کار ده کهن، له هه موو رووشاندنیک بیاریزن که رێی تی بجی بیرووشینی و هه زمان پنی نه بی، وای بۆ ده چم ئه وه بووینته هۆی سلکردنه وه و ده سه به کاربوون تا بۆ وشه ی ره سه نی کوردی له پارێزدا بن و له نووسیندا بیانسرنه وه نه وه ک لۆمه بکرن.

وام هه ست کرد ئه رکی من ده گاته ئاستی واجبی نه ته وه بی و نیشتمانی بۆ ئه وه ی چرا که هه ی خۆم پی بکه م و تیشکیک، نه وه نده ی هه یه، به خه مه سه ر هۆکاری ئه و گومانانه، ئه وهش به پنی ئاگاداریم له سه رچاوه ی کوردی و فارسی و زمانه ئاریاییه کانی تر، له سه نسکریته وه بگره تا ده گاته په هله وی و هی دی، که گاریگه رییان له سه ر بنیاتنانی که له بووری به شه رۆژه لاتییه که ی هند و ئه وروپی که مته ر، له و ده مه وه که به شه رۆژاواپییه که لی دابراوه و تا ئیستا که س نازانی چ سهرده می بووه، ئاخو زانیاری له سه ر سه رچاوه ی چه ند جۆگه ئاویکی نیزیکی یه ک، هه ق وایه گومانی تیکه لاو بوونیان بره وینتته وه. هیوای ئه وه به زانا و زمانزان و ئه دیبه به رزه عاره به کان ده کری بای ئه وه ئاوو له و بابته

بدەنەو ەكە جىنى گىرنگى پىندانىانە و رەنگە سەرقالىيان بە مەسەلەى
 عارەبايەتتەو، لە پرووى سىياسى و رۆشنىرى و شارستانىيەو، رىگر بى
 لە بەردەم ئەوئى بە بابەتتەو خەرىك بن، كە لە چەقى سەرقالىياندا
 نىيە و لە ھەمان كاتدا چەند زمانىكى كۆن و سەردەم، پىوستىيان بە
 وردبۆونەو ەكە ھەيە و ژمارەيەكى يەكجار كەم نەبى بۆيان نەلواو ەكە
 رابردوو و لاينەكانى ورد بىنەو، لەوانەيە ئەم ھەولە بچكۆلەيەم بۆ
 لابردنى تەمومزى سەر سىماي مەسەلەكە، ماندووتى لىكۆلنەو ەكە
 توپزىنەو ەكەيان لە كۆل بكتەو ەكە و ھەندى حەقىقەتى شاراوئى وا لە بارەى
 بابەتەكەو بە دەست بىنن، بۆى ھەبى بىانگەيەتتە كەنارى
 رەواندەوئى تەمومز، گومانى ناوئى كە خوتنەرانى كورد بە شىوئەيەكى
 گشتى تا ئەم سەعاتە ئەو چىرايەيان كەمن كە زمان و مېژوو و
 سەرچەمى لاينە كۆمەلايەتتەكانيان رەوناك بكتەو، چونكە دەستيان
 لە لىكۆلەرەو ەكە و توپزەرەوئى كوردى وا گىر نابى خۆى بۆ رەواندەوئى
 تارىكيەكان تەرخان كەربى و نە توانا و نە پارە و نە مەودا و نە
 پشتگىرى، ھىچيان، بە ھىچ جۆرى شتىكان لەوانە نەبوو بىخاتە سەر
 ئەو رىيەى كە بەرەستى ەكە مەحالى لە پىش بوو، تواناى منىش لە
 تواناى ئەوان باشتەر نەدەبوو ئەگەر بارودۆخ واى نە كەردبا چاووم لە كۆيە
 ھەلپىنم و بىنم و بەراوردى كۆمەلئى شتى وا بكم كە ھۆشى مەروفيان
 سەرقال كەردوو ەكە و لە چەند سالىكى حەفتاكاندا سەرچاو ەكە و كىتپى وام
 دەستكەوتن كە لە سەر ئارىايى و ئىرانى پەرەيان بەھۆشم دا و
 ئەوانەش، زۆربەيان فەوتان و دلى خۆم بەو كەمە خۆش دەكەم كە
 ماونەتەو ەكە ئىشتيا دەكەنەو ەكە و تىرىش ناكەن، رەنگە خەلكى تر لە
 مەيداندا ھەبوو ەكە و پەنامەكى ھەوليان دابى و گويمان لە دەنگيان
 نەبوو ەكە و لە كاتى سوورانى بەرداشيان بىن خەبەر بىن ئاخۆ كەى ئاردى

رۆشنبیری و زمانهوانی و میژووویی کورد به رههه دیتی تا ههویر بۆ
عهقل بشیلی.

نووسه رانی عارهه مافی ئه وه یان به سه ره وه ههیه له م جیهی خۆمه وه
دانی پێدا بنیم که به هۆی ههولیی درهنگوهختی ئه وانه وه له
به رفره وانکردنی زمانی عارههیدا له دوورگهی عارههیه وه، ههه زمانیکی
مردوو و بی لایهه و دوزمنی سهه به زمانه سامیه کان له دوورگهی
عارههیه وه هاتی ئازایانه خستوو یانته ته ناو عارههیه وه، ئه وهش بۆ من
هاندانیکه بۆ هه لکۆلینی رابردوو و به ده سه تهیتانی به لگه بۆ سه ره به خۆیی
زمانی کوردی به رهگ و ریشالیه وه. چارهه روانیش بووم تا به لگه ی ئه وهه
به ده ست که وت که خاوه نداریتی شه رعی زۆر له و وشه هاو به شانیه
که له نێوان خۆی و زمانه کانی تر دا ههه، کوردین و ته نه نه ت ئه وه شم
به دلنیا ییه وه بۆ ئا شکرا بوو که به هۆی بی خاوه نی و بی توانایی و
مالوێرانییه وه، له ماوه ی بیست وشه ش سه ده دا، زۆر له وشه کانی تووشی
تالانو برۆی زۆریش بوون. ئه گه ر عارهه یی به هۆی توانا و پته و یی بوونییه وه
به وه شیلوو نایی که وشه ی هاوشیوه له نێوان زمانی هه ندی عارهه یی
دا گیر کراوی گو ی زه و ی و دا گیر که ردا هه یه و سل له به کاره ی نانی
«رستاق و لوزینج و زی شه ق و به ی ده ق و به رنامه ج و سا ذج و
خه نه ده ق...» نا که نه وه و جه نگیش ئا گری سه ر سنووری رۆژه لاته،
له مه دا به به را ورد کاری به ئه نه جانی راستیی بوونی وشه ی هاو به ش و
تالان کرا و گه ی شتم که له به نه ردا کور دیه و خزمایه تییه ک هه یه که
له وه توندو تۆلتره ته نها به هیز ره ت بکری ته وه، چونکه هه ر گیز دایکیکی
به دایکایه تی پشته ستوور و به به لگه نامه ی شوو کړدنه وه، تا و انبار نا کری
ئه گه ر له بهر برستی و هه ژاری له سه ره مه ر گیشدا بی.

ئەو سەرچاوانەى لە بوارى ئەم باسەدا لە بەر دەستدان، وردەكارى و ليكۆلنەوهى زمانەوانى و ميژوويى و شويته‌وارزانى كۆمەڵى زاناي رۆژاوايى سەر�ه‌مى جياواز و شويى جياوازن و شويته‌واريان لە كتيبي دةسته‌بەك لەو ئيرانيانەى كە گرنگى بە كەلەپوور و فەرھەنگى ئيراني بە شيۆه‌يەكى گشتى و فارسى بە تايه‌تى دەدەن، هەيە بەلام بووني كتيبيك كە بە كەلك بى و بە زمانە رەسەنەكەى خۆى نووسرايى، لە عيراقدا دەگمەن بوو و بۆ كورديش هينانى كتيب لەو ولاته‌وه كە تيدا نووسراو، لە بەر ئەو ھۆيانەى كە پيشتەر باسم كردن، زەحمەت بوو و لە مەوداي نيوان سالى 1971 و 1978دا، لەو كاتەدا كە لەگەل برايانى ترى دامەزرينه‌رى كۆزى زانيارى كورد بووم لە بەغدا و بە ھۆى پەيوەندى توندوتولى كۆرە زانيارىيەكانى رۆژھەلاى ناوھەراست و ئەمەريكا و ئەوروپا، بە يەكيتى سۆفەتيشەو، ھەندى لەو سەرچاوانە پيشكەشى من كران و كاتى لە ناوھەراستى سالى 1978دا لە كۆر دابرام، زۆرەيانم بۆ كۆر بەجى هيشت و ژمارەيەكى زۆر كەميان لاي من مانەو، لەوانە «فرھنگ ايران باستان»ى خوالىخوشبوو پوور داود و كتيبي «مزديسنا وادب پارسى»ى دكتور محەمەد موعين و كتيبي «كارنامە اردشير بابكان»ى دكتور بەھرام فرەوھەرشى و ھەندى سەرچاوەى ترم خواستەو، لەوانە ھەر سى بەرگى «تارىخ زبان فارسى»ى دكتور پەرويز نائيل خانلەرى و چەند ژمارەيەك كە لە سەر بلاوكراو دەرژميردران و ناويان «بەربانگ» بوو و لە ستۆكھۆلم دەرەچوون و Tiraj بە تەنيشتەو نووسرابوو و Izmir، ھەردووكيان بە شيۆەزارى زازايى كوردى بوون. ئەو كتيبە ناوبراوانە، جگە لە كارنامەى ئەردەشير، پشتيان بە ژمارەيەكى زۆرى سەرچاوەى ھەمەجۆرى كاتى جياوازي سەر�ەمە نوێەكانى ئەوروپا و ئەمەريكا بەستوو كە بە

کردنه وهی واژه و نه خشی کۆنه وه خه ریک بوونه و ئه وروپاییه کانی
 تریان خه ریکی کردنه وه و لیکدانه وهی واژه ی هیرۆگلیفی و سۆمه ری و
 دوا ی ئه وان، ئه که دی و ئاشوری و بابلی و هه موو زمانه کۆنه کانی وه ک
 سامی و ئاری و هی تر بوونه. به لām نووسه ره فارسه کان له بواری
 شوینه واره کۆنه کاند، زۆریان خستۆته سه ر کاری رۆژاوا ییه کان و هه موو
 سه رچاوه میژوو ییه کانی ئیسلام، که پشت به باسکردن و گیرانه وهی
 ده ماوده می سه رده می خۆیان ده به ستن. گه لێ جار قسه ی ئه و لیکۆله ره
 ئیرانیانه ده خوینمه وه و بۆچوونه که م به وه پشته ستوو ده ی «شایه دیک
 له خۆیان شایه دیی دا» یا دانپیدانانی نه یار، ئه وهش کۆشش و کات
 پاشه که وت ده کا. یه کێ له وانه خاوه نی «تاریخ زبان فارسی» له لاپه ره
 38 ی به شی دووه مدا و له سه ر زمانی «لوړی و به ختیا ری و خپله کانی
 مه حسنی و بویر ئه حمه دی رۆژاوا ی ستانی فارس» ده یلی که خزما یه تی
 له گه ل زمانی کور دیدا هه یه و به شی ئه وه ده کا قسه ی هه ندی له
 ئه وروپاییه کان بکاته وه و حاشا بکا که په یه ندی له نیوان کور دی و ئه و
 شیوه زارانه دا هه بی. هی تر له و لیکۆله ره وانه ده یینم هه مان قسه له
 باره ی زمانی کور دیه وه ده لینه وه و جار ی به زمان ناوی ده بن و جار ی
 به شیوه زار و دیسان ده یکه نه وه به زمان و زۆر سهیره زمانیک
 خه لکانیک له رۆژه لات ی ناوه راستدا قسه ی پی بکه ن که ژماره یان له
 فارسه کانی ئه و جیه زۆتره که پنی ده لسن ولاتی فارس و به
 شیوه زاریش ناوی بهرن!

ئه و کتیبانه ی که ناووم هێنان و پێشینه ی ئه وروپایان هه یه، ده بنه
 سه رچاوه ی ئه م باسه و ده شی بۆیان بگه رینه وه. چ به پتویستی نازانم
 له هه موو بۆچوونیکدا که ده مه ته قیی له سه ر ده که م یا پشتی پی
 ده به ستم ئاماژه به سه رچاوه که بکه م ئه وهش بۆ خۆلادان له درێژداد ری.

تەنھا لە جێیە پێویستەکاندا یا لەو جێیانەدا کە پێویست بە بەلگە بکەن، ئاماژە بە سەرچاوەکە و لاپەرە کە دەکەم. پێم باشە بۆ دنیایی ناوی هەندێ لەو سەرچاوانە تۆمار بکەم کە خاوەنی ئەو کتێبانە پشتیان پێ بەستوون.

لە یەکەم کتێب «فرهنگ ایران باستان» ی پوور داود ناوی 26 سەرچاوەی عەرەبی و فارسی تۆمار کراوە، کە یارمەتیدەری دانانی کتێبە کە بوونە و بە باسکردنی «الانار الارامیة فی لغة الموصل العامیة - شوینەواری ئارامی لە زمانی ناوچەیی موسڵدا» - داود الجلی 1354هـ» دەستی پێ کردووە. سەرچاوەکانی تری بیرونی و هەواڵە دوورودرێژەکانی بیرونی، ئەوجا ناوی کتێب بە پێی حەرفی هێجا و لە پیتی «ب» دا «بیسە مقالە» ی محەمەد قەزوینی، نەسکی 2 تاران 1313ی شەمس و لە «ت» دا تاریخی نرشی - میژووی نەرشەحی لە بارە ی بوخاراوە کە لە تاران چاپ کراوە و لە «ج» دا «جغرافیای تاریخ ایران - بارتۆلد وەرگیرانی سەردادوەر، تاران 1308» و لە «ح» دا «حدود العالم...» ئیدی ئاوها تا کوتایی لستە کە بە وەفاتی ئەعیانی ئیبن خەلەکان، چاپی تاران کوتایی دێ. لە هەر پیتی کدا نموونە یەکم هێناوەتەو جگە لە هەمزە (3 نموونە)

دوای ئەوە دیتە سەر ناوی ئەو کتێبانە ی کە تایبەتن بە لیکۆلینەو لە سەر ئافیسەتا و ئەوانەش پێنجن. ئەوجا خۆیتەر دەباتە سەر بە دواداووونی ئافیسەتا لە کتێبی نووسەراند: بارتولومه Bartholomae و دارمستەر Darmsteter و دە هارلە De Harlez و ریخلت Reichelt و هی دی.

ئەوجا دېتە سەر باسى ئەو كىتپانەى كە بە پەھلەوى نووسراون و
پەيوەندىيان بە كىتپى وەك ئەرداويرافنامە، ئەردەشیر بابكان و بندەش
و بیست كىتپى ترەوہ ھەيە.

ه تۆمار كرنى تايبەت بە بەرھەمە رۆزاوايىہ كاندا يەكەم ناو ژمارە 52ه
و لە ژماردندا بەردەوام دەبى تا دەگاتە ژمارە 203 و ئەوہش ھەموو ئەو
سەرچاوانەيە كە بۆ نووسىنى كىتپەكەى پىياندا چۆتەوہ. كۆنترىن كىتپى
رۆزاوا كە لە گەل پىنجى تردا ناوى ھاتوہ، مێزووہكەى بۆ 1852 - 1854
دەگەرپتەوہ و ھى وىستەر گاردە. كۆنترىن كىتپى تۆمار كراوى كۆتايى
ژمارە 52ه و سالى 1853 - 1854 ه و ھى كارل بوشىلە.

ھەرۆھەا، ھەردوو كىتپى «مزدیسنا و ادبى پارسی» و «تارىخ زبان
فارسی» پرن لە سەرچاوەى ھەمەجۆر و ھەمەرەنگ و ھەمەسەردەم و
ئەگەر خۆنتەر بىھوى، دەتوانى بگەرپتەوہ سەريان.

له میژوودا وا باوه که دهستهیه کی گهوهی ره گهزی سپی به شه له
چهند شویتیکی سه رزه مینی باکووری ده ریای خه زهر نیسته چی بوونه و
میژوونو سه کان له سهر جی راستیان هاوړا نین. پیش تهوهی مه سیح
له دایک بی به پتر له هه زار سال، بوونه ته دوو به شه وه و یه کیکان
به ره و رۆژاوا چوه و له ته وروپا بلاوه یان لی کردوه. به شه که ی تریان
به ره و رۆژ ه لآت چوه و ئەمانیش بوونه ته دوو به شه وه، یه کیکان له
هند گیر ساوه ته وه و تهوی تریان له و جیهی که ئیستا پی ده لین ئیران،
نیسته چی بووه. میژوونووسان ته وانه یان له دابه شبوونی به که مدا ناو نا
هند و ته وروپی و هی دووه میشیان ناونا هند و ئیرانی. ماوهیه کی دوور و
دریژ به هه مووان ده گوترا ئاری به لام دواتر هه له ی ئەم ناولینانه
دهر که وت و ته نها بو هند و ئیرانییه کان «ئاری ary» به کار هیندره.
ته و هندیانه ی باکووری هند که به سانسکریتی داخاوتن، له وروی
زمان و ره گه زه وه ئارین و له گه ل درافیدی و ته وانه ی ناوه راست و
باشووری هنددا جیاوازیان هه یه. ته وه نده ی ته و ره و کردن و
دابه شبووانه په یوهندیان به زمانی ته و خیلانه وه هه یه ئاشکرایه که:

1. خیل هند و ته وروپییه کان، له پیش یه که م دابه شبوونیاندا به یه ک
زمان و چهند شیوه زاریکی لیکچوو و لیک نیزیک، به پنی دوور و
نیزیکییانه وه له یه کتر، داخاوتن. وشه و زاراه له شوپته واری ئەم یه که
زمانیه ماونه ته وه و هندیکیان هه ره ته وه تا یه ک نین و هندیکیان له
به کاره یتانیاندا له یه ک ده چن. ته وه ش چاوه روان ده کری نیزیکایه تی
نیوان زمانی گهلانی رۆژ ه لآت له نیوان خویاندا له یه کتر نیزیکتر بن
به پیوانه له گه ل زمانی گهلانی رۆژاوادا، به لام ته وه ش ده بی که

وشه‌یه کی گهلکی رۆژه‌لاتی کۆن له وشه‌یه که وه نیریکتر بی که
رۆژاوا‌یی به‌کاری دیتی، بۆ نموونه وشه‌ی «ثری Thri» ئافیس‌تایی
(کتیبی زه‌رده‌شت) له کوردی سه‌رده‌مدا واتای سی دهدا و له
ئینگلیزیشدا Three یه.

2. نیریکایه‌تی نیوان سانسکریتی و زمانگه‌لی گه‌له ئیرانییه‌کان له
سه‌رده‌مه زووه‌کانی دابه‌شبوونی ئارییه‌کاندا بۆ دوو گه‌ل، ئاشکراتر و
زه‌قتره. به‌هۆی کتیبی «فیدا Veda» ی هندی و هه‌ندی به‌شی
ئافیس‌تاهه ئه‌م نیریکایه‌تییه پاریزراوه و کۆنترین شیوه‌ی نووسراوی
سانسکریتی و لقی ئیرانی زمانی ئارییه‌کانیانی هیش‌تۆته‌وه و وه‌خته
لینکچوونیان وه‌ک لینکچوونی دوو جمک بی.

3. لینکچوونی ئه‌و زمانانه‌ی که لقی ئیرانی گه‌له ئاریه‌کان قسه‌یان بی
کردووه، به‌رده‌وام له لینکچوونی نیوان ئه‌و زمانانه و سانسکریتی له
لایه‌که‌وه، له‌گه‌ل زمانه‌کانی لقی ئه‌وروپا له لایه‌کی تره‌وه زه‌قتر و
ئاشکراتر بووه. وا چاکه ئه‌وه‌شی بۆ زیاد بکه‌م که ئایینی زه‌رده‌شتی، که
هه‌موو گه‌له ئیرانییه‌کانی گرتبۆوه، یه‌کی بووه له هۆکاری مانه‌وه‌ی
لینکچوون و نیریکایه‌تی له نیوان زمانی ئه‌و گه‌لانه‌دا. واته نیریکایه‌تی
نیشتمانیان له یه‌که‌وه، تاکه هۆکاری گرده‌بری لینکچوونیان نه‌بووه.

ئه‌وه‌ی له‌م بواره‌دا بۆ بابته‌که گرنکه، په‌یوه‌ندی نیوان زمانه‌کانی گه‌له
ئیرانیه‌کانه که کورد و فارس له‌وانه‌ن و دوا‌ی دوو هه‌زار و پینج‌سه‌د
سال ته‌فروتونا‌بوون و پاشکۆبوونی کورد، هیش‌تا ژماره‌یه‌کی زۆری وشه
له نیوان کوردی و فارسیدا لینک ده‌چن. بۆ ئه‌وه‌ی ئه‌م باسه ئه‌وه‌نده
کورت بکه‌ینه‌وه که بابته‌که نه‌شیوی، ده‌بی له به‌ندی یه‌که‌می سه‌ره‌وه
بینه‌وه و له‌و جیه‌دا بۆی بگه‌رینه‌وه که پنیو‌یستمان پنی ده‌بی. ده‌بی به
گوته‌یه‌کی زۆر کورت له به‌ندی دوو‌میش بینه‌وه، ئه‌وه‌ش ئه‌وه‌یه که

سانسکریتی ھندی جمکی ئافىستاي ئىرانىيە، ئەو ھەش لەو ھەدا دەردە ھەوئى
 كە ئەو زمانەى ڧىراى پى نووسراو، لەو زمانە دەچى كە ئافىستاي پى
 نووسراو. ئەم لىكچوونە دەگاتەو ئەو وشە و رستانەى ھەخامەنشىانىش
 كە لە ناو ھەراستى سەدەى شەشەمى پىش زاینەو ھە پارىزراون. ئەو
 لىكچوونە دەگەيشتە ھەموو زمانە ئىرانىيەكانى تر كە لە سەر شىوازە
 كۈنەكەى تۆمار كرابى و ھىشتا ھۆكارى گواستەو ھە گۆرانكارى، خۆيان
 نەخزاندبىتە ناو بىياد و دەربرىنيەو. فارسى ھەخامەنشى، لە ماو ھەكى
 كورتدا بەخوى، بە شىو ھەك گۆرانكارى بە سەردا ھات، كە زاناكانى
 زمان بۆى ناچن و ھىچ قسەكەرىكى زمانى دى چاو ھەروانى نەبوو. باسى
 ئەو ھەش دى. لە بەر ئەو ھىچ زمانىكى ئىرانى، جگە لە ئافىستا و
 ھەخامەنشى، شىوازى نووسىنى نەبوو تا لىكچوونە كۈنەكانى نىوان
 ئافىستا و ھەخامەنشى و سانسكرىتى دىارى بىكەين. گۆرانكارى نىوان
 سانسكرىتى و ئافىستا بە پى گۆرانكارى لە دەنگەكانىندا بوو. زۆر جار
 پىتى «س»ى سانسكرىتى لە ئافىستادا بوۋتە «ه»، «asura و spata و
 sndhu» لە ئافىستادا بوۋتە «ahura و hapta و hindu» و ھەردوو
 وشەى «يەسنا و يەزنە» لە سانسكرىتىدا بوۋتە «يەجنە و يەجتە»...
 و بەو شىو ھە. سانسكرىتىش لە لايەن خۆيەو، بە دەم رۆژگارەو گۆرا و
 بوو زمانىكى نارۆشن، ئىدى ئاسايە زياتر لە زمانە ئىرانىيەكان دوور
 كەوتىتەو.

تا ئىرە بۆ ئەم بابەتە بەسە.

ناتوانم به و سه رچاوانه ی به رده ستمه وه، به وردی سه رده می کوچکردنی خێله هندوئه وروپییه کان دیاری بکه م، چونکه شوینه واری تۆمار کراو نییه ده ربیخا یا به راستی بزانی، ته وانه یه ئجوج و مه ئجوج نه بوون که له کتێبه ئاسمانیه کاندایاسیان هاتوو تا بیکهینه به لگهی نێریکیان له سه رده می ته ورانه وه، که باسی کردوون. ته وه نده ی من ئاگادار بم، ته وه ش ناشی کاتی ته وه دیاری بکه ی ن که ئێرانییه کان له و جێانه دا نیشته جی بوون که بۆی هاتن چونکه ته وه ده مه ی ته وه روویداوه، هێشتا خێله هندوئه وروپییه کان، یا ئاریه کان، نووسینیان نه بووه تا بیکه نه ده فریک بۆ رووداو و بابته کان و له فه وتان و له بیرچوون بیانپاریزی. وام پی خو شه له جی خۆمه وه، به سه ر ته وه سه رده مه دا باز بده م که ئێرانییه کان له ولاته تازه کانیاندا نیشته جی بوونه و هه ر یه که له و خێل و گه لانه چ تایه تمه ندیه کی له و ولاته دا هه بووه که ئاوه دانی کردۆته وه، چونکه ته وانه په یوه ندیان به سرپه نه وه و کاریگه ری هه ر یه که یانه وه به سه ر ته وی سه ره وه نییه، مه گه ر له سنووریک ی به رته سکدا که ده شی پشتگو ی به ری، ته وه ش له به ر هو کاریک که خه ریک ی روونکردنه وه ی نیم.

ره وی لق ی ئێرانی له خێله ئارییه کان به ره و باشوور و باشووری رۆژاوا له و دوور یانده دا رووی دا که به ر له زیاتر له هه زار سال پیش له دایکبوونی مه سیح رووی داوه و یه کیکیان بووه هندی و ته وی دی بووه ئێرانی. له سه ره تای هه زاره ی یه که می پیش زاین، ماده کان، یا میدیه کان (باپیرانی کورد) و پارس (فارسه کان) له ولاتی خو یان به ته نه شت یه که وه نیشته جی ببوون و ولاتیان گه شت بووه رۆژاوا ی ته وه ی

ئىستا له عورفى نيونه ته وه بيدا پىي ده لىن Persia، له هه ره باكووره وه تا ته وه سهرى باشوورى و به شه باكووره كهى هى ماده كان بوو و به شه باشووره كهشى هى فارسه كان و دراوسيتيه كى تونديان هه بوو كه له و سهرده مه دا چ سنوور و به ربه ست له نيوان دراوسيدا نه بووه و خه لك و به رزه وه ندى به ئازاديه كى مهيله و ره هاوه له هاموشودا بوون و په يوه ندى هه مه چه شنه ي ناوه روك هه مه جوربان دروست ده كرد و به رده واميان پى دها و تهو شيوازه په يوه نديانه، تا سهره تاكاني سهدى بيستم له روزه لاتدا به رده وام بوو.

مه تر سى دارترين و گه وره ترين كاريگه رى، له رووى ماددى و ده روونيه وه له سهر گه لى كورد، به سهر سورمانه وه، تهو نيزيكايه تيه توندوتوله ي بووه له گه ل پارسه كاندا. حوكمى لاوازي به سهر دا داوه و چاره نووسى ديارى كردووه و به ره و خراپتر پالى ناوه، تهو ههش به شيويه ك كه هه تا ته مرؤكه ي نه يتوانيه لى رها بى و نيزيكترين به لكه هم شته يه كه ده بخويتنيته وه له باره ي بى گهردى زمانى كورديه وه تا وشه ي هاوشيوه ي له فارسىدا نه بيته جى گومان.

ئيمه په يوه نديمان به سهر جه م و به دريژى باسكردنى بلا بوونه وه ي ئيرانييه كانه وه له ولاتى خوياندا نيه چونكه تهو په يوه ندى به گه لانى خويان و فهرهنگ و كه له پوورى خويانه وه هه يه كه رولى له دارشتنى زمانه ئيرانييه كاندا، بهو شيويه هه بووه كه بووه، به تاييه تى و له ناوياندا زمانى كوردى و فارسى، بى تهو ي بچينه ناو ورده كارى دهره وه ي بابه ته كه چونكه پتويستمان به هه لكوليني بلوچى و سه غدى و سكائى و زمانى ئيرانى و ئاريابى و تهو بابه ته زمانانه نيه كه روليان له رپره وى هم دوو زمانه دا له بير چوته وه.

پارسه‌کاني تېدايه نه هېشتا دراو لېندراوه و نه چ شوېته‌واري ئاسن و خوځ له ده‌قه‌کانيدا هه‌يه... لېره‌وه، کيښه‌يه‌ک له خه‌يالدا په‌يدا بوو و له هه‌موو ټو به‌لگه‌نامه مي‌زووييانه‌ي که خوځېندوو مننه‌ته‌وه وه‌لاميم ده‌ست نه‌که‌وت، ټه‌وه‌ش ټه‌وه‌يه ټه‌گه‌ر گاتا‌کان ټه‌وه‌نده کوځ بن چ په‌يوه‌نديه‌ک له نيوان گاتا‌کان و زه‌رده‌شتدا هه‌يه و ټه‌گه‌ر لي‌کولېنه‌وه ماوه‌ي چهند سه‌ده‌يه‌ک زه‌رده‌شت نه‌گه‌رېټيټه دواوه، ټه‌و قه‌ومه کامه‌يه څارستانه‌تي ټه‌وه‌نده به‌هيز بووه گه‌يشتيټه ئاستي تو‌مار‌کردن و خه‌يال و لي‌کدانه‌وه و ده‌ستووري وا دارېټي که به به‌ريانه‌وه هه‌بي په‌ره بسين و له ئاقيستا هه‌بن؟ به‌لام نابي ټه‌م کيښه‌يه رامان‌گري چونکه ټه‌گه‌ر هه‌ندي به‌شي ئاقيستا له سه‌رده‌مي زه‌رده‌شت کو‌نتر بي يا بسه‌پېندري که زه‌رده‌شت له‌وه زووتر بووه که بؤي دانراوه و بگاته‌وه سه‌رده‌مي گاتا‌کان، ئاقيستا هه‌ر وه‌ک حه‌قيقه‌تي‌کي گرده‌بر و وه‌ک به‌هيز‌ترين کارېگه‌ر له سه‌ر زمان و فره‌هنگ و ټاين و ټياني هه‌موو ټيرانيه‌کاني پيش په‌يدا‌بووني ټيسلام ده‌ميټيټه‌وه. ده‌بي لېره‌دا ټه‌وه‌ش بگو‌ترې که داناني زماني ئاقيستا به‌ زماني ټيران، جو‌ره لي‌بورده‌يه‌کي تېدايه به‌رانبه‌ر ټه‌و زانايانه‌ي که وای بؤ ده‌چن به‌ زماني خه‌وارزميه‌کان بي، له‌و جي‌يه‌دا (به‌ پتي بؤ‌چووني ټه‌وان) که يه‌که‌م جار زه‌رده‌شت تېدا په‌يدا‌بووه. خه‌واريزم، به‌ پتي ده‌ستني‌شان‌کردني خاوه‌ني «تاريخ زبان فارسي» که‌وتو‌ته باکووري ده‌رياي «ئارال»‌وه که هه‌ردوو رووباري سه‌رداريا و ټاموداريا (سه‌ي‌حون و جه‌ي‌حون)‌ي تي ده‌رژين (ل 201 تاريخ زبان فارسي به‌شي يه‌که‌م). ټه‌و ناوچانه‌ش ټه‌مرو ناويان کا‌زا‌گستاني سو‌قي‌ه‌تيه: ئاقيستا له جووت ناوي Airyana vaejah پي‌که‌اتوه که شويني ټه‌و خه‌ل‌که‌ن که به‌و زمانه‌ قسه‌يان کردوه. ټه‌وجا زاناي بابه‌ته ټيرانيه‌کان هاتن و ټه‌و ناوه و ناوي خه‌واريزميان به‌ يه‌ک

گرت، خه‌واریزمیش زۆر له سنووری ئێران‌ه‌وه دووره، ئه‌گه‌رچی ده‌چینه
 ریزی واتای «ئاری، ئاریا» وه. به پیتی بۆچوونی ئه‌مانه، پێداویستی و
 زه‌رووره‌تی لۆژیکی وایان خواستوه ئافیس‌تا به زمانی ئه‌و خه‌لکه بووبی
 که له ناویاندا په‌یدا بووه و خه‌لکی تریش هه‌بوون، به‌و شیوه‌یه‌ی که
 روونی ده‌که‌ینه‌وه، به‌و ئه‌نجامگیریه‌ی رازی نه‌بوون.

زاناکان به‌ گشتی به‌و دڵنیا‌بوونه نه‌گه‌شتن که ئافیس‌تا سه‌ر به‌ گه‌لێکی
 دیاریکراو بێ ئه‌گه‌رچی له‌وه دڵنیا بوون که فارسی کۆن نییه و دوایی
 دینه سه‌ر باسی ئه‌وه. به‌و ئه‌نجامگیریه‌ش نه‌گه‌شتن که له
 سه‌رده‌میکی دیاریکراو نووسرا‌یی و نه‌شیانتوانی ته‌مه‌نی به‌شه‌کانی
 ئافیس‌تا، به‌ دڵنیا‌یه‌وه دیاری بکه‌ن و بیانگه‌رینه‌وه سه‌رده‌میکی
 دیاریکراو، به‌لام له سه‌ره‌ڕی چاره‌سه‌ری کیشه‌کاندان و مه‌ودایه‌کی
 باشیان له‌و به‌واره‌دا بریوه، که ماندووبوونێکی گه‌لی زۆر و ماوه‌ی
 تێپه‌ربوونی چه‌ندین نه‌وه‌ی ویستوه. پیم وایه‌ کتیییک به‌ گرنگی
 ئافیس‌تا بووبی و ته‌مه‌نی زۆر بووبی و بارودۆخی هه‌مه‌جۆری به‌ سه‌ردا
 تێپه‌ر بووبی و ده‌ستی تیکدانی پی گه‌شتبن، له‌ کیشه‌ی ئاوها
 خه‌له‌سابی.

کوشنده‌ترین کاره‌سات که له هه‌موو سه‌رده‌مه‌کاندا به سه‌ر ئافیس‌تادا
 هاتی، هه‌ولێ ئه‌سکه‌نده‌ری مه‌که‌دۆنی بوو له ده‌وره‌یه‌ی ساڵی 331ی
 پیش زاین، بۆ فه‌وتاندنی، ئه‌وه‌ش دوای سه‌رکه‌وتنی به سه‌ر ئه‌خمینی
 (هه‌خامه‌نشیه‌کان) دا، چونکه ده‌ستی به سه‌ر کتییخانه‌ی شاهانشاهیدا
 گرت که هه‌موو به‌شه‌کانی ئافیس‌تای تیدا پارێزراو بوون. ئه‌و
 کتییخانه‌یه‌ی به هه‌موو ئه‌و به‌لگه‌نامه نووسراوه‌ش وه‌ سووتاند و له
 کۆتاییدا جگه له هه‌ندی به‌شی که‌می هیچی له سووتاندن ده‌رباز نه‌بوو
 که کۆیان 83000 وشه ده‌بوو و به‌شه سووتاوه‌کانی ته‌نها له بیری موبه‌د

و هه‌ربه‌ده‌کاندا، نه‌وه دواى نه‌وه تا کو‌تايى ده‌سه‌لاتى سلوکى (سلوکس) به‌کئ بوو له سه‌رکرده‌کانى ئەسکه‌نده‌ر) مانه‌وه ئەوه‌ش به‌ر‌زگارکردنى به‌ش له دواى به‌شى ده‌وله‌ته‌که له ده‌وروبه‌رى 147ى پيش زاین، (ته‌ماشای خسته‌ی کاته‌کان له لاپه‌ره 226ى کتیبى مزدیسنا و ادب پارسی بکه). ئەوجا هه‌وله‌که تا کو‌تايى سه‌رده‌مى ئەشکانیه‌کان، که سالى 226ى زاینى بوو، دريژه‌ی کيشا و له سه‌رده‌مى ده‌سه‌لاتى ساسانی‌شدا تا ده‌سه‌لاتى خه‌سره‌و په‌رويز (590 - 627 ز) (لاپه‌ره 228ى هه‌مان سه‌رچاوه). ئەوجا، دواى ئەوه ئیسلام هات و هه‌وله‌کانیش وێستان و تا ماوه‌یه‌ک لاپه‌ره‌ی رۆشنی‌ری فارسی داخرا. دواىی ئەو هۆیه‌ی دیارى ده‌که‌ین بۆچى هه‌موو فه‌ره‌نگى ئەو سه‌رده‌مه به‌ه‌ی فارسی دانراوه.

ئەو بابە‌تانە‌ی که په‌یوه‌ستن به‌ ورده‌کارى ئایینى زه‌رده‌شتیه‌وه و له ئافیتادا تۆمار کراون، ئەوه‌یه که زه‌رده‌شت باوه‌ریکی نو‌ی وای هینایه ئاراوه، که گه‌له هندوئە‌وروپیه‌کان و ئەو ئارییانه‌ی که به‌ره‌و رۆژه‌لات جیاوه‌بوون، ئاشنایه‌تیان له‌گه‌لیدا نه‌بوو، چونکه فره‌خواه‌ه‌ندى و سه‌ربه‌خو‌یى هیزی خیر و شه‌رى له شیوه‌ی دوالیزم (دوو‌خوا‌یى) ر‌ه‌ت کرده‌وه و ته‌نانه‌ت واتای ناوه‌ کو‌نه‌کانیشى گۆرى و ناوى «دئو» Daavaى کرده‌ ناوى شه‌یتان که پیشتر ناوى خواوه‌ند بوو. ناوى «مه‌زده - مه‌زدا Mazda»ى کرده‌ خواى تاکی به‌دییه‌نى هه‌موو شتى. هه‌میشه‌ش راناوى Ahura به‌ دوایدا دئ و ده‌بیته Ahura mazda که واتای سه‌روه‌رى مه‌زن ده‌دا.

مه‌سه‌له‌ی ئافیتا و ئەو زمانه‌ی پئی نووسراوه و له کو‌ی ده‌رکه‌وتوو و چۆن په‌رشوبلاو بوو و چۆن زندو و کرایه‌وه و سیاسه‌ت له سه‌رده‌مى ساسانیه‌کاندا چ رۆلێکی له‌ گۆرینی هه‌ندى له‌ حوکمه‌کانیدا، به‌ پئی

به‌رژه‌وه‌ندی ده‌سه‌لات هه‌بوو تا ده‌گاته ئه‌وه‌ی ئافێستا بووه‌ دوو: یه‌کیکی ره‌سمی بوو و ئه‌وی دی له‌ سینگى پیاوه‌ ئاینیه‌کاندا مایه‌وه‌ که نه‌وه‌ دواى نه‌وه‌ ده‌یانگواسته‌وه‌. هه‌موو ئه‌وانه‌ شتگه‌لیکن ژانیاں کوتایى نیه‌ و له‌ کتیبى قه‌به‌ی دوور و درێژدا نه‌بى جییاں نابیتته‌وه‌ و ئه‌و ئاماژانه‌ی پیشووتریش له‌ رووی پتووستیه‌وه‌ بوون، چونکه‌ په‌یوه‌ندیان به‌ بابه‌ته‌ وروژاوه‌که‌وه‌ هه‌بوو له‌ باره‌ی وشه‌ی کوردیه‌وه‌.

هه‌ر بۆ ره‌واندنه‌وه‌ی کیشه‌ ئه‌و زمانه‌ی که‌ ئافێستای پى نووسراوه‌ ناو نراوه‌ «زمانى ئافێستا» چونکه‌ به‌لگه‌ی گرده‌برى یه‌کلایکه‌ره‌وه‌یان نه‌بووه‌ تا بیده‌نه‌ پال میله‌تیکى دیاریکراو و موبه‌ده‌کان نووسینیکی ئاسانیاں داهێناوه‌ تا خوێندنه‌وه‌یه‌کی روون بۆ ده‌ربڕینی وشه‌ نووسراوه‌کان هه‌بى و ئه‌و نووسینه‌شیاں ناو ناوه‌ «دین ده‌برى» واته‌ نووسینی ئاینى. وشه‌ی «ده‌ئین» له‌ ئافێستادا به‌ واتای ئاین هاتوه‌ به‌لام «ده‌بیر، ده‌برى» شیکردنه‌وه‌یه‌کی زیاتری هه‌یه‌: ئه‌م وشه‌یه‌ له‌ بنه‌رتدا له‌ «Dub دوب» ی سۆمه‌ریه‌وه‌ هاتوه‌ که‌ واتای «له‌وجه‌ی پارێزراو» دهدا و دواى به‌ شیوه‌ی tuppi duppu گوازییه‌وه‌ لای ته‌که‌دیه‌کان و ئه‌وجا دواى ئه‌وه‌ی گۆرا و بووه‌ «دوب» چووه‌ ناو ئارامیه‌وه‌ و له‌ عاره‌بیدا بووه‌ «دوف». کۆترین شوێنه‌واره‌ی ئه‌و وشه‌یه‌ له‌ به‌ری ئێراندا به‌ شیوه‌ی «دیپی dipi» ده‌بینین ئه‌وه‌ش له‌ سه‌ر به‌رده‌ هه‌لکه‌ندراوه‌کانى «بغستان - بیستون» ی سه‌رده‌مى داریوشى یه‌که‌م، له‌ سالى چواره‌م یا پینجه‌مى ده‌سه‌لاتیدا که‌ له‌ «522 تا 488 پ ز» ی خایاند هه‌لکه‌ندراوه‌. دواى ئه‌وه‌، ئه‌و وشه‌یه‌ له‌ سه‌رده‌مى خشیارشاى کوریدا «486 - 465 پ ز» ده‌رکه‌وته‌وه‌، ئه‌وه‌ش له‌ سه‌ر به‌ردى هه‌لکه‌ندراوى ناوچه‌ی وانى کوردستانی تورکیا. وشه‌که‌ له‌ په‌له‌ویدا گۆرا و بووه‌ «دپیره‌ dipiri» و ئه‌وجا ده‌بیر و ئافێستا له‌

فارسیدا بهو شیویه ماوه ته وه. وشه که، سۆمهری - ئەکه دی - بابلی -
 ئارامی - عاره بی - هه خامه نشی - په هله وییه و له هندیدا «lipi و
 dipi» به «ل. 109, 110, 111 له فرهنگ ایران باستان». له زمانی
 کوردیش، وهک پروونی ده کهینه وه دابرا.

ئهو باسه ی که بۆی ههیه درێژه بکیشی کورت ده کهمه وه و ده لیم
 ئافیتستا به هه موو که موکوریه کانیه وه قامووسی لقی ئیرانی گه له
 ئاریه کانه و که له پووړیکه لیی ده وه شایه وه بۆ ئهو هه موو گه لانه ی ئهو
 لقه به به رفره وانی بمینی، جا کوردی بی یا بلوچی یا فارسی یا
 هه رچییه کی تر بی، له گه ل سهرنجدانی جیاوازی ریکه وت و هه لکه وتی
 په یوهندی هه ر یه کی له و زمانانه به ئافیتساوه، چونکه به شی ئهو زمانانه،
 وهک ده رده که وی، له و په یوهندییه دا جیاواز بووه.

ئهو هی جیی داخه، وهک ده رده که وی، زانیاری برا عاره به کان له سهر
 ورده کاری ئافیتستا و رۆلی ئافیتستا له باره ی فره هنگی ئیرانی کونه وه،
 که کورد یه کیکیانه، هه روه ها له باره ی ناوه پړۆکی ئهو په یامه وه که
 زه رده شت له و کتیه دا گه یاندوویه تی، به شی ئهو ناکا وینه یه کی پروونی
 هه بی. بۆم ده رکه وتوو که دووهم خه لیفه، له بهر زانیاری فره وانی له
 سهر هه ندی ئاماره ی قورئان، یارانی زه رده شتی به ئه هلی کتیب
 دانه ناوه. کتییی ئافیتستا باسی یه کتاپه رستی و قه یامه ت و زندوو بوونه وه
 ده کا و مژده ی به هه شت ده دا و هه ره شه ی دۆزه خ ده کا و ئه وه ش بۆ
 ئه وانه ی خویندنه وه یان بۆ ئافیتستا هه یه، پروون و ئاشکرایه و له
 بازنه کانی ده ره وه ی خویندنه وه شیدا زانراوه و ته نانه ت کتییی «ئه لا» ی
 عه باس مه حموود عه قاد له لاپه ره ی 88 یدا ده لی:

«مه جووسه کانیش وهک میسرییه کان باوه ریان به قه یامه ت بووه.
 هه روه ها باوه ریان به پاداشت و سزای رۆژی قه یامت هه بووه، به لام

باسی زندووبوونه و کۆتایی دنیا و رۆحبه بهردا هاتنه و هیان بۆ رۆژی قه یامهت کردووه» له مه دا وا ده رده که وێ که میسریه کان باوه ریان به ژسانی قه یامهت هه بووینی به لام باسی کۆتایی دنیا و رۆحبه بهردا هاتنه و هیان نه کردینی.

دواتر له هه مان لاپه ره دا ده لێ:

«جوله که کان باسی شه یانیان له پیش دیلکردنیان یا پیش بوونیان له نیوان رووباراندا نه کردووه. دواي ئه وه ی به «اهرامان» ی مه جووسیانیان چواندووه که نیشانه ی شه ر و خراپه کارییه، ئه و جا باسیان کرد»

پنشتهر له گوڤاریکی ئیسلامیدا، پیم وایی سه ر به وه زاره تی ته وقاف بوو، به ر له چه ند سالیکی خویتمه وه، مه سه له ی زندووبوونه وه له لای جوله که کان تا رۆژگاری دانیال پیغه مبه ر بلا و نه بیووه. که چی ده بینم مامۆستا عه قاد له لاپه ره 112 ی ئه و کتیهیدا ئه مه ده لێ:

کتیه ئیسرایلیه کان باسی قه یامهت و زندووبوونه و هیان تیدا نه بووه و زه مینی ژیره وه یا بیر یا «شیول» ئه و هه لدیره قووله بووه که هه تیوان له دواي مردنیان په نای بۆ ده بن و ئیدی لێ ده رباز نابن و «ئه وه ی به ره و هه لدیر دابه زێ سه رناکه ویتته وه» و هه ر راست دواي ئه وه ده لێ:

«یه که م ئامازه بۆ رۆژی «که یوم - زندووبوونه وه» له ئیسحاحی بیستوچواره می کتیبی «ئه شعیا» دا هاتووه که له سه ده ی سییه می پیش زایندا ژیاوه.»

له کۆتایی لاپه ره ی ناوبراودا ئه مه ش ده لێ:

تینکه له ش واتلای «مه زده رست» دده او به رانېه ره که شی
«دېوه سنا» یه، که ده کاته شیتانېه رست.
نوه کورته یه ک بوو هر ده بوو بگوتری تا بابته که له تاریکی بیته
ده ری.

ماده‌کان یا میدیه‌کان - باوبایرانی کورد، له باکووری روزه‌لانی ولاتی ئیران نیشته‌جی بوون و سنوور به سنووری ولاتی پارسه‌وه بوون که که‌وتبونه لای باشووریانه‌وه. یه‌که‌م پاشای ئاشووری که ناوی ماده‌کانی له نووسیندا هیناوه شه‌لمانسه‌ری دووهم بوو که سالی 844 پ ز سه‌رزه‌مینی ماده‌کان (کوردستانی ئیرانی ئه‌م‌رۆ)ی داگیر کرد و دواتر، دوا‌ی حه‌وت سال دیسان داگیری کرده‌وه و له هه‌واله‌کاندا به - Made Madai ناوی هیناون. له سه‌رده‌می شه‌مس ئادادی چواره‌میشدا، که کوری شه‌لمانسه‌ری ناوبراو بوو، ناویان هاتوو. دوا‌ی ئه‌وه، ئه‌داد نیراری سییه‌م سالی 810 پ ز داگیری کردن و تیکلات بلیسه‌ری چواره‌م که به شه‌رکه‌ر ناوبانگی هه‌بوو، سالی 744 پ ز ولاتی لئ داگیر کردن. سه‌رجۆنی سییه‌میش سالی 722 پ ز چوو سه‌ریان و ماده‌کان له‌و سه‌روبه‌نداندا خۆیان له حکوومه‌تیک‌ی ریکویتی‌کدا یه‌کنه‌خستبوو تا دیاکو «دیکو» یۆنانه‌کان به Deikos ناویان ده‌برد، سالی 713 پ ز بۆی هه‌لکه‌وت و ده‌وله‌تیک‌ی پیکه‌یتا و «هه‌مه‌دان»ی کرده پایته‌خت و ئه‌وه‌ش تا ئه‌و ده‌مه، یه‌که‌م ده‌وله‌تی هه‌موو گه‌له ئیرانیه‌کان بوو. سییه‌م پاشای ماده‌کان Hovakshstra هوفه‌خسترا که یۆنانیه‌کان به Cyaxares ده‌ریانده‌بری، یه‌کێ بوو له گه‌وره شه‌رکه‌ر و داگیرکه‌ره‌کان و زۆر له ولاته دراوسێکانی خسته ژێر ریکیفی خۆیه‌وه تا له سالی 612 پ ز توانی به هاوکاری بابلیه‌کان نه‌ینه‌وا‌ی پایته‌ختی ئاشووریه‌کان داگیر بکا و ناوی ئاشووریه‌کان له تۆماری ده‌سه‌لاندن ب‌س‌رپه‌وه (خاوه‌ن) تاریخ زبان فارسی، سالی 610ی پ زی گوتوو. دوا‌ی ئه‌م داگیرکردنه، ناوی ماده‌کان و ئیرانیه‌کان بلاو بووه‌وه. ئه‌و پاشایه‌ مرد و

سالی 584 پ ز ئو کورەى جىي گرتەوہ کہ لە نووسىنى بابليہ کاندە بە «Ishtovygo»¹ ناوى براوہ و (لە يونانيدا Astyago) يان پى گوتووە. لە سەر دەمى ئەمدا، بە دەستى کورشی گەرە که کچەزای ئاستياگ خۆى بوو، دەوڵەتى ماد کوتايى هات. کورش سالی 539 پ ز بابلي داگیر کرد (فرهنگ ایران باستان ل 103 - 106).

پاشاکانى ماد، هیچ شویتەوارىكى نووسراویان بە زمانى خویان جى نەهێشتووہ تا بیکەینە بەلگە و خەسلەتەکانى ئەو زمانە دەستىشان بکەین کہ لە سەر دەمى ئەواندا لە ناو تاکەکانى گەلى ماد یا کورد باو بووہ و جگە لە هەندى ناوى پاشاکانىان کہ لە نووسراوى میلیلەتانی تردا باسیان هاتووہ، هیچیان لى بەجى نەماوہ. لیرەوہ ئەو بریارە زەحمەت دەبى چەند پەيوەندى لە نێوان زمانى کوردی و ئافىستادا هەيە یا تا چ ئاستىک دەقاونەقن. هەندى لە زاناکان بۆ ئەوہ دەچن کہ ئەو ناوہ کەمانەى میدیەکان پەيوەندیان بە زمانى ئافىستاوہ نییە و دەلێن دەقاونەقن. لەوہشدا زیدەرۆیان کردووہ کہ گوتوویانە زەردەشت بەخۆى خەلکى ناوچەى باکوورى رۆژەلەلاتى ئىران بووہ کہ ئافىستای لى دەرکەوتووہ و بەوہش پیناسەى میدیان لى سەندۆتەوہ. بەلام سەرچەمى قسەکانیان هى ئەوہ نییە باوهرى پى بکرى بە تايبەتى لە بارەى رەچەلەكى زەردەشتەوہ چونکە بە پىي بۆجوونى کۆنترین

¹ . ئەو قسەيە هەيە کہ ئاستياگ، هەمان ئەو «ئەژدەهاک»ە بووبى کہ کاوہ «لە راستیدا کورش» کوشتوویەتى و بە کورزانى ئەویش کوتايى بە دەسلەتى باوباپیرانى کورد هاتووہ و لەوساوہ ئاھەنگ بۆ ئەو تیکشکانەى خۆمان دەگترین. فارسەکان وایان بلأوکردوہ کہ ئاستياگ سى سەرى هەبووہ، دوايىش دوو لەو سەرانیان لى کردە مار بە سەر شانیوہ!! ئاھەنگى نەورۆزىش بابەتیکى ئاینى بووہ و تايیدا پيشوازی لە رۆجى باوباپیران کراوہ و لە سەرى سالد، بە ئاگرکردنەوہ، بەرەو بەهەشت بەرى کراونەتەوہ. من بەشەحال، بە نیازی پيشوازی کردنى رۆجى باوباپیران پيشوازی لە نەورۆز دەکەم و بەرپی دەکەم. ح.ک.

میژوونووسانی ئەو گەلانی که به دواى یه کدا هاتون، زهردهشت خه لکی باکووری رۆزاوای ئێرانه و له ناوچهی «رې Regha» ی کۆن بووه و ئەوجا کۆچی زهردهشت به ره و ئەو شوێنه ی که پاشاکه ی په نای داوه و له وێ ئایینه که ی بلّاو کردهوه، پێ ده چێ له رۆزاوای ئێرانه وه بووین تا رۆژه لاتى، یا باکووری رۆژه لاتى. له پرووی به لگه ی ناوه کانیسه وه، ناوی تری میدی که له گه ل ئەو ناوانه دا ده قاوده قن و له ئافیتادا باسیان هاتوه، وه ک ناوی Koshtaspi که له نووسراوه بزماریه کاند له هه ندێ ناوچه ی ئاسیای بچوو کدا هاتوه که شوێنه واری تیکلات بلیسه ری شای ئاشووریان بووه بۆ سالی 854 پ ز ده گه رپته وه. ئەو ناوه هه مان «گوشتاسه پ» ه که له ئافیتادا وه ک پارێزه ری زهردهشت ناسراوه و بۆ سه ده ی هه وته می پیش زاین ده گه رپته وه و خه لکانی تریش له هه خامه نشیه کانی دواوای به وه یان زانیوه، له وانه باوکی داریووشی یه که م که 521 پ ز تا 485 پ ز ده سه لاتى هه بووه.

ناویکی گرده بری تر هه یه که ده مه ته قی یه کلایى ده کاته وه، ئەوه ش ناوی باوکی زهرده شته که له گه ل ناوی دایکیدا له عیباره تیکی ئافیتادا هاتوه و ده شی ئاوها وه ریبگیرین: «ئهی زهرده شت پوروشپه و دۆغدۆ و هیره د ئازار مه ده (ل 90 مزدیسنا و ادب پارسی) پوروشپه باوکی زهرده شت بووه و دۆغدۆ دایکی بووه و میربه ده کان، پیاوه ئایینه شاره زاکان بوونه. پوروشپه له دوو به ش پتکدی، یه که میان «Pouroush پوروش» ه و به پێی قسه ی زاناکان دوو واتای هه یه، یه کینکیان «پیر» ه، وشه ی پوروش کورت کراوه ته وه و گۆراوه تا به و واتایه بۆته «پیر» ی کوردی و فارسی. واتای دووه می، رهنگی تیکه لی رهش و سپیه و ئەگه ره شه که ی زال بێ، له عاره بیدا ده بیته «اده م» و ئەگه ره سپیه که ی زال

بی، له عاره‌ییدا ده‌بیته «اشهب». سهرچاوه‌کان له ئاستی چاره‌نووسی
 ټه‌و وشه‌یه‌دا به‌و واتایه، بی ده‌نگن و نالین به‌ره‌و چی گؤراوه، چونکه
 هاوشیوه‌ی له زمانه ئیرانییه‌کاندا نازانن که خه‌ریکین و ټه‌گر کوردیان
 بزانییا وینه‌یه‌کی زنده‌وویان ده‌ست ده‌که‌وت که وشه‌ی «بؤر» ی
 نیزیکی «سپی بؤر» ی «اشهب» ی عاره‌بییه و «ره‌ش
 بؤر» یش «اده‌م» ی عاره‌بییه. ټه‌وش روونه که وشه‌ی «بؤر»
 له «بوروش» هوه وه‌ک «پیر» نیزیکه. وشه‌ی دووه‌می ناوه‌که، «ټه‌سپ،
 ټه‌سپه» یه که واتای «ټه‌سپ» ده‌دا و زاناکان گوتوویانه که هه‌موو
 وشه‌که ده‌کاته «خاوه‌نی ټه‌سپی ره‌شبؤر». جگه له‌وه‌ش ته‌مه‌نی ټه‌سپی
 پیر ټه‌وه‌نده‌ی به‌ ده‌مه‌وه نایی و ټه‌وه‌نده‌ی ماوه‌ته‌وه بایی ټه‌وه ناکا بیته
 نازناو. له سهر واتای ټه‌و ناوانه‌شه‌وه، کۆچی زهرده‌شت بؤ ولاتی تر، له
 ده‌قی ئافیس‌تادا تۆمار کراوه و باسی ټه‌و ده‌رده‌سهریانه کراوه که به
 ده‌ست که‌سوکاری به‌ سهریدا هاتوون و ټه‌و رییه‌ی به‌و سهرماوسؤله‌ی
 زستانه که خوی و ئازه‌له‌کانی گرتوویانه‌ته به‌ر، به‌ ریهره‌وی زستان
 pareto zemo «په‌ره‌تۆزه‌مؤ» ناوی هاتوه. ټه‌و (که‌ی راستیه‌که که‌ی
 که‌فی نازناوی ده‌سه‌لاته) جییان نه‌کردۆته‌وه و ناچار بووه به‌ زه‌مه‌هریردا
 له سهر سه‌فه‌ر به‌رده‌وام بی تا گه‌یشتۆته Tosa (دوایی بۆته‌توس).
 ههرچۆنی بووبی، گه‌یشته ټه‌و جیه‌ی لی بووه میوان و مایه‌وه و
 ټایینه‌که‌ی تیدا بلاو کرده‌وه و چ پیویست به‌ دلّه‌راوکی له باره‌ی ټه‌و
 راستیه‌ میژوویه‌وه ناکا که له‌گه‌ل ئافیس‌تادا ده‌قاوده‌قه. ټه‌گر باسه
 میژوویه‌که له باره‌ی کۆچه‌که‌وه راست بی، بۆچی ده‌بی ناوی ټه‌و
 شویتنه‌ی لییه‌وه رۆیشت درؤ بی؟ ټه‌و زانایانه‌ی که زهرده‌شت بؤ
 ماده‌کان ده‌گیرنه‌وه به‌و لایه‌دا دایده‌شکینن که زمانی نووسینی ئافیس‌تا
 زمانی ټه‌و بووبی، واته ټه‌و ولاته‌ی که تیدا په‌روه‌ده بووه، چونکه ناشی

که سیکي ريشنگ بگاته لوتکهی دهربرين به پيوانه‌ی ټه و سهرده‌مانه‌ی که له ټافيس‌تادا هه‌يه. ټه‌گهر خواونه‌که‌ی زمانه‌ی خه‌لکي تری به کاره‌ينايي ټه‌وه‌ش بيانوويه که به هاساني به‌رپه‌رچ نادريته‌وه چونکه جيده‌ستي هيزمان ديت که زهرده‌شتي ناچار کرد ولاته‌که‌ی خو‌ی به‌جي بهيلی ههر له بهر ټه‌وه‌ی داوای له خه‌لکي کردبوو نه‌فره‌ت له خو و ره‌وشي زالم له هه‌ندى بواری ژياندا بکه‌ن و به دهم گه‌ياندنې په‌يامه‌وه کوچی کرد و ټه‌وه‌نده مؤله‌تي نه‌بوو به شيوه‌يه‌ک فیری زمانیکي بينگانه بي په‌يامه‌که‌ی پي بگه‌يه‌ني. له سيبه‌ري گوستاسپدا مایه‌وه و ده‌ستي کرد به گه‌ياندنې په‌يامه‌که‌ی. ټه‌گهر ټم به‌لگانه ټه‌وانه بينده‌نگ نه‌که‌ن که حاشا ده‌که‌ن، چ به‌لگه‌يه‌کي دی بو پيناسه‌ی ټافيس‌تا له‌مه گرده‌برتر له ټارادا نييه تا باوهر بينن. ټه‌وه‌ی ده‌بي ليره‌دا بگوتري ټه‌وه‌يه وشه‌ی pareto که ده‌لاله‌ت له ره‌تبوون ده‌کا، له ريشه‌دا «پار par» ه له‌وه تيناپه‌ري که وشه‌ی «په‌ر» ي کوردی بي که ده‌کاته «ره‌تبوون» ټه‌گهر «تي» ي له پيشه‌وه بي بيته «تیه‌ر» ي کوردی. به‌لام «Zamo زه‌مو» کوردی و فارسی ليی هاوبه‌شن و له فارسيدا «زمستان» ه و له کوردیدا «زمنسان و زستان» ه ټه‌وه‌ش به گويزه جياوازی شيوه‌زار و له هه‌ردوو زمانه‌که‌دا «ستان» بو زور وشه‌ی گرنه‌گ ده‌که‌نه پاشکو «ټم به‌لگانه له منه‌وه‌ن نه‌ک سهرچاوه‌کان»

قسه له باره‌ی ټافيس‌تا و په‌راويزه‌کانيه‌وه کوتايي نايه بو‌يه ههر به‌و تايه‌تمه‌نديانه‌ی سه‌ره‌وه واز دينم، به‌لام له سه‌ر کاره‌گه‌ري و رووداوه‌کاني ده‌وروپه‌ري و قسه‌ی زانايان له باره‌يه‌وه به‌رده‌وام ده‌يم و به‌که‌م جار ده‌ليم زوربه‌ی زاناکان خوراساني باکووری روژه‌لاتي ټيرانيان به ولاتي دووه‌می زهرده‌شت داناوه، ټه‌وه‌ش دواي ټه‌وه‌ی ولاتي خو‌ی «ماد» ي به‌جي هيشت. خوراسانیش له ناوه‌راستي سه‌ده‌ی

سێیه می پێش زایندا ولاتی «پارت» هکان بووه و دهولەتی ئەشکانیان تێدا دامەزراندووه. ئەگەر ئەو بۆچوونە ی ئەوان راست بێ، دەسەرداری ئەو دەبێم که زەرەدەشت و ئافیس تا له خەوارزم دەرکەوتبێ. بە رای من له بارودۆخی کۆچی زەرەدەشتدا، ئەو مهودا دوور و درێژه و بهو چلهی زستانه له ولاتی مادهوه له توانای خێزانیکی دەرکراو به دهره. مهودای نێوان ولاتی کورد و خەواریزم له سەر نهخشه پێوا و بینیم، له گهڵ سه رنجدانی رینگای پاشایانه دوو جار له درێژایی نهخشه ی عیراق درێژتره و نهخشه نه پێچی تێدا به نه هوراز و نشیو یا شیو و شاخ، به لام رینگا هه موو ئەوانه ی تێدان. مهوداکه بۆ خوراسان نیوه ی مهودای خەواریزمه و ئەمهش وا دهکا که په یوهندی نێوان ئافیس تا و فرههنگی ئێران پتهوتر بێ.

گوتمان پاشاکانی ماد چ نووسراویکیان له پاش خۆیان جی نههێشتووه و زمانیکیش دهقیکی وای نه بێ دهستووری زمان و دهربرینی بپاریزی بۆ ههیه به درێژایی رۆژگار و به هۆی دووری خێلهکانی له یه کترهوه، لقوبۆی شیوهزاری لی بکهونهوه بێ ئەوه ی پێوانه یه کیان هه بێ له کات و دووری شیوهزارهکان له ریشه ی خۆیا نهوه، بۆی بگه رپینهوه و جگه له ئافیس تا هه یچی ترمان نیه بۆی بگه رپینهوه بۆ ئەوه ی بزانی زمان ی ماده کوردهکان، له رووی شیکردنهوه و جوهرهوه چ گۆرانکارییهکی به سهردا هاتووه و له ماوه ی ئەو بیستوپینج سهدهیهدا چۆن گه شه ی کردووه. ئەگەر ماوه یه ک ئافیس تا له بیر بکهین، دوو سه رچاوه ی ترمان هه یه که بۆ ئەوه بشین بکریته پێوانه بۆ زانی نی راده ی ئەو گۆرانکاریه چاوه روانکراوانه ی که له سهرده می ماده کانهوه به سه ر زمان ی کوردیدا هاتووه. ئەو دوو سه رچاوانهش پارسی هه خامه نشی و په هلهوین: فارسی سهردهم که سه رچاوه که ی پارسی هه خامه نشیه ئەوهنده له رهگی خۆی

دوور كه وتوتهوه، خهريكه ليكچوون له نيوانياندا نه ميئي. هه خامه نشي
 زور له ثاقيستاوه نيزيكه، چونكه سهردهميان له يه كه وه نيزيك بووه،
 زوريش له فارسي سهردهمه وه دووره چونكه سهردهميان زور له يه كه وه
 دووره و ته گهر په هله وي له نيوان فارسي كون «هه خامه نشي» و
 فارسي ناوه ندي و تازه نه بوايه ته پرديك، جياوازي نيوانيان ته وه نده زور
 ده بوو له هيچ بوجوونيكدا جيني نه ده بوو. له شوپته واره تومار كراوه كاني
 هه خامه نشي، كه مي له 400 وشه پتر ماوه ته وه، ته وهش بو
 روونكر دنه وي زور لايه ن بهش ده كا: يه كه ميان و گرنگرينيان ته وه يه
 زماني ثاقيستا جياوازي له گهل فارسي كوندا هه يه و يه ك نين. دووميان
 ته وه يه كه نيزيكايه تي نيوانيان، ته و دهر فته ده دا كه بو هه ندي وشه و
 دارستن بو هه خامه نشي ونبوو بگه ريينه وه. سييه ميان، له ماوه يه كي
 ريژه يي كورتي ده سه لاتي سلوكيدا گورانكار يه كي گه وره و شيويكي
 قوول كه وته ريزمان و شيكاري فارسي كونه وه چونكه په هله وي دواي
 سلوكيه كان به شيويه ك دهر كه وت كه زور له هه خامه نشي و ثاقيستا
 جياواز بوو و په هله وي هاوكف و ده سه خوشكي فارسي ناوهنجي بوو و
 ده كرا فارسي له گهلدا پيوانه بكرئ چونكه فارسي ناوهنجي له سهردهمي
 سلوكيدا و له ماوه ي ده سه لاتي ته شكانيه كاندا شتوازي نووسيني هه بوو.
 ته وانهش مه سه له گه ليكن پتيويستيان به ليكولينه وه هه يه و ليتره دا جيني
 نايپته وه، بويه ههر به وه نده ده سه بردار ده بم كه له و چهند ديپري
 سهره وه دا باسم كرد، ته وهش بو ته وه ي بگه مه ته و ته نجامه ي كه
 كوردی، له گهل ته وه شدا به هو ي نه بووني سهرچاوه ي نووسراوه وه، له
 سهرچاوه ي تومار كراوي خو ي دابراوه (به و حسيه ي كه ثاقيستا كوردی
 نه بي)، پيوانه كاري ته و مافه ده دا به جورئ بير له بنه ماي كوردی
 بكه ينه وه كه به قه دهر گونجاني فارسي كون له گهل بنه ماكه يدا بگونجي

و ئەو سەرنجەشی بۆ زیاد دەکەین کە کوردی بۆی ھەلنەکەوتوو،
 پەيوەندی بە سەرچاوەی خوێوە بمانی، وەک بۆ فارسی ھەلکەوتوو،
 ئەوێش راستییە کە یارمەتی توێژەرەو دەدا کە لە گەڵ کوردیدا، کە
 میژوو ماوەی 25 سەدە غەدری لێ کردوو، بە وێژدان بن. ئەگەر
 کێشانی و پێوانە بکەین دەبینین ئەوەندە کوردی بە ئافستاو
 وابەستە، فارسی نوێ بە فارسی کۆنەو وابەستە نییە و بەلگەی
 سەربارێشان بۆ ئەم بۆچوونە ھەیە کە پەيوەندییان لە ڕووی زمانەوانی
 و شیکارییەو پر د لە نێوان کوردی و ئافستادا دروست دەکا.

لەوانە، پاشگری «نات» لە ئافستادا کەرەسە یە کە ناو دەکاتە ناوی واتا
 (اسم المعنی). شیوەی ئەمە لە فارسیدا نییە بەلام لە کوردیدا ھەیە و
 لە شیوەدا لێی نێزیکە و لە ئەرکدا وەک یەکن، ئەوێش ناوی
 واتایی «ئەتی، ایەتی، تی». ئەو پاشگریکە سێ شیوەی ھەیە و
 پەيوەندی بە پێکھاتە ی ئەو وشە یەو ھەیە کە لە ڕووی رێزمانییەو
 پیشی دەکەوێتەو. وشە ی «ئامر، تات» لە کوردیدا دەگۆڕی و
 دەبێتە «نەمرا یەتی، نەمرەتی» بە واتای نەمری. «ئە ی وشە ی یە کەم
 بۆ نەفیە و لە دوومدا «نە» بەرانبەریتی و «مر» لە ھەردوکیاندا
 مردنە و «ئەمر، نەمر» دەبنە نەمردن. ئەوجا «تات» لە یە کەمدا
 و «ایەتی، و ھەتی» بۆ جیاکردنەو ھە و واتاکە دەبێتە «نەمری،
 نەمردن - نامردن». لەم دەرڤەتەدا ئەو دەلیم کە ئەو «ئە ی
 نەفیکردنە لە ئینگلیزیدا ھە ی: sexual و asexual ھە تریش زۆرن
 و لە سەردەمی پیش دابەشبوونی خێلە ھند و ئەوروپیە کەنەو
 ماونەتەو. بەلام ناتوانم سەرم لەو سور نەمانی کە ئەو «ئە ی لە
 عارەبیشدا لە سەر شیوە ی «افعل - ئەفعەل» دەسبەردان دەگە یەنی،
 وەک «افلس - ئەفلەسە» و «اعذر - ئەعذرە» و بیانوو بە دەست

پیاوه وه ناهیللی. ئایه ئه مه ریکه وته یا دراوسیتی سامی و ئاری
کاریگه ریی خوی هه بووه؟

نمونه ی تریش له سه ر پاشگر که هاوشیویه، ئه وه یه که زۆر وشه ی
ئافیتسا له فارسیدا نین که چی له کوردیدا هه ن، وه ک وشه ی «pasu»
په سو» به واتای مه ر که له فارسیدا نییه و له کوردیدا له سه ر
شیوه ی «paz په ز» هه یه. له لایه ره 305 و 306 ی «فرهنگ ایران
باسستان» دا، پور داود ده للی: وشه ی vareghan قاریغان له
کوردیدا «پاله وان» هه وهش ناوی په له وه ریکی گوشتخۆره که له باز
بجوو کتره و وشه ی له و بابه ته له فارسیدا نییه.

له باره ی «قاریغان و پاله وان» وه، ده بی ئه وه بگوتری که دهنگی «v»
له ئافیتسا دا، له گه ل تیه ره بوونی کات، له کوردی و فارسی و زمانی تردا
گوڤاوه و بوته چه ند دهنگیکی وه ک «ب»، «ر» یش بوته
«ل»، «غ» یش بو دهنگی تری وه ک «ز» و «ز» ی فارسی، له زۆر
وشه دا و لی ره به پیی دهستووری دهنگگوڤرین گوڤاوه. «و» بوته
«فارغن» و «پاله وان». له ئافیتساییدا دهنگی «ل» هه ر له بنی نییه و
له هه خامه نشی و په هله ویدا به ر چاو ده که وی و پی ده چی دواتر
په ربیته ناو زمانی کوردی و زمانه ئیرانییه کانی تره وه. ته نانه ت شاخی
«برز» ی باکووری تاران له ئافیتسا دا به «Hara berezaiti» هاتوه و
له کوردیدا وه ک خوی ده بیته «هه ره به رزایه تی» و له فارسیدا
وه رگیرانی له و شیویه نییه.

نمونه ی وشه ی «haurva هورفه» به واتای «ته واو، بی که موزیاد» ه و
ئه مهش ئافیتساییه و ویتیه کی له کوردیدا ماوه به هه مان واتا، ئه وهش
وشه ی «ئیرۆ» یه. لابرندی وشه ی «ه» له سه ره تای وشه ی کوردیدا
دیاردیه کی باوه و گه للی جار ده بیته هه مزه و به و پییه، ئه و وشه یه

دهیته «aurva» و «v» دهگوتری و دهیته «و». شهوش به پئی دهستووریکي تری دهنگ و نیژیکایه تی نیوان شهوشیه و «ئیرۆ» دا. شهیهک که تهمه نی سی ههزار سال بی شهوندهی هه به سهردا دی و شهوشیه له فارسیدا نییه.

ههروهها وشه «vizm» که به واتای «خزم» دی، به پئی گۆرینی دهنگی «v» بو دهنگی تر له بابته ئیرانییه کاندا. له کوردیدا بوته «khizm». دیتیشمان چون «قشاسپ» گۆرا و بووه «گشاسپ». وینهی شهوشیه له فارسیدا نییه.

وشه «azan» شهزه «به واتای «خور» له ئافیسیتادا ههیه و له کوردیدا بوته «گزنگ» به واتای تیشکی خور له کاتی بهیانیدا و هیچ شتیکی تر، جگه له خور، بو روشنایی به کار نه هاتوو. له وینهی شهوشیه له فارسیدا نییه.

له وشه «uzayeirina» ی ئافیسیتادا که خوراوا بوون دهگهیه نی، سه ره تاکه ی «uz» شهزه «هه مان وشه «وزه» ی کوردی سهرده مه و واتای وزه ی بهرز کردنه وه ده دا و له ئافیسیتادا به هه مان شیه وه و له فارسیدا بوونی نییه.

«shapik» چاکه تیک بووه گهنجی زهرده شتی، کاتی گه یشتوو نه ته ته مه نیکي دیاریکراو له بهریان کردوو. شهوشیه به هه مان وانا و شیه له کوردیدا ههیه به لام چ په یوهندی به رنوره سمی ئایینی زهرده شتییه وه نییه، چاکه ت و برایه وه. شهوشیه له فارسیدا نییه و نه بوونی زور سهیره.

وشه «دختر» ی فارسی که له ئینگلیزیدا «daughter» به رانه بریتی له زمانه ئیرانییه کاندا «Dughdu» بووه و ناوی دایکی زهرده شته و

ئىمە لىي بى بەشىن و جگە لە ناوچەيەكى بەرتەسك كە «دۆت»
بەكار دىتن، بەكارى ناھىتىن.

وشەي «rapithvina راپىثينا» لە ئاڧىستادا دەكاتە كاتى نيوەرۆ و چى
دى، نە لە كوردیدا بەكار دەھىندرى نە لە فارسیدا، بەلام لە كوردیدا
وشەيەكى تر ھەيە كە «فراقىن» ە و دەكاتە ژەمى نيوەرۆ و نيزىكايەتى
لەگەل ەو وشەيدا ئاشكرايە:

راپىثين	كاتى نيوەرۆ
فراقىن	ژەمى ناخواردنى نيوەرۆ

ئاشكرايە ونبوونى يەكەم لە كوردیدا، ەك وشەي «ئەز ئايەرينە» كە
كاتى ئاينىيە و بە ژمارە پىنجە، بۆ ونبوونى ئاينى زەردەشتى
دەگەرپتەو.

دەشى بەو جۆرە وشانە درىژرە بە لستەكە بدەين بەلام ەو بە پىويست
نازانين و لە گۆشەيەكى ترەو دەروانين كە ەو ەش گۆرىنى دەنگە لە
وشە ئىرانىيەكان و زۆر وشەي سەر بە ئاڧىستا، دەبينين ھەندى لە
دەنگەكانى خۆيان لە وشە كوردىيە ھاوشىو ەكانياندا پاراستوو، ەو ەش
بە پىچەوانەي فارسىيەو. يەكئ لەو وشانە «zrayah زەريە» يە بە واتاي
زەريا و لە كوردیدا بۆتە «زەريە» و لە فارسیدا بۆتە «دەريا».
وشەي «zamatar زاماتەر» كە زاوايە، لە كوردیدا بۆتە «زاوا» و لە
فارسىشدا «داماد» ە. وشەي «asu» ئاڧىستايى بە واتاي مامز لە
كوردیدا بۆتە «ئاسك» و لە فارسىشدا «اھو». وشەي «مسيە» ش بە
واتاي ماسى، لە كوردیدا «ماسى» يە و لە فارسیدا «ماھى» يە.

وشه‌ی «vahrka» ڤه‌هرکه» له ئافیس‌تادا گورگ ده‌گه‌یه‌نئ و ئیس‌تا گوندیک له نئزیکه‌ی هه‌ولیر به ناوی «به‌هرکه» وه‌ه‌یه. ئه‌و وشه‌یه گۆرا و له هه‌ردوو زمانه‌که‌دا بووه‌ گورگ، به‌لام شیوه‌زاری زازایی کوردی «ڤ» ه‌که‌یان ه‌یش‌تۆته‌وه به «verg» ڤه‌رگ» ده‌یلین. ته‌ماشای لاپه‌ره 2ی به‌ربانگی ژماره 7 بکه که له ستۆکه‌وڵم ده‌رده‌چئ.

به‌لام وشه‌ هاوبه‌ش و هاوشیوه‌کانی کوردی و فارسی، ته‌وانه‌ی سه‌رچاوه‌یان بۆ ئافیس‌تا ده‌گه‌رب‌ته‌وه، ئافیس‌تایه‌کان زیاتر له کوردییه‌وه نئزیکن نه‌ک فارسی، ته‌وه‌ش له به‌ر دوو هو که که‌می تیشکم خسته سه‌ریان به‌لام دوو پات‌کردنه‌وه‌ی بی سوود نیه:

هو‌ی یه‌که‌م ته‌وه‌یه به‌لگه‌ سه‌پاوه که زمانی فارسی له‌گه‌ل زمانی ئافیس‌تادا جیاوازه، به‌لام بۆ زمانی کوردی ته‌وه نه‌سه‌پاوه.

هو‌ی دووهم ته‌وه‌یه بئغه‌مبه‌ری ئافیس‌تا کورد بووه و له پیناوی بلاو‌کردنه‌وه‌ی په‌یامه‌که‌یدا، بۆ ده‌ره‌وه‌ی هو‌زه‌که‌ی خوی کوچی کردووه.

ئه‌گه‌ر له خراپ‌ترین حاڵدا به‌پیندیری که زمانی ئافیس‌تا له زمانی کوردی جیا به‌ و زه‌رده‌شتیش پیاوینک یا په‌یامبه‌ریکی ناکورد بووه، ئافیس‌تا هه‌ر وه‌ک که‌له‌پووریکی کراوه‌ی هه‌موو گه‌له‌ ئیرانییه‌کان ده‌مین‌ته‌وه و قامووسیکه‌ هه‌ر یه‌که‌ له‌و گه‌لانه‌ کاتی که‌موکوری وا له خویدا ده‌بینئ په‌یوه‌ندییه که‌له‌پووریه‌کانی لاسه‌نگ بکا، بی مروه‌تییه بۆ گه‌لیک ده‌سه‌برداری ته‌و که‌له‌پووره ده‌وله‌مه‌نده بی و بۆ خه‌لکانیکی لینگه‌ری که‌ به‌رۆگری نین، یا هه‌ر به‌ هه‌وه‌س ده‌سه‌برداری به‌شه‌که‌ی خوی بی.

فارسی، له‌ ریی ده‌سه‌لاتی ده‌وله‌تی و ئاینیه‌وه ده‌سه‌لاتی کوردی ویران کرد و بۆ پارسه هه‌خامه‌نشیه‌کان گواستیه‌وه و تا ئه‌ندازه‌ی زه‌وت‌کردن

بۆ بەرژەوہندی خوی دەستی بە سەر ئافیسٹادا گرت و بۆ
 ھەخامەنشیەکانی گواستەوہ و لە ئافیسٹاوہ پلەوپایەکی وای
 لە دەسەلات و خۆریکخستن بۆ خوی داوین کرد گەیاندى ئەوہی بچیتە
 ریزی سەرۆت و کەرەسەى ھەرسکردنى خۆراکەوہ چونکە فارسی تا
 ماوہی پتر لە دوو سەد سال لە دوای ڕووخاننى دەولەتى کوردە مادەکان
 و دەسەلاتى ھەخامەنشیەکان بەرۆگری دەسەلات و ئاین بوو و
 ھەرچییەکی لە بارەى ئاین و دنیا لە ئافیسٹادا ھەبوو بە گوێرەى
 بەرژەوہندی خوی گواستەوہ و لە گەل فارسی «پارسی» لەو ماوہیەدا،
 وەک عەرەبى و قورئان یە کسان بوون و ھیچ شا و میر و وەزیریک یا
 سەرکردە و پارێزگاریکى ناو دەسەلات و ھیچ موبەد و ھیربد و زوت و
 ئەتریات و کەسى تر لە پیاوانى ئاین نەبوو فارسی سەر بە دەسەلاتى
 شاھنشائى نەبى و ھەرچییەکی دەنووسى یا دەیگوت یا دەیخویند یا بە
 وانە دەیگوتەوہ یا جارێ بۆ دەدا، ھەمووی، پیاو و گوته و رێپۆرسم،
 ملکی فارسی کۆن بوون. تەنانەت دوای ئەوہى نەگەتییەکەى
 ئەسکەندەر ڕووی لە ھەخامەنشیەکان کرد و خاوبوونەوہى شارستانەتى
 پارسی لە سەردەمى دەسەلاتى سلوکیدا لیکەوتەوہ و ھەرچییەکی لە
 دەسەلات و ئاینى کۆن مابوو بە شیوازی پارسی دارپێژران و بە شانازی
 پارسی دەژمێردران. ئەوجا نۆرەى پەھلەوى ھات کە زمانى دەسەلاتى
 ئەشکانییەکان بوو و تیکەلەییەکی پارتى «زمانى خوراسان، ولاتى
 ئەشکانییەکان» و ئافیسەئى پارسی «ھەخامەنشى» بوو و دەفرى بوو بۆ
 کەلەپوورى ئێرانى و ماوہى چوار سەدە ڕۆلى گواستەوہى دیت تا لە
 چارەکی یەکەمى سەدەى سینیەمى زایندا گەیاندى دەست فارسە
 ساسانیەکان و ماوہى چوار سەدەى پێش ھاتنى ئیسلام، فارسی ناوہنجى
 بوو بەرۆگری ھەموو شارستانەتى ئێران.

ئەگەر لە سەر گێترانهوهی پرووختانی دەسهلاتی ساسانی بوهستین یا تا ئەو
 دەمە، دوو سەدە دوای فەتحي ئیسلامی، کە فارسی هیزی بە بەردا
 هاتەوه بە دوایدا بچین، ئەنجام هەر یەکیکە چونکە ڕهگهزی فارسی به
 خو و به زمانه فارسییه نوێیه که یهوه وهک نوێنه‌ری شارستانه‌تی ئێران
 به به‌رۆگرایی ئەو شارستانه‌تییه مایه‌وه و زمانی کوردیش تا دوای هه‌زار
 سالی بی‌خواه‌نی، له‌ پرووی سیاسی و شارستانه‌تی و ئابوورییه‌وه نه‌یتوانی
 ململانی‌ی زمانی فارسی له‌ سەر میراتیکی ونبوو بکا که چرنۆکی
 ده‌سه‌لاتداری تیدا چینه‌درابوو. وه‌ک چوون کورد له‌ گوشه‌ی
 له‌بیرچوونه‌وه‌دا مایه‌وه، «کوردی» ش وه‌کی خۆی، له‌ په‌ناوپه‌ستی
 پشتگوینه‌ستندا مایه‌وه. له‌ پرووی زمان و شارستانه‌تییه‌وه، به‌ هیچ جۆری
 مه‌ترسی له‌وه‌دا نییه‌ وه‌ک ده‌بیستین هه‌ندی له‌ میره‌ کورده‌کان دوای
 له‌ناوچوونی ده‌سه‌لاتی ساسانی هه‌ستی هه‌سانه‌وه‌یان کردووه و وه‌ها بووه
 که به‌پیره‌وه‌چوونی کورد بو ئیسلام و باور په‌یتمانی راستگوایانه‌ بی و له
 پیتاویدا قوڵی هه‌لمالیه‌ی و ئیسلام له‌و باوه‌ره‌ دووری بخاته‌وه که له
 رپوره‌سمه‌ ئاینه‌کاندا ئەوانه‌ی ده‌گوته‌وه که سه‌رچاوه‌یان له‌ ئافیه‌ستاوه
 بوو و به‌ ره‌فتار و گوته‌یش خواپه‌رستی زه‌رده‌شتیان له‌ بیر کردبوو و
 دووریش نییه‌ به‌ هۆی دابرا‌نی دوانزه‌ سەده‌وه، میژووی خو‌شی له‌ بیر
 چووبی و به‌ هۆی نه‌بوونی شوینه‌واری نووسراوه‌وه که به‌ر چاوی کورد
 که‌وتبی پی ده‌چی نه‌خوینه‌واری هه‌موو کون و که‌له‌به‌ریکی له‌ کورد
 گرتبی چونکه‌ په‌یوه‌ندی به‌و ئه‌رکه‌ ئاینی و دنیاپانه‌وه نه‌بووه که له
 باره‌ی به‌ نووسین و ر‌وشنبیرییه‌وه بووبی و هیچ جینی گومان نییه‌ که
 یادی ماده‌کان ماوه‌ی دوانزه‌ سەده‌ له‌ بیره‌وه‌ری کورددا ماوه‌ته‌وه و له
 سەر زاران، له‌ نه‌وه‌یه‌که‌وه بو یه‌کیکی دی گوازاوه‌ته‌وه له‌ کاتیکدا له
 میژووی دانپێدانراوی سه‌رده‌می ساسانییه‌کاندا که پره‌ له‌ داستان، ته‌نها

ناوی شای فارسه کان و ئەشکانییه کان له سەر هیلێک هاتوووه که بهردهوام له بهرزبوونهوه دابوووه تا گه‌یشتۆته هه‌خامه‌نشیه کان و موبه‌د و هه‌رسه‌ گه‌وره‌کانی وه‌ک: تن سر و ئازده‌میه‌راسندان و هی دی. هه‌رچۆنی بێ، کورد له هه‌ر کاریکدا که په‌یوه‌ندی به ده‌سه‌لات و ئاین و میژوووه هه‌بووی. حسیبی بۆ نه‌کراوه و وه‌ک داروده‌سته‌ی شایه‌کان نه‌بێ قه‌ت ئاویری لێ نه‌دراوه‌ته‌وه. ره‌نگه‌ جاروباریک و له هه‌ندی باری نا‌ئارامی و لاسه‌نگبوونی ده‌سه‌لاتدا که دوا‌ی ئه‌وه‌ی فارسی توانای خۆی به ده‌ست هه‌نایه‌وه رووی دابی، مه‌ودای نه‌فه‌سکی‌شان بۆ کورد به شیوه‌یه‌ک له شیوه‌کان ره‌خسابی، هه‌رچه‌نده له هه‌مان کاتدا، به هۆی نه‌بوونی ئاسایشه‌وه گه‌لی په‌ته‌تی و ناخۆشیشی به سه‌ردا هاتی، چونکه پێوانه‌کاری له چاره‌نووسی نه‌ته‌وه‌ییدا به شیوه‌یه‌کی گشتی به‌رده‌وامی و مانه‌وه‌یه به‌رانبه‌ر که‌ره‌سه‌ی قرتان‌دن و دا‌برین و هه‌رسکردن، که له کاتی ئارامی و به‌هه‌زیی ده‌سه‌لاتدا بۆ ئه‌و به‌هه‌زه‌ به‌رانبه‌ر به‌لا‌واز ده‌ره‌خسین، کاتی چ کێشه‌ی نه‌بێ و هه‌ر کاتی ویستی ئه‌و سه‌ره به‌هه‌نجینی که بۆ سه‌ره‌فرازی ئاو‌ر ده‌داته‌وه ده‌یه‌هه‌نجینی و که‌سیش ده‌ست نه‌خاته پێش ده‌ستی.

باسی ئه‌و لایه‌نانه‌ جێ ده‌هه‌یلم که بۆ مانه‌وه یارمه‌تی کوردیان داوه، وه‌ک گه‌لیکی خاوه‌ن سیما و تایه‌تمه‌ندی و زمانی خۆی که ماوه‌ی 25 سه‌ده خۆی گی‌ف کردۆته‌وه و تووره‌ بووه و خۆشترین کاتی خۆی له‌و کاتانه‌دا دیوه که بشیوی و نا‌ئارامی هه‌بووه و چنگی ده‌سه‌لاتداری بێگانه له نا‌قه‌رگه‌ی شل بووه و ئه‌وه‌ش له پێشکه‌شکردنی واقعی زمانه‌که‌یدا، له گۆشه‌نیگای به‌رچاو‌روونییه‌وه له‌م گوتاره‌دا یارمه‌تی‌مان نادا. ئه‌گه‌ر سه‌ره‌نجی زمانی کوردی بده‌ین که پێناسه‌ و ده‌فته‌ره‌نفووس و جنسیه‌تی و وه‌ک پێست، گوشت و ئێسکه‌کانی دا‌پۆشیوه و ده‌پاریزی، سه‌رمان

لهوه سوږ دهمینې که چوڼ وهک زمانیک به زندوویی ماوه توه و توانای
 گه شه کردنی هه یه و که ره سه ی ته وای دربرینی هه یه و تویش به ره ی
 قامووس و ریزمان و په یوه ندی وای تیدان که بو په ره سه ندن له پرووی
 رپوشنیری سهردهم ئاواله بی تا ته وه ی به و په ری بی لایه نیسه وه، له
 هه ندی جی نووسینه کوردیه کانمه وه بو عاره بی تاقیم کردوته وه و له
 وهر گپرانې ته و دربرینانه ی که له مندالدانی میژووه وه پیوه ی لکاو،
 نارحه تی زورم هاتنه پیش و هانام بو لیکدانه وه ی و اتاکیان برد و
 سه رله نوی دامرشته وه. ته وه خه سه له تی ته و زمانانه یه که توانا و
 ره سه نایه تیان تیدا به هیزن. ئیستا که گه یشتووینه ته سه رده مانیک ته و
 مزده یه ی پیه که گه لانی تیدا له ناو ناچن و هیممه تی نه ته وه کان ری
 نادا ته نانه ت جوری گیانداره کانیش بفه وتین. ته گهر ریکه وتی باش و
 به ختی یار ته وه بی که هه ندیکمان ماوه ی نیزیکه ی دوو هه زار و
 چوارسه د سال له گه ل برا عاره به کانماندا ژیاوین و ته گهر هه موو ته و
 ماوه یه به خیریش تیپه ر نه بووین تیکه لیک خیر و شهر بووه و خیری
 له و شهره ی پتر بووه که هیچ میلله تیک نیه خوبه خوش ژیا،
 دوو چاری نه بووین. مافی خومان به سه ر خومان وه هه یه و مافی
 عاره بیشمان به سه ره وه یه تا ئامیزی برایه تی کورد و عاره ب بقوزینه وه و
 ئیمه ی قه له مبه ده ست به و ته ر که میژوویه هه ستین که له ته ستوماندا یه
 تا به شه زه و تکراره کانمان وهر گرینه وه و دوا ی رپوشنایی رپوشنیری
 سه ردهم، میراتی شارستانیمان وهر گرینه وه.

ته و سه رده مانه ی که به پشتشکاندن تیپه رین و به که رامه ت و بوون و
 زمان و زهمینی خومان نرخمان دا، مافمان ده ده نی و هه ست به و ته ر که
 ده که ین ئافیتا بکه یه نه به لگه نامه و «تاپوی کوردی» و خاوه نداریتی
 خومان بو ههر وشه یه کی که له ئافیتادا هه یه و فارسی زه وتی کردوه

و له دادگای میژوودا دهستی به سهردا گرتووه، بسه لمینین. ئیمه خاوهنی
 تهو زمانهین که قسهی پی دهکهین و دهسبهرداری تهو وشانه نابین که
 هاوشیوه و هاوواتایان له فارسیدا ههیه چونکه تهو لیکچوون و
 هاوشیوهیه تهنها له زمانه ئیرانه کانداییه به لکو له نیوان زمانه
 ئیرانه کان و سانسکریتی و تهوان و زمانه کانی تهو روپاشدا ههیه که له
 سه رچاوهی هندوئه وروپی که وتوونه تهوه. تهو بنه مایه قه بووله داوا له
 داگیر که ره و زهوتکه ره بکری دهست له داگیر کراو هه لگری و بیداته وه
 خاوهنی خوئی نه که لایه نی تالانکراو ناچار بکا دهسبهرداری تهوهش بی
 که له لای ماوه تهوه و دهستی له بنی هه مانه وه پی ده ر بکری. تایه کهس
 لهو جیهانه دا ههیه عاره بی داگیر کراو ناچار بکا دهست لهو وشانه
 هه لگری که هاوشیوهیان له زمانی داگیر که ردا ههیه، تهوهش بو
 رهواندنه وهی تۆمهت و رازیوون به داگیر کاری؟ ئیمه خاوهنی زمانی
 خویمانین و هه رچیه کی له ئافیتا و ئاینی زه رده شتدا ههیه په یه نندیان
 له گهل زمانی ئیمه نیزیکتره و له ویزدانی پیاویکی کورده وه هه لقولاوه و
 تهو نارازیوونهی که لاملینک ده ریده بری گوایه خۆبه ستنه وه به
 زه خیره یه که یه کلایی نه بوته وه، کاریکه رهت کراوه ته وه، چونکه
 رازیوون به وه راگه یاندنی خۆبه دهسته وه دانه و هیچ زمانیک نییه ئیستای
 یه کلایی کرایته وه، له کۆنه وه یه کلایی بوو بیتته وه و عاره ب و کورد و
 ترک و عه جه م له م لایه نه وه یه کسانن. نه ته وهی کورد ره گدا کوتاوی ناو
 ئیسلامه و باوه ری راستی ههیه و به دلسوزی خزمه تی قورئان و
 زانسته عاره بیه کانی کردووه و کهس لهو لایه نه وه پیتی نه که وتوته وه، تا
 تهو نه ندازه یه ی خوئی بیر چوته وه و وه که نه ته وه کانی دی دوا ی
 چاو کردنه وه و فره وانبوونی هیواکانی پیی خوشه زمانه که ی خوئی به
 زادی میژوویی خوئی ده وله مه ند بکا و به شی خوئی لی وه رگری، نه که به

زیادهوه، به لکو هه ندی به که میشهوه. قهیدی ناکا. وهر گرتهوهی میرات له بارودۆخی کورددا وهک وهر گرتهوهی شویتنهواره میژووویه کانه چا پهیکهر بن یا ههیکهل یا نهخش بن و مه بهستیش په رستن نییه به لکو رازاندنهوهی خانهی شویتنهوار و کردنیهتی به به لگهی دهوله مه ندیی میژویی. کهس بیرى له وه نه کسردۆتهوه گای بالدار بهو بیانوهه تیکبشکیننی گوايه شویتنهواری بته رستییه و کهس له ترسی گه رانهوه به رهو بته رستی و خراپه کاری خۆی له ناوی لات و عوزه و مه نات و شهیتان لانه داوه. ئەو شویتنهوارانهی که له فالگری و ئەستیره زانی ماونه ته وه نه بوونه ته هۆی قۆله له مالین بۆ له ناوبردنیان. ته نانهت شیعی رپووتیش که ده کړئ ده سته بر داریان بن، ههروه ها قسه له باره ی له شفرۆشییه وه له کتیباندا به ئەمانهت پارێزراون چونکه زه خیره ی داهینانن و جوان دارپێژراون نه ک بۆ دووباره بوونه وهی فسادى. عاره بایه تی مافی خۆیه تی شانازی بهو زمانه پیشکه وتوووه بکا که خه لکی سه رده می «جاهیلی» قسه یان پێ کردوو و شیعیان پێ نووسیوه و قه شه و ره بن به شیوه یه ک په خشان و شیعیان گوتوو که له گه ل سه رده مه که دا نه گونجاوه. داوا ی مه حال له عاره بایه تی ناکړی جاهیلی ناچار بکا به جوړئ شیعر و په خشان بنووسن ئەبو زه ږی غیفاری لینیان رازی بێ له کاتیکدا سه د سال دوا ی جاهیلی بووه. ئارامی و سریانی ماوه ی چه ندین سه ده خزمه تی ده رباری فارسی و ئەشکانی و رۆمانیان کردوو و زۆر له نووسه رانی شایه کان ئارامی بوون و به هۆی مانه وه ی زۆری ئەوانه وه له خزمه تدا، وشه ی ئارامی چوونه ناو نووسینی په هله ویه وه و به شیوازی په هله وه ی ده خویندرانه وه. ئەوهش بووه هۆی دروستبوونی زمانیکی سه یر و ناوی «هوزقارش»¹ ی لێ نرا که له هه زار

1. پێ دهچى ئەو زمانه له شیوه ی لینگوا - فرانکا بووبی که زمانى کهشتیه وان و جامباز و

وشه زیاتری له خو ده گرت. وشه ی تری ئارامی هه بوون شینوازی خو یان
 پاراستبوو به لام نیشانه ی په هله وی له ریزماندا خرا نه سه ریان. ئه وه ی
 رووی دا و بو ی هه بی له وهش زیاتر روو بدا و که سیش ئارامیه کان
 تۆمه تبار نا کا و گومان ناخاته سه ر زمانی ئارامی و داوا نا کا ئه و وشانه
 لابه رن که بوونه که ر بو رابواردنی شایه کان. عاره بی به هیز و ده وله مه مند
 رینگر نه بوو له وه ی وشه ی ئارامی تیدا بن چونکه زمانی کی سامی بو و
 له دوور گه ی عاره بییه وه هاتبوو. میله تان به و موسیبه تانه یان له گه لدا
 نا کر ئ که هاریونی و دوایی، دوا ی هارین له سه ر ناپاکژی سزای ناده ن
 و به ئیفلاس پینکردن پاک نا کر یته وه. زمانی کوردیش که داوا ی مافی
 میژوویی و میراتی خو ی ده کا، له رووی هه سترکدرنه وه به بوونی خو ی و
 به ئاشکرا کردن و راپه رین دژی داگیر کردن نه ک پارانه وه و
 ده رۆزه کردن و سوو کایه تی یا وروژاندنی گومان. من ئه مه ده لیم و
 کوردیکیش نه بووه هه ولی دابی به زمانه کۆنه که ی پینه و په رو ی کردبی
 یا له نووسیندا به «باز» و «به رسم» خو ی هه لئابی و نه مبیستوووه
 کوردیک شتیکی گوتبی و له ئاقیستای سویی وه ک شاعیریک به رانبه ر
 ناوی «زه مزه م» پیش هه زار سال گوتوو یه تی:

فارسه کان له سه ر زه مزه م زه مزه میان کرد
 ئه وهش له باو پاییرانی هه ره کۆنیانه وه یه

ئه وه ئاماژه یه بو «سابور» له حه جه درۆ که یدا که به پینی ئه و باوه رهی
 که له سه ری راهاتبوو «زه مزه مه» ی کردوو. (ل 393 مزدیسنا و ادبی
 پارسی - قسه که ی له یاقوت و مه سعودیه وه وه رگرتوو).

بازرگانه کانی ولاتانی ده وروبه ری ده ریای سپی ناوه راست بو و ولاته عاره بییه کان به
 ئیسپانیان ده زانی و فره نسییه کان به عاره بییان ده زانی و تیکه له یه ک بوو له وشه ی
 عاره بی و ئیسپانی و فره نسی. ح. ک

به‌لام رۆشنییری سهرده‌مانه‌ی کوردی له سهره‌تای رینگادایه له بواری به‌ستنه‌وه‌ی نوێیه‌وه به‌کۆنیه‌وه و پرکردنه‌وه‌ی به‌شه‌به‌شه‌ لیکدووهره‌کانی مه‌ودای میژووویی و پانتایی فره‌وانیان. هه‌تا ئیستاش میژووویه‌کی په‌سه‌ندکراوی کوردی نییه‌ قوتابی کورد بیخوینێ و له هه‌موو جیهاندا، ئه‌وه‌نده‌ی من ئاگادار بێم، ریکخراوێک نییه‌ ته‌کلێف کرابێ یه‌ک دڵۆپه‌ ئاو برژیتیته‌ سهر یه‌ک دانه‌ تۆوی هه‌موو رۆشنییری کوردی که‌ خه‌ریکه‌ هه‌موو نیشانه‌کانی رینگای نێوان کۆن و نوێی بزر ده‌بن. خۆ ته‌گه‌ر کوردیک رووبه‌رووی ئه‌م کاره‌ بیه‌سته‌وه‌ که‌ له‌ به‌ر مه‌زنییه‌که‌ی سامی لی ده‌کرێ جگه‌ له‌وه‌ی مه‌ترسیداره‌ و به‌ کێشه‌ و سهره‌ییشه‌ی وایه‌ هه‌ممه‌ت ده‌با، له‌م هه‌موو جیهانه‌دا یه‌ک ده‌ست نابینێ ته‌له‌ قامیشیکی بۆ هه‌وادا تا له‌و زه‌ریا هاره‌ ده‌ربازی بکا که‌ سێ هه‌زار سالی نه‌بوونی و په‌رده‌ و ته‌می به‌ سهردا دراوه‌، که‌ نیازی وایه‌ لینی بپه‌ریسته‌وه‌ و بگاته‌ که‌ناری ئاسووده‌یی. له‌ رووی نا‌ره‌حه‌تی په‌رینه‌وه‌وه‌ بۆ که‌نار له‌ تاقیکردنه‌وه‌ی خۆم ئه‌مه‌ت بۆ ده‌گێرمه‌وه‌:

یه‌کی له‌ رۆپه‌رسمه‌کانی ریزی ئاگر لای زه‌رده‌شتیه‌کان ئه‌وه‌یه‌ نزاخوین چله‌داریکی «به‌رسم»ی به‌ ده‌سته‌وه‌ بێ (تا ئیستا زانا‌کان پیناسه‌ی ئه‌و دره‌خته‌یان نه‌زانیوه‌، پیم وایه‌ من له‌ نووسینیکدا ناساندوومه‌)... پانایی هه‌ر چلێکی، ده‌بی هه‌نده‌ی ده‌نکه‌ جۆیه‌ک بێ. ئه‌م ده‌نکه‌ جۆیه‌ش ناوی له‌ ئافیتا هاتوو «yava یه‌قه‌» و وشه‌که‌ به‌ پیتی یاسا‌کانی ده‌نگ‌گۆڕین گۆراوه‌ و بووه‌ به‌ «جه‌و» له‌ فارسیدا و «جۆ» له‌ کوردیدا و وشه‌ی «یه‌قه‌» له‌ بنه‌ره‌تدا هه‌موو دانه‌وێله‌یه‌ک ده‌گه‌یه‌نێ نه‌ک جۆ به‌ ته‌نها. له‌م باب‌ه‌ته‌ شاراوه‌یه‌ زه‌ینم بۆ وشه‌یه‌کی تیکه‌لی کوردی چوو ئه‌ویش «دانه‌وێله‌»یه‌. یه‌که‌م به‌شی دانه‌ی دانه‌ و به‌شی دووهمی که‌ره‌سه‌ی بچوو ککرده‌وه‌یه‌. مایه‌وه‌ به‌شی ناوه‌راست «وێ»

که هه مان «yava» یهفه» یه و که وتۆته ژیر کاریگه ری دهنگی ناوچه کانی کورد و «ف» یان تیدا ده بینه «و» و وه ک چۆن یونس ده بینه وینس و یۆنان ده بینه ویتان، ئه ویش پیش «ی» ده که ویته وه. له بری «یۆله» گوتوو یانه «و» له - ویتله» و ناوه کهش ئاوه ای لی هاتوو: دانه یۆله بۆته دانه ویتله.

ئه وهی که پێویسته لێره دا بروون بکریته وه ریزی ئاگره لای زه رده شتییه کان که خودی «نور» ه و ده شلیم که ریزگرتن په رستن نییه. گا و ئه سب و مه ریش له ئافیتا دا ریزیان هه یه و ته نانه ت «گوسپه نده» که وه ک ناو له مه ر نراوه واتای گیاندا ری پیرو ز ده دا و واژه ی سپه نته خۆی سپه نتمانی لی که وتۆته وه که به زه ده شت ده گوترا. ئه وه شی بۆ زیاد ده که م که ئافیتا وشه ی ئاته شگه ی تیدا نییه که واتای خانه ی ئاگر بدا چونکه ئه و وشه یه له داهیتانی سه رده مه کانی دواتره. ره نگه زه وی پیرو زییه کی زیاتری هه بووی و پیسکردنی یه کی بووه له تاوانه گه و ره کان و که فاره ته که ی پیاوی به هیلاک ده برد.

له ماندوو بوون له هه لکۆلینی وشه دا، فه رموو ئه وه ش یه کیکی تر یه کی له واتا کانی وشه ی «var» ی ئافیتایی ده رهاویشته. دوا ی ماوه یه کی زۆری ژانی بیر کردنه وه، سه رنجم بۆ «کردار - فیعل» یکی کوردی چوو که له سی به ش پیکهاتوو ئه ویش «هه ل - ئا - ورد» یه و «ن» ی سه رچاوه شی به دوودا دی و له شیکردنه وه دا «د» ه که ی لاده که وئ و جیه که ی هه میشه یی نییه. به شه نه گۆره که ی «وار» ه. به لام «هه ل» پێشگره، هه روه ها «ئا» که وتۆته پیکهاته ی «کردار» ه وه (ل 86 فرهنگ ایران باستان) «کردار» ه که به گشتی هه لبژاردن و

جیا کردنه وه دهدا و دهر کهوت ره گی «کردار» له «وار» دا له کرداری
 تیکه ل «هه ل ئاوردن»، var خویه تی که له ئافیتادا «ف» بۆته «و»
 ئه وهش به پیتی دهنگگۆر کێ له زمانه ئیرانیه کاند.

ئهو دوو وشه یه لهو دوو نموونه یه ی سه ره وه دا به واتا هاوتایه کانیان
 له گه ل واتیاندا له ئافیتادا، وینه یان له فارسیدا نییه و ته نها ئه نجامی
 خزمایه تی نێوان ئافیتایی و کوردیه. به لام var له یه کێ له واتا کانی
 تریدا ده کاته «سوورانه وه، بزواتن» و کوردی و فارسی له ویدا و به و
 واتایه پیکده گن، ئه وهش دوا ی ئه وه ی «ف» ی فارسی له سه ره تاید به
 پیتی ده ستووریکێ دهنگگۆرین گۆراوه و بۆته «گ» و ئه و جا «گهر».

له گه ل ئه وهشدا شیوازی وشه که «var» له کوردیدا ماوه ته وه و ئه گهر
 بکریته «وهر» نیزیکتره، که له زۆر بواری به کارهیتاندا واتای خولانه وه
 یا شتیکی وه ک خولانه وه دهدا. ئه وهش پروونه که «و» له «ف» وه
 نیزیکه چونکه هه ردووکیان پیتی لێون.

ئافیتا که خاوه نی گه لی دهر گای کراوه یه به پرووی زمانه ئاریه کاند به
 گشتی، دهسته خوشکی سانسکریتیشه و ههر ئه وه تا دایک یا دایانی
 فارسی کۆن و به هله وی نییه و به رای ئیمه سه رچاوه ی کوردیشه و
 هیچ زمانیکێ ئاریایی یا شیوه زاریکی ئه و زمانانه نییه له په یوهندی به
 ئافیتاوه خالی بی مه گهر کۆنی و ماوه ی دوور و درێژی لیکدا بران ئه و
 په یوهندیانه ی شار دیتته وه، ئه وهش ری تی ناچی. مه ودای فره وانکردنی
 ئه و لایه نانه نییه چونکه ههر یه که یان درێژی و پانایی و قوولایی و لق
 تیکتالا و لیکدا براوی خوی هه یه و چار نییه ده بس ده ست له
 هه ندیکیان هه لگرن تا له کاتیکی له باردا بگه ینه کۆتایی بابه ته که.

پ ز تا 485 ی پ ز دهسه‌لاتی هه‌بوو و کوتایی تهو ماوه‌یه‌ش به‌وه هات که ته‌سکه‌ندهر سالی 331 ی پ ز دهستی به‌سهر چه‌قی دهسه‌لاتدا گرت و ته‌وجا پله‌ی دووهم دهستی پی کرد که سیمای که‌می نائاشکرایه چونکه دهسه‌لاتی سلوکی هات و گه‌شه‌کردنی فارسی کۆنی راگرت و کاری بۆ بلاو‌کردنه‌وه‌ی فره‌ه‌نگی هیلینی (گریکی) کرد.

له‌ ناوه‌راستی سه‌ده‌ی سێیه‌می پێش زایندا ته‌شکانیه‌کان، دهسه‌لاتدارانی پارتیه‌کان به‌سهر سلوکییه‌کاندا سه‌رکه‌وتن و په‌هله‌وی (به‌دگۆرانیکه‌له‌ په‌رته‌وییه‌وه‌هاتوو) بووه‌ زمانی فره‌ه‌نگ و دهسه‌لات له‌ ئێراندا. په‌هله‌وی، دوو شیوه‌زاری هه‌بوون، یه‌کیکیان باکووری که‌ زمانی دهسه‌لات و ده‌ربار بوو، دووهمیان باشووری رۆزاوایی هاوسای پارسی بوو و له‌ نووسینی باشووریه‌کاندا وشه‌ی «په‌هله‌وانیک» هاتوو بۆ ئاماره‌کردن به‌ په‌هله‌وی باشوور ته‌وه‌ش له‌ درێژه‌بێژییه‌کدا که ئێره‌ جیتی نییه‌ و باسی ده‌رکه‌وتنی «مانی» ده‌کا که 215 ی پ ز له‌دایک بووه‌ و هه‌روه‌ها ئایینه‌ نوییه‌که‌ی و ته‌و زمانه‌ی پینی نووسیوه‌... به‌لام فارسی ناوه‌نجی به‌ گه‌یشتنی ساسانیه‌کان به‌ دهسه‌لات و نه‌مانی دهسه‌لاتی ته‌شکانیه‌کان، له‌ سالی 226 ی پ ز، دهستی پی کرد. فارسی کۆن له‌و ده‌مه‌دا، واته‌ زمانی سه‌رده‌می هه‌خامه‌نشی، دوا‌ی رووخانی ده‌وله‌ته‌که‌یان له‌ سالی 331 ی پ ز، له‌ نووسیندا نه‌مابوو و له‌ سه‌رده‌می ساسانیه‌کاندا به‌ گۆرانکارییه‌کی زۆره‌وه‌ ده‌رکه‌وت و له‌ راستیدا، له‌ سهر شینوازه‌ کۆنه‌که‌ی به‌ مردوو داده‌ندری و ئیدی ژبانی به‌ به‌ردا نه‌هاته‌وه‌. «پارسیک» به‌و فارسیه‌ ده‌گوتری که‌ له‌ سه‌رده‌می ساسانیدا به‌کار هێندراوه‌ تا له‌ فارسی کۆن و فارسی تازه‌ (کتییی زبان فارسی به‌شی دووهم) که‌ له‌ سه‌ده‌ی چواره‌می کۆچیه‌وه‌ ده‌ست پی ده‌کا، جیا بکریته‌وه‌.

نازانین ئەگەر دەسلەتاتی دەولەتی ھەخامەنشی مابایە، فارسی کۆن بە چ
 شیوەیە ک پەرەیی دەسەند، بەلام پێی تی دەچی بوونی حکوومەتیک کە
 زمانیک لەو زمانانە و ھەرچی دارشتن و وشەیی ھەبە لە نووسینی
 کاروباری ڕەسمی و ئایینی و ئەدەبیدا بەکار بێت، خوازیاری
 بەردەوامبوونی دەبی و پارێزگاری لە ڕستە و شیوازیشی دەکا. بەلام
 دەولەتی ھەخامەنشی لەناوچوو و زمانی فارسی کۆن تەنھا بوو زمانی
 ئاخاوتن و ئەو خەسلەتەکانی تیدا نەبوون لە گۆرانکاری گەورە بپارێزن
 کە بە سەریدا ھات و دوایی لە گەل داھاتوویدا بەراورد دەکرا.
 ئەگەرچی پێکھاتەکانی لە نووسیندا لەناوچوون و ئایستە لە
 شوێنەوارەکاندا دەرئەووتوون، زمانی پەهلەوی کە بوو زمانی ڕەسمی و
 ئەدەبی ڕەواجداری ناوەراستی سەدەیی سییەمی پ ز تا یەکم چارەکی
 سەدەیی سییەمی زاینی و بە زمانی ناوەنجی ئێرانیکانی ئەو ماوەیە
 دادەندری و بە فارسی کۆن دەچی و پردیکە لە نیوان فارسی کۆن و
 نویدا و دەشی بکریتە پێوانە بوو ئەو گۆرانکاریانە کە لە سەردەمی
 سلوکیەکاندا بە سەر فارسیدا ھاتوو تا دەرکەوتنی یەکم نووسینی
 پەهلەوی کە شوێنەوارناسان دەستیان کەوتوو، گواپە پەهلەوی
 بەردەوامی فارسی کۆنە لە گەل ھەندی چاوپۆشیدا. بەلام ئیمە لێرە، لە
 ئاستی پەهلەویدا ناوەستین، بەلکو ئەو مەودا کاتیە دەبرین و دەگەینەو
 سەرەتای ساسانیەکان تا بزانی چ گۆرانکارییە ک قەوماوە، بگرە زیاتر
 دەروین تا دەگەینە فارسی تازە تا بە گوێرەیی دووری نیوان فارسی تازە
 و کۆن بروانین چونکە نیگامان لەو بەراوردکاریانەدا ھەلسەنگاندنی
 نێزیکایەتی و دووری نیوان زمانی کوردی و زمانی ئاقیستا و زانیینی
 پەلەندی نیوانیانە، ئەوێش بە گوێرەیی بەراوردی مەودای مەزەندە تا
 دەگەینە ئەوێ چ گۆرانیک لە نیوان فارسی کۆن و نویدا ڕوویداو، کە

یهک زمانن و په یوهندی نووسین و ټایین له ټیوانیاندا بهردهوام بووه و چندين پله لهو په یوهندیه چاوه روانکراوهی ټیوان ټاقیستا و زمانی کوردی به هیتر بووه، که ماوهی دهیان سده شتوازی نووسینی نه بووه و دهولتهی نه بووه و په یوهندی سهرپه رشتیکردنی به ټایینی زه رده شتییه و نه بووه و جگه له نټزیکایه تییه کی بوم ماوهی له ری ټهوانه وه که به کوردی قسه بیان کردوه له سهرده می میدیه کانه وه، هیچی تری نه بووه.

زور به داخه وهم که دهرخستنی ټاستی جیاوازی ټیوان فارسی کون و تازه له پرووی که له پوور و ریزمانه وه زور زه حمه ته چونکه بابته که ده بیته چنډ به شیکه وه و که ره سه کانی ټاخاوتن، له ناو و کردار و پیت و که ره سهی وابه سته یی و هی دی پتکدین و به ټاسانی شویتینیان هه لئاگیری بؤ که سانی نه بی که شتی لهو زمانه ټیرانیانه بزائن. ژماردنی شتوازه کانی ناو له فارسیدا سوودی نییه تا بیانزمترین و بلتین حهوتن:

1. کائی 2. آئی 3. وابستگی 4. رایی 5. بایی 6. نازی 7. ټندری و له گه لیشیاندا شتوهی ناو ده گوری و چی دی له فارسی نویدا ټه وه نییه. چ سوودیش له ودها نییه دواي جیناو و فرمان و بارودوخه جیاوازه کانیان بکهوین و بزاینن له فارسی نویدا و له بواری شیکردنه وه و لیکدانه وه و چیان به سهردا هاتوه و ټهم دریژه پیدانه بؤ که سانیک سهرنجی ټه زمانه ی نه دابی ههر سهرهیشهی به دواوه یه. له بهر ټه وه وام پی چاک بوو به وهنده واز بینم که ناو حالتهی تاک و جووت و کو و نیر و می و بی لایه نی هه بووه و بونی و کوتایی له شیکردنه ودها به گویره ی جینه که ی له رسته دا ده گورا و هه موو ټهوانه ش له سهر فارسی نوی بهنده و جووت و ره گهزی بی لایه ن و جوداوازی ره گهز له پرووی زمانه وانی شیکردنه وه ی رسته وه نه مان و وشه کانیش ودها گوران ټه وه ی زور له سیمای کون و نویان ورد نه بیته وه نایانناسیته وه و لیره دا

نموونه يه ک له سهر فارسی کون بۆ خويتهر دههينمه وه و دوایي
شيوه که ی له فارسيدا دینمه وه تا بزانی چ گۆرانکارییه ک، که زهینی بۆ
ناچی، پرووی داوه:

ئهمه رسته يه کی کونی هه خامه نشییه که بۆ سهرده می داریوش (521 و
485 پ ز) ده گه رسته وه:

داره به وئوش. خایه شه ی. وه زهره ک. خه شایه شه. خشایه نسیه نام.
خشایه نیه ده هیو نام. فیشتاسپه یه هیا. بوسی. هه خامه نشی ئاتی.
داریه وئه ش...

ئهمه شیان له فارسی نویدا: داریوش. شاه بزرگ. شاه شاهان. شاه
کشورها. پسر گشتاسپ. هه خامنشی. گوید. داریوش..

واتاکه شی: داریوش. شای گه وره. شای شایان. شای ولاتان. کوپی
فیشتاسپ. داریوش ده لئ..

له پرووی به راوردکارییه وه ده لئیم وشه ی «ئاتی» کون «گویه د» ی نوییه.
دوای ئه وه ده قه قرتاوه وشه ی «خه شه م تی» دئ که له دوو به ش
پیکه اتاوه، یه که میان «خه شه م» ه که وینه یه کی
گۆراوی «خه شایه شی» یه که چوار جار هاتوو و واتای «شا»
ده گه یه نی. دوومیشیان «تی» ه که که ره سه ی گۆرینی ناوه بۆ ناوی
واتایی و واتای هه ردوو به شه که ده بیته «خاوه نداریتی شاهانه». ئهم
پاشگره به رانبهر «تات» ی ئافیتستاییه و وه ک گوتم که ره سه ی ناوی
واتاییه و له کوردیدا پهری سه ندوو و بوته «ایه تی، ئه تی، تی» و
بزوتی «ه» پیش ئه وه ی دواییان ده که ویتته وه. ئه وانه هه موویان ناوی
واتان و وشه ی گونجاو پیشیان ده که وئ و ئه گه ر وشه که «خه شه م تی»
بی له کوردیدا ده بیته «شایه تی» به لام له فارسی نویدا

دهیته «شاهی» ته و هس به زیادکردنی «ی» له کۆتایی وشه کهدا که کورتکراوهی «یه» ی په هله و ییه و فارسی له وه زیاتری نییه که ره سه ی واتای ناو بی. به و شیوه یه پاشگری «تات» ی ئافیس تایی له فارسی کۆندا بۆته «تیی» و له کوردیدا چالاکانه و زربوزندوو و به شیوازی هه مه جوړ ده رده که وئ و له فارسی نویدا مردوو ته که رچی کورد نووسینی له ته زه له وه نه بووه. تۆ بلی فارسه کان ته که ر بزنان پاشگریان له زمانی ئیمه دا ماوه ته وه، داوای نه که نه وه؟ بۆچی نا؟ ده رفه تی ته وه هه یه گومان له وشه کانمان بکری!

ته که ر خۆینه ر بۆ وه ر گێرانیکی نوئی ده قیکی کۆنی فارسی بگه رپته وه، ده بینی خاوه نی کتیی «تاریخ زبان فارسی» وشه ی «شه هریار» ی له جیی «خشم تیی» بۆ ئاماژه کردنی خاوه ندریتی داناوه و وا چاکتر بوو «شاهی» دابنئ چونکه «شاه» وشه یه کی په ره سه ندوو «خشایه شی» یه. به لام «شه هریار» له «شهر: واتا شار» و «یار به واتای خاوه ن» دی و هه موو واتا که ده یته «خاوه ن شار». شاریش له کۆندا «خستره» بووه و بۆ «شهر» ی فارسی و «شار» ی کوردی گۆراوه. وشه ی «خستره پاوه ن» یش به واتای پارێزگاری شار داتا شراوه و دوا یی بۆته «شه ربان» و له کوردیدا «شاهربان» به ناو و واتاوه ده گوترئ و ته که ر وشه یه کی قامووسی به کار به یندرئ ده یسته «شاهربان». «خستره باون» له یونانی کۆندا بۆته «ساتراب» به واتای ده سه لاتداری ناوچه له لای فارسه کۆنه کان. له درێژه پیدان داوای لیبوردن ده که م و هیوام وایه سوودی بووی.

فارسی، به فره وانیی ده سه لاتیه وه له زۆر ناوچه ی ئاسیا و بۆ ماوه ی دوور و درێژ بووه به رۆگری گه وره ی ئافیس تا و ئایینی زه رده شتی و توانی له زۆر ولاتا ره گی قوولتر داکوتی تا بۆته زمانی خه لک و ولات. لیته دا

مه به ست له زمان وشه کانی نییه چونکه له کونه وه مولکی هه موو
 گهلانی ئیران بوونه و تهو هشی تییدا ئافیتایی بوو راست و دروست
 تهو هیه که که له پووری کورد یا که له پووری نیوان کورد و نه تهو هیه ک
 بووه که ئیستا شوینه واری دیار نییه. به لکو مه به ست له دارپشتن و
 ده ستوور و زانستی زمان و شیکردنه وه تی چونکه فارسی جیتی زور
 زمانی تری گرته وه که مهرجی بوونیان نه ما و هندی جار بزر دهب و
 هندی جار شوینه واریان له فارسیدا ده رده که وی. فارسی بووه یه کی له و
 دوو زمانه ره سمیه یی ته فغانستان و ماوه یی چهن دین سه ده زمانی
 ته دهب و دهریاری باکووری هندستانیش بوو و زمانی به شیکری گرنگی
 تاجیکی و لایه نگرانیان بوو و هه تا ئیستاش وایه. فارسی له سه رده می
 ساسانیه کانه وه که ره سه یی په هله وی بوو و په هله ویش له سه رده می
 ته شکانیدا به رورگری فره هنگی هه موو ئیران بوو و تهو زمانهش بوو که
 ئافیتای پی شهرح ده کرا و ده قی ته دهبی پی دهنووسرا و له نووسینی
 ره سمیدا به کار ده هیندرا. سه یر له وه دایه که «ره نگه زهره ر قازانج بی»
 به شیوه یی خو ی و به پیچه وانه شه وه دهر کهوت «ره نگه قازانج زهره ر
 بی» تهو هس لهو زمانه دا که دراوسینی فارسی بوون و په یوه نندیان پیوه
 هه بوو و له هه ر کوپیه کی حکوومه ت و نووسین و ناوهندی شارستانه تی
 گه وره ی ناوچه کان لهو سه رده مه کونانه دا بووی، فارسی جیتی زمانی
 خه لکه که یی گرته وه و «قازانجی زهره ر به خش» بووه. به لام کوردی له
 دوا ی له ده ستدانی ناوهندی ده سه لات «هه مه دان» بو هه خامه نشیه کان،
 به هو ی دووری هه وه له ناوهندی ده سه لات هه و نه بوونی نووسین و
 ناوهندی شارستانه تی گه وره له داگیرکاری زمانی فارس دهر باز بوو
 و «زهره ر که ی به سوود بوو». تا ئیستا باس باسی زمانه نه ک
 چاره نووس و مافی نه ته وایه تی، چونکه کورد له پاریز گاریکردنی

زمانه که یدا زۆری له زهمین و خوین و خوشیه کانی ژیان و مهرجه کانی شارستانه تی له دهست دا له کاتیکدا تاجیکی خاوهنی له زهت و خاک و کیانه، ههر وهها ئه فغانی و هندی باکوور. لهم گۆشه نیگایه وه کوردی شاره زای رووداوه میژووویه کان زیاتر به زمانه که به وه وابسته دهبی و بو فارسه کان دهسبهرداری هیچی نابێ. بو فارسه کان، دهستمان له ههمه دان هه لگرت که چه قی دهسه لاتی کورد بوو له هه ندی له سه دهی شه شه می پیش زاین و چند سه دهیه کی پیشتر. دهستمان له رووبه ری به رینی تریش بهردا، ته نانه ت ئه ولیا چه له بی که پیش سی سه ده بهر له ئیستا هه ندی شوینی له ولاتی کورد دیوه، ئیستا سه د کیلومه تر له نزیکتترین خاکی کورده وه دووره. ههر وهها به شایه دی هه ندی له برا کورده کانی ئیرانمان که تا رووخانی محهمه د رهزا په هله وی له عیراق په نابهر بوون، دهستمان لی بهردا و دهستمان له دهسه لات و خوشی و حه سانه وه و ئاسووده یی و هه موو شتی بهردا و ئهم دارشته کوردیه نه بی که به زارماندا دی به هیچ شتیک تۆله مان بو نه کراوه ته وه و به و غایه له و گومانانه ی ده وریشی دهسبهرداری نابین.

گوتمان فارسی بووه به روگری هه موو که له پووره ئیرانییه کان ئه وهش به گه یشتنی ساسانیه کان (226 پ ز). خویتهر سه ری له وه سور ده مینی که که له پووری ئیرانی هه مووی بو فارسه کان، زمانی دهسه لات گوازارایه وه به لام دوا ی ئه وهی له هوکاره میژووویه کان ورد ده بیینه وه، ده بی هویه که ی بخهینه روو. نموونه یه کی بهردهستمان له و بواره دا هه یه که دوو کهس نییه له سه ری یه کرا نه بن، ئه وهش ئه وهیه تور که عوسمانیه کان دهسه لاتیان له زۆربه ی ولاته ئیسلامیه کاندا گرته دهست و خویان به پارێزه ری ئیسلام دانا و خه لافه تیان کرده پشتاویشت و داگیر کردنی ئیسته نبوولی پایته ختی بیزه نتی مه سیحیش ناوه ندی

دهسه لاتيانى به هيزتر كرد و كرديانه به لگه‌ي دروستي پرياز و
 خهلافه‌تي خويان، ليره‌دا باسي ته‌وانه ناكه‌ين. له‌گه‌ل هه‌موو ته‌وانه‌شدا،
 وه‌ك ئاقيستا گوازارايه‌وه لاي فارسه ساسانيه‌كان، كه‌له‌پووري ئيسلام و
 زانستي قورئان نه‌گوازارانه‌وه لاي عوسمانيه‌كان. ته‌وه‌ش دوو هو‌ي هه‌يه
 و پيوست به هو‌ي ستيه‌م ناكا: يه‌كه‌ميان ته‌وه‌يه ئيسلام به‌جلوبه‌رگي
 عاره‌ببيه‌وه نه‌ته‌وه‌ي عاره‌بي له‌دواوه بوو كه‌خاوه‌ني قورئان و
 پيغه‌مبه‌ري قورئان بوو و هه‌رگيز بو عوسمانيه‌كان هه‌له‌نه‌كه‌وت
 نوينه‌رايه‌تي عاره‌ب بكه‌ن و عاره‌بايه‌تي هرس بكه‌ن و بيخه‌نه
 كه‌له‌پووره نه‌ته‌وه‌يه فشفوفله‌كه‌ي خوiane‌وه. ته‌و نه‌هه‌نگه‌ زله‌ به
 هونه‌ري عاره‌ب و زانستي ئيسلام گه‌وره بوو و هه‌موو ته‌و ماسيانه‌ي
 قووت دان كه‌له‌ناو زه‌رياي ته‌و هونه‌ر و زانسته‌دا بوون. زوري نه‌مايوو
 پيچه‌وانه‌ي ته‌وه‌ بقه‌ومئ ته‌وه‌ش تـوانه‌وه‌ي عوسمانيه‌كان بوو له‌ناو
 ئيسلام و عاره‌بايه‌تيدا. ليره‌دا قسه‌يه‌كم بير ديتته‌وه كه‌به‌ر له‌په‌نجا
 سال خويتدوو مه‌ته‌وه، قسه‌كه‌ش هي ماموستاي نه‌مر مسته‌فا سادق
 رافعي بوو له‌باره‌ي رۆشنيري عاره‌ببيه‌وه له‌ناو ميلله‌ته‌ موسولمانه
 ناعاره‌به‌كاندا و ده‌لي ته‌و ولاته‌ي ته‌نها عاره‌ب حوكمي بكا عاره‌بي بو‌ي
 ده‌بيته‌ كه‌ره‌سه‌ي رۆشنيري و باوه‌ر، له‌كاتيكدا، له‌ميژووي كوندا خياله
 جه‌رمانيه‌كان شاري رۆمايان داگير كرد كه‌پايته‌ختي ئيمپراتوريي
 رۆماني بوو، دهسه‌لاتيان گرت ته‌سه‌ت به‌لام نه‌يانتواني زمان و
 فه‌ره‌نگيان به‌سه‌ردا سه‌پتن، به‌لكو به‌پيچه‌وانه‌وه، چونكه‌ زمان و
 فه‌ره‌نگه‌كه‌يان له‌چاو رۆمانه‌وه لاواز بوو. قسه‌يه‌كي له‌و باره‌يه‌وه هه‌يه
 و له‌زه‌ينمدا ماوه: «له‌رزي ميژوو گرتبووني و له‌ناو رۆمانيدا
 كه‌وتبوون». خو ته‌گه‌ر هيزي باوه‌ري ئيسلامان خسته‌سه‌ر
 كه‌له‌پووري عاره‌ب و زماني عاره‌بي، قسه‌ي ته‌و ماموستا نه‌مره‌ ده‌بيته

سەرەتايەکی باش بۆ ئەوێ باوەر بێنین ئەگەر تەمەنی عوسمانیەکان درێژتر بوايە تا ئەو دەمەي عارەب دەسەلاتی کۆنی خۆيان بە دەست بەیتنايەتەو، مێژوو خۆی دووبارە دەکەردەو. شتیکی وەک تەوانەوێ جەرمانی لە پۆمانیدا، لە کاتی لاوازیوونی عارەبدا پرووی نەدا و شتیکی لەو بابەتە، تەوانەوێ تورک و فارس لە عارەبدا، لە سەرەدەمی عەباسیەکاندا پرووی دا ئەگەرچی بە سەریدا زالیش بپوون. دووری سولتانی عوسمانی لە ولاتی عارەبانەوێ جۆرە پارێزگارییەکی بوو بۆ ئەوێ نەتوتتەو و ئەوێش هاشا هەلناگری.

هۆی دووهم ئەوێە زمان و کەلەپووری نەتەوايەتی عوسمانیەکان لە بناغە و بنەما و سروشتەو جیاوازی لەگەڵ کەلەپووری سامیدا بە گشتی و عارەبیدا بە تايبەتی هەبوو چونکە عارەبی زۆر بەهێز بوو و بۆ ترکی دراوسێی عارەب زەحمەت بوو پێرەوێ دووردیژی عارەبی بە راستی بگرێ ئەوێش لە بەر پروونی عارەبی و شیکردنەو و پەوانیژی قورئان، هەندێ لەو تورکانەي کە لە ناو عارەبدا ژيان، تەوانەو و سەرچاوەي خۆيان لەبەر کرد. جیاوازی کەلەپوور، لە دوو پرووێ کاریگەریی گەردەبەری هەبوو: لێنەگەرا حوکمراو لە ناو دەسەلاتداردا بتوتتەو و لێنەگەرا دەسەلاتدار لە ناو حوکمراودا بتوتتەو. ئەوێ بە سەر جەرمانیدا هات، بە سەر تورکدا نەهات.

بەلام کەلەپووری ئێرانی کە سەرچاوەکەي ئافغانستان و زمانەکەي بوو، پستی چۆل بوو و کەس نەبوو بپاریژی و بپێریتە خۆي. وەک گەلێکی بێ پەرژین هەرچی دەهات خۆي پێدا دەکرد. هیچ سەیر نییە فارسی دەستی بە سەر کەلەپووری هەموو ئێراندا گرتبێ، لە دەسەلاتی ئەخمینیەوێ تا دەگاتە ئەو دەمەي ئەسکەندەر بە سەریاندا زال بوو و دواي پرووێ ماد و گەیشتنی ئەوان بە دەسەلات، کەس نەبوو بۆ

خۆی پارێزگاری له ئافێستا بکا. ئەوەش سەیر نییه پەهلهوی، دواى شکستی سلوکیه کان بهرانبهه ئهشکانیه کان که خاوهنی پەهلهوی و بهرۆگری ئافێستا بوون دهستی به سەر کهلهپووری ئێراندا گرت و جگه له ئهشکانیه کان کهس له ئارادا نهبوو. دواى ئەوهی فارسه ساسانیه کان ئهشکانیه کانیاں رووخاند، ئەوەش سەیر نییه فارسی دهستی به سەر کهلهپووری هه‌موو ئێراندا گرتی چونکه کهس نه‌بوو مملانیی ده‌سه‌لاتیان له‌گه‌ڵدا بکا. دواى هاتنی ئیسلام، جاریکی دی هه‌ر له سەر که‌لاوه‌ی ساسانیه کان، که‌له‌پووری ئێران هه‌ر به ته‌شی فارسی ریسرایه‌وه و هۆیه‌که‌ش وه‌ک خۆر ئاشکرایه، ئەوەش ئەوه‌یه هیچ میلله‌تیکی ئێرانی جگه له فارسی و پەهلهوی ده‌سته‌خوشکی، خاوهنی رو‌شنی‌ری و نووسین نه‌بوو تا به‌ره‌نگاری فارسی بیه‌ته‌وه. پەهله‌وی بۆ خوشی له سەردەمی ب‌لاب‌وونه‌وی ئیسلامدا 400 سال بوو سەر به فارسی بوو و به هیچ چه‌قیکی ده‌سه‌لاتی ده‌ورو به‌ر پشت‌ه‌ستوو نه‌بوو، به‌ل‌کو له رووبه‌ریکی به‌رفه‌ه‌واندا، که هه‌مووی له ژێر ده‌سه‌لاتی فارسیدا وه‌ک زمانی دووه‌می ده‌سه‌لات بی خاوهن بوو. ریی تی نه‌ده‌چوو له پاشماوه‌ی ئێراندا شان له شانی فارسی بدا. خوراسانی که بيشکه‌ی ره‌سه‌نی پەهله‌وی بوو، ببووه ستانیکی فارسی، و پەهله‌ویش چ هیوايه‌کی نه‌ما‌بوو. ره‌نگه گه‌لی کورد و له‌گه‌ڵیشیدا بلوچ که له رۆژاواى ئێرانه‌وه چووب‌وونه رۆژه‌لات و باشووری رۆژه‌لات (ئهمه نيزیکایه‌تی له کوردیه‌وه روون ده‌کاته‌وه)، ئە‌وجا هه‌ندێ که‌رت و پارچه‌ی په‌رشوب‌لاوی زمانی تر لی‌ره و له‌وی ما‌بوونه‌وه که له تووانه‌وه له ناو فارسیدا ده‌رباز ب‌یوون. سەیریش نییه زۆریه‌ی زۆری می‌ژوونووسانی عاره‌ب و ناعاره‌بی سەردەمه جیا‌وازه‌کانی ئیسلام هه‌موو ئێران به فارسی دابنن و ناوه‌یتانی کورد ماوه‌یه‌ک دواى هاتنی ئیسلام که‌وته‌وه،

ٺهوش ٺهو ڊمهي ڪه ته مي فارسي ساساني له سهر ناوچه
 نافارسه ڪاني ڊهه لاتي ٿيمپراتوري ٿيران رهويهه وه. ٺهوش سهر نيه
 دواتر تورڪ بيبين به رهو ٺهه ڊي فارسي دايشڪينن تا ٺهو ٺاسه ٺي
 ٺه ڊيبي ٺورڪ نابين له سهر ڊمي عوسمانيدا ڊهستي له ٺهه ڊي
 فارسيدا نه بوو ٻي يا به لاي ڪه مه وه ٺاگاداري نه بوو ٻي له ڪاتيڪدا به
 ڊه گمن فارس هه بوو به رهو ٺهه ڊي ٺورڪي دايشڪان ڊي هه رچه نڊه
 ته رازووي هيزي عوسمانيه ڪانيس قورستر بوو، ٺهوش له بهر ٺه وه بوو
 ٺهه ڊي نوڻي فارسي ره گي قوول بوو و ته مه نيڪي ڊريزي نيزيڪه ي
 چوارڊه سهه ڊي له پشته وه بوو ٺه وڃا ٺورڪ پتي ٺاشنا بوون. ههروهه
 له ساي ڪه له پووري ٺيسلامي عاره يدا پتر گه شه ي ڪرڊبوو و پهره ي
 سهنڊبوو، ٺهوش به پني قسه ي هه نڊي له شاره زاياني ميڙوو ڪه ليم
 خويتندوونه ته وه. فارسي تازه ٺه گهر به ڪه له پووري فارسي ناوهنجي
 بپتوري، بهو ڪيڙه گونڊيه ڊه چي چوويته پارس و به ڊهستي
 «ڪه وافر» و بادڪير و مانڪير رازنڊراي ته وه. خو ٺه گهر هه رجي هيز
 و جواني له فارسي ڪوندا هه يه ڪو بڪري ته وه ناگاته دوو به يتي شانامه يا
 «زمانه غيب» ي حافظي شيرازي. له وه ڊا مه وڊاي به راوردڪاري نيه
 له نيوان پهره سه نڊني سهره تاي فارسي و ٺهوه ي لهو ڊواڊوايه ڊا رووي
 ڊا، له گهل عاره يدا ڪه دواتر له ڊواي ٺيسلامدا بووه زمانه ٺهه ڊ و
 زانست. عاره ي له سهر ڊمي جاهيليشدا، له بواري هيز و جوانيدا
 ڊهسته پاچه نه بووه و شاعير و ٺه ڊيان هه وليان ڊه ڊا شانه شاني
 رهه سنايه تي عاره ي ههنگاو بنين و به رهو زمانه پاڪڙي باديه ڪه چ
 وشه ي عهجه مي تيڊا نه بووه، بگهرينه وه. قورنائيش ڪه له نيوان ٺيمه و
 جاهيليدا له له به و ليمان وه نيزيڪه، تا نووسيني ٺم بابيه ته له لوٽڪه ي
 رهواني و رهوانيزيڊايه و ههر واش ڊه ميٽيه وه.

له‌م بۆچوونه‌وه له باره‌ی خه‌یاڵکردنه‌وه له جوانی فارسی تازه و بێگهردی عاره‌بی به‌ کۆن و نویه‌وه، پێش ده‌ سال به‌ کوردی نووسیه‌مه که شاعیره‌کانمان له‌ کوردستانی عیراق و ئێراندا، کاتی به‌ر له‌ 160 سال له‌ سه‌ر سه‌کۆی فه‌ره‌زده‌ق و موته‌نه‌بی و ئیبن فارز و سه‌عدی و حافز و نیزامیه‌وه ده‌ستیان کرد به‌ نه‌زمی کوردی، بازیکیان دا ئه‌گه‌ر له‌ ئاستی سفروه‌وه ئه‌و بازه‌یان دابا، نه‌ده‌گه‌یشته‌ ئه‌و جیهی که پنی گه‌یشتن. ئه‌وه‌شی که ناچی له‌م بواره‌دا له‌ بیرى بکه‌ین که پنداویستی هه‌ناویه‌تیه‌ پێش ئه‌وه‌یه که هه‌رگیز شاعیر و نووسه‌ری عاره‌ب پنیستیان به‌وه نه‌بووه په‌نا بۆ هونه‌ری که‌شکه‌شه و نه‌مه‌مه‌ی شیعی فارسی به‌رن، له‌به‌ر ئه‌وه‌ی زمانی خۆیان ئه‌وه‌نده‌ی که‌ره‌سه‌ تیدا بووه په‌نا بۆ خواستنه‌وه نه‌به‌ن به‌لکو هه‌موو ده‌رچوونیک له‌ پنیانه‌ی هه‌یز و جوانی له‌ لایان، لادان بووه له‌ جوانی و ره‌وانبێژی. لیره‌دا جیاوازی له‌ نپوان ده‌سه‌لاتداری هه‌ژاری عوسمانی و عاره‌بی بنده‌سته‌ی ده‌وله‌مه‌ند له‌ بواره‌ی که‌له‌پووردا ده‌رده‌که‌وئ، له‌گه‌ل جیاوازی هه‌لوێستیاندا به‌رانبه‌ر که‌له‌پووری فارسی.

پیم وا نییه پنیست به‌ درێژه‌بیدان بکا چونکه ئه‌وه‌ی گوته‌را به‌شی ئه‌وه ده‌کا بمانگه‌یه‌نیته یه‌قین و هه‌ولیش له‌گه‌ل ئه‌وانه‌دا که نایانه‌وی باوه‌ر بینن، ده‌بیته کوتانه‌وه‌ی ئاسنی سارد، به‌لام له‌ سه‌رمه‌ شتی زیاد بکه‌م تا ئه‌و برویانوانه‌ بره‌ویتمه‌وه که ره‌نگه‌ بیته پێش. ده‌گوته‌ی فارسی له‌ لایه‌ن قه‌له‌مه‌به‌دستانی کورده‌وه به‌کار هه‌ندراوه، هه‌ر له‌وانه‌وه که ده‌نگیان پیمان گه‌یشتووه تا ئه‌و میرزایه‌ی به‌ ده‌فته‌ری ده‌سته‌یه‌وه ده‌گه‌را و نامه‌ی بۆ ئه‌م و ئه‌و به‌ فارسی ده‌نووسی، تا ده‌گاته ئه‌و ده‌مه‌ی که به‌ته‌مه‌نه‌کانمان له‌ بیربانه. ئه‌وه قسه‌یه‌کی راسته و هۆیه‌که‌شی له‌ یه‌ک ئاراسته‌ زیاتره: هۆی یه‌که‌م ئه‌وه‌یه که نه‌ته‌وه‌ی

کورد هه‌رگیز نووسینی نه‌بووه و قوتابخانه‌شی نه‌بووه تا فیری نووسینی
 کوردی بکا و بیریشی له‌وه نه‌کردۆته‌وه به کوردی بنووسی، به‌لکو به
 هۆی کلۆلییه ئه‌زه‌لییه که‌یه‌وه بیریشی له‌وه نه‌کردۆته‌وه نه‌بوونی نووسینی
 کوردی که‌مایه‌تییه... من خه‌لکانیکم له‌بیرن به‌بیراندا نه‌ده‌هات به
 کوردی بنووسری یا بخویندري و له‌وه‌ش زیاتر له‌سه‌ر بریاردانی
 زه‌لیلبوون ده‌روم که به‌سه‌رماندا سه‌پاوه و قسه‌یه‌ک له‌سه‌ر
 سووککردنی زمانه‌که‌ی خۆیاندا ده‌گوازمه‌وه که به‌فارسی ده‌یانگۆته‌وه و
 نه‌فامانی کورد ده‌یانجووه‌وه: فارسی شه‌کره و عاره‌بی زمانی پتغه‌مبه‌ره و
 تورکی فه‌زیله‌یه و کوردی ره‌زیله‌یه (وشه‌که له‌ره‌زیله‌ قورستره به‌لام
 به‌وشه‌یه‌کی سووکتر گو‌یریم) هیچ گومانم نییه که‌یه‌که‌م که‌س ئه‌و
 شه‌کرانه‌ی شکاندوه‌وه یه‌کێ بووه له‌و کوردانه‌ی هه‌ستی زه‌لیلی و
 چرووکی گه‌یشتۆته‌ بنه‌بانی هه‌ستی و خه‌ریکه‌ لۆمه‌ی ئه‌و جو‌ره که‌سانه
 نه‌که‌م. زانا و دانا، محهمه‌د ئیبن ئاده‌م په‌راوینێکی بو‌ نامه‌یه‌کی خۆی
 له‌باره‌ی چاره‌سه‌ری ئیبن که‌ماله‌وه و له‌سه‌ر شیکردنه‌وه‌ی «لا
 تخشون» له‌یه‌کێ له‌مانگه‌کانی 1205دا نووسیوه و ده‌لی: سه‌یر
 له‌وه‌دایه‌ بیستوومه له‌سه‌ر دیباجه‌ کوردیه‌که‌ قسه‌یان پێ گو‌تووم و
 به‌وه‌ش مه‌سه‌له‌ کوردیه‌که‌ له‌سه‌ریان ده‌سه‌پێ که‌ ده‌لی «وه‌ک
 هیلکه‌یه‌کی له‌توینکی خۆی ده‌رچووبی». ئه‌وه‌ی وه‌ک شایه‌دیه‌ک له
 سه‌ر کاره‌ساتی خۆ به‌که‌م زانینی ئه‌وانه‌ گو‌تووه شه‌رمه‌زارییان له‌وه‌دا
 دیوه به‌زمانی خۆیان بنووسن. به‌لام من لایه‌نگری لۆمه‌کردنیان نیم
 ئه‌وه‌ش به‌هۆی ئه‌و هه‌سته‌شاردراوه‌وه که‌ ماوه‌ی بیستوسی سه‌ده
 هه‌ستیان به‌جیاوازی خۆیان کردووه تا ئه‌و رۆژه‌ی ئیبن ئاده‌م
 په‌راوینزه‌که‌ی نووسیوه. جگه‌ له‌وه‌ش، ئه‌وانه‌ی نامه‌یان ده‌نووسی و
 ده‌فته‌ر به‌ده‌ست بوون، له‌شاریکدا ژماره‌یان له‌ژماره‌ی په‌نجه‌ی

دهست تپه‌ری نه‌ده‌کرد. ته‌گه‌ر به کوردی بیانوسییا یا به زمانی واقواق هیچ نه‌ده‌گۆرا و که‌س له‌و سه‌رده‌مه‌دا بیرى له‌وه نه‌کردۆته‌وه ئاخۆ ته‌وانه چى ده‌نووسن و به چ زمانىک ده‌نووسن. به‌لام زانا ئاینیه‌کان وانه‌ی عاره‌بیان به شه‌رحى کوردی ده‌گۆته‌وه و که‌میان هه‌بوو فارسىیان زانیسی چونکه له‌ بابته‌ی رۆشنییریانیه‌وه دوور بوو. ته‌نانه‌ت ئیبن ئاده‌مى زانا ده‌نووسى و ده‌لى که خوى بو فیربوونی فارسى ئاماده کرد (بو ته‌واوکردنى که‌ره‌سه‌ی رۆشنییری ته‌و سه‌رده‌مه) چوو هه‌ندى شوینی ئیران و له‌وى نیشته‌جى بوو تا فیری بوو. دیاره له‌و ناوچه‌یه‌دا که‌سى ده‌ست نه‌که‌وتوو له‌و ئاسته‌دا بى فیری بکا بویه ده‌ربه‌ده‌ری پى باشت‌ر بووه. ئیبن ئاده‌م له‌و بواره‌دا بى وینه‌یه ده‌نا خه‌لکى تر، ته‌وه‌نده‌ی پى بزانی، ته‌و هه‌وله‌یان نه‌داوه.

شاعیره‌کانیش، له‌وه‌ته‌ی شیعری کوردی هه‌یه، به کوردی نووسیویانه و که‌میکیان نه‌بی که به فارسى و عاره‌بى و تورکى، لیره و له‌وى نووسیویانه، ته‌گه‌ر هه‌موویان کۆ بکه‌ینه‌وه سه‌نگینى ته‌وتۆیان به‌رانبه‌ر ته‌و شیعرا نه‌بى که به کوردی له‌ دیوانه‌کاندا نووسراوون.

ته‌وه‌نده‌ی پى بزانی کۆترین شیعری کوردی هى بابته‌ تاهیری هه‌مه‌دانیه که به عوریان ناسراوه. خاوه‌نى «تاریخ زبان فارسى» له‌ له‌ لاپه‌ره 38 ی به‌شى سییه‌مدا، له «معجم البلدان» هوه ته‌وه ده‌گوازیته‌وه که «نه‌وشیروان به‌غدادى» ناوى شاعیریکی کوردی سه‌ده‌ی پینجه‌مى هه‌جرییه و به شیعریکه‌وه ناوى ده‌رچوو و به شه‌یتانى عیراق ناسراوه، به‌لام به‌رچاوم نه‌که‌وتوو. عه‌لى حه‌ریرى ده‌دریته‌ پال سه‌ده‌ی یانزه و دواى ته‌و فه‌قیى ته‌یران (1307 - 1375 ز) ته‌وجا مه‌لای جه‌زیری (1408 - 1481 ی ز) و دواى ته‌ویش ته‌حمه‌دى خانى (1640 - 1706 ی ز) و هى دی که ناویان زۆر بلاو نییه.

سەرچاوه كان ئەوهش دەگیرنەوه که کتییەک بەر لە هەزار سال، لە سەر دەرھێنانی ئاو بە کوردی هەبوو که ئیبن وه حشیه دایناوه، ئەمەش کۆنترین نووسراوی کوردییه که بەر گویمان بکهوی. ئەوجا هیچ لە بارە ی پەخشانهوه نابیستین تا سالی 1000 ی کۆچی که عەلی ترمای کتییەک بە کوردی لە سەر زمانی عەرەبی دادهنێ. لە پەخشاندا «عەقیدەنامە ی کوردی» هەیه که زیائەددین مەولانا خالیدی شارەزووری (1193 - 1242 ی کۆچی، 1779 - 1828 ز) دایناوه. شیعی بە عەرەبی و فارسی هەیه و هەمووشی سۆفیگەرێیه و هەندیکیشی لەو بارەیهوه بە کوردین. «ئیبن ئەلحاج» یش شیعی کوردی لە سەر باوەر هەیه و ناوی «مەههینامە» یه و سالی 1176 کۆچی دایناوه.

شیخ ماری نۆدی شیعی ئایینی بە عەرەبی نووسیوه و زۆریه ی پێداهەڵدانه. قامووسکی عەرەبی - کوردیشی بە شیعی کوردی نووسیوه ناوی ناوه «ئەحمەدی» ئەوهش بە ناوی «ئەحمەد» ی کورپیهوه که دواتر لە تەریقەتی قادریدا تاقانە ی سەردهمی خۆی بوو و بە «کاک ئەحمەد» ناوی دەرچوو و لە هەندێ هۆسە ی خەلکی باشوور باس دهکرا و دهیانگوت «ئله لکاک احمد و اکرا ده . سییه کی بۆ کاک ئەحمەد و کورده کانی». شیخ ماریش هاوسەردهمی مەولانا خالید بووه و لە هەردوو سەده ی دوانزه و سیانزه ی کۆچیدا ژیاوه.

بەلام شیعی کوردی که بهو دوايانه له دیواندا بلأو بوونهوه، له بواری سۆز و ههست و وهسف و شتی لهو بابه تانه بوو و دوا یی شاعیره کان له کوردستانی عیراقد و له سەردهمی عەبدولرەحمان پاشای باباندا که سالی 1228 ی کۆچی کۆچی دوا یی کرد خزانه ناو کاروباری دنیاوه. هەر له سەردهمی ئەودا نالی و سالم و مستهفا به گی ساحیقپران که نازناوی «کوردی» بوو و کهمی له دوا ی دووه که ی ترهوه بوو

دەرکهوتن، ئهوجا حاجی قادری کۆبی و شیخ رهزای تاله‌بانی و زۆری تر پهیدا بوون. ئه‌وه‌م پێ سهیره تا نه‌زمی کوردی بلّاو نه‌بووه‌وه، شاعیرانی وه‌های کورد دهرنه‌که‌وتن دیوانیان هه‌بی و یه‌ک دوو به‌یت یا یه‌ک دوو شیعەر له سه‌رجه‌می ناوچه‌که‌دا جێی هێچ ناگرێته‌وه و له هێچ زمانیکدا گۆرانکاری ناکا. ئه‌وه‌ش ده‌لاله‌تیکی قوول له‌وه ده‌کا که به‌رپه‌وه‌به‌رایه‌تی ده‌سه‌لاتی شیخ مه‌حموود له سلێمانی له سه‌ره‌تای بیسته‌کاندا، له یه‌که‌م رۆژیه‌وه به کوردی ده‌ستی پێ کرد و رۆژنامه‌که‌ی و ته‌نانه‌ت نامه تاییه‌تیه‌کانی شیخ مه‌حموود له‌وه سه‌رده‌مه‌دا و نامه‌ی خه‌لکی تریش به گشتی به کوردی ده‌نووسران و سمایل ئاغای شکاکیش که نازناوی «سمکو»ی هه‌بوو له ورمی - دواتر په‌زاییه و دیسان ورمی، که جیهادی نه‌ته‌وایه‌تی کرد و دوا‌یی وه‌ک هه‌میشه به کوشتنی کۆتایی هات، رۆژنامه‌که‌ی، که بیری خۆی تیدا بلّاو ده‌کرده‌وه، به کوردی بوو.

کوردی نه بی و له قورگدا توند و تیژ بی. ئەوی تریشیان ئەوێه له ئاخواونی کوردیدا بتفیتدریتهوه، خۆم لهویشیان لادهدم با کوردیش بی. ئەوێ تهماشای قامووسه عارهیبیه کان بکا دهیبینی قامووسی زمانی ههندی زمانی تری لهخۆ گرتووه و ههندیکیان به رهو کۆچیان کردووه و نهماون. ههر وشهیهکی له ئافیتستادا هه بی کوردیه و بوونی له ئافیتستادا بهلگهیه بۆ رهسه نایهتی ئەو وشه کوردیه و به بی هیچ دهمه تهقییه ک پینی دهچی، جا له زمانه ئیرانیه کانی تر دا ده رکه وتبی یا ده رنه که وتبی.

بۆ رهواندنه وهی گومان و نموونه له سه ره وهی که گوتم، کورد دوو وشه ی بۆ «رهش» ههیه. به شیکێ کورد «رهش» به کار دیتی و کهس نازانی سه رچاوه ی چییه و کهنگی و چۆن پهیدا بووه. به شیکیشی «سیا» به کار دیتی و وشه ی تر له جییدا نازانی. ئەم «سیا» یه له «سیاه» ی فارسیه وه نیزیکه و ئەوهش سه یر نییه چونکه له ئافیتستادا ههیه و له کوردیدا له «رهش» رهسه تره. ئەوه ی جینی داخیشه مالی خۆمان له ناو مالاندا به سه ر ناکهینه وه... ئەمه ده لیم چونکه زۆر له وانه ی «رهش» به کار دیتن نازانن سیا کوردیه و له کوردیدا رهگی ئەوهنده قووله، له هیچ زمانیکی تر دا وا نییه، ئەوهش به هۆی بوونیه وه له ئافیتستادا و ئەم په یوه ندییهش بۆ کورد بوونی ئەو وشه یه به سه.

ئه وانه ی سیا به کار دیتن، مالیان ئاوا بی ده سه به رداری نه بوونه و «سیایی» شیان لی داتاشیوه که لسته ی کرین و فرۆشتنی بابته ده گه یه نی. فارسه کان به و واتایه «سیاهه» به کار دیتن و له و داتاشینه دا له کوردی جیا ده بنه وه و با ههر وا بکه ن. ئەگه ر ئیمه ده سه به رداری «سیایی» بین وشه یه کی تر نابینن جیگای پر بکاته وه، چونکه له «رهش» هه چمان به و واتایه دانه تاشیوه و هۆیه کهش ئەوه یه که وشه یه کی تازه یه و دوور نییه په یوه ندی به «ره ژوو» وه وه هه بی

چونکه وشه كه، ناوه كه و واتا كه له خۆیدا كۆ ده كاتهوه. به لām ته مه نى وشه كه ى دى بۆ سه رده مى ئافىستا ده گه رسته وه كه دووه هزار و شه شسه سāله و چهند سه ده يه ك پى شترىش كه سه ره تا كه ى نازانىن به لām له سى هزار سال پتره. خۆ ته گه ر كوردىك له ترسى ته له ى فارسى بتوانى واز له «سيا و سياى» بى نى، ده توانى سبه ى وامان لى بكا ده سبه ردارى لووتمان بين تا جيا وازيمان له گه ل فارسدا زياتر بى و ته و جا سامانى نو كه ى ميلله تان ده وله مه ندر ده بى و «كورده كه! كوا كه پووت؟» يش ده چى ته سه ر «كورده كه! كوا گو ئچكه ت؟»... لاهه وله وه لا...

كرنۆشبردن له ده ربارى سولتāندا داهىنانىك نيه به تايه تى كورد يا غه يره كورد داهىنابى، به لكو يه كى كه له خه سل ته كانى ده روون و جوړى كه له خۆ به ستنه وه به مانه وه جا ته گه ر بۆ به ده سه تهى تانى سوود و ده سكه وت بى يا ره واندنه وى مه ترسى. له گه ل ته و به لگه نه ويسته باوه دا كه له خو ئتماندا به له ناو شاعيران و نو سه رانى پاشا كāندا يه ك كورد ناينىن و نه مان بى ستو وه هى چ يه كى له زانا گه و ره كانى كورد بى انوو ى بۆ به رژه وه نه ديه كانى خۆ ى هى نابى ته وه. ته وه ش نا لى م ته وه به هۆ ى نه فسبه رزى كورده وه بووه و ميلله تانى تر له خۆ ته به لسووندا وا نه بوون، به لكو به هۆ ى لووتبه رزى شا به كانه وه بووه له دāلده نه دانى كورد و هه روه ها كه مى ى رۆ لى ان و دوورى مه ودا ى نى وانى ان. ته گه ر ته دى بى كى كورد يا نا كورد بل ى كورد خۆ ى له وه به گه و ره تر زانى وه له به ر ته ماحى سولتāن و شا به كان نه رم بى تا ده سكه وتى لى ان ده سكه وى، ته وه ده گو ترى كه «رۆ ى ده مى به په رسى له نه ده گه شى ت ده يگوت تر شه». به لām باسى زانايان شتى كى تره و له په رسى له دا سنو و ردار نا كرى چونكه ته وانه ى خۆيان له شا به كان شارده وه له روى باوه ره وه ته و هى ان كرد و

باپیره گه وره ی بنه ماله ی حهیده ری و مه لا ئه فهندی هه ولیر به هوی
 سوور بوونی شا ئیسماعیلی سهفه ویه وه بو گۆرینی مه زه بیان، خۆیان له
 مال و حال ی خۆیان دامالاند و کوردستانی ئێرانیان به جی هیشته و
 ویزدانی خۆیان دهر باز کرد. ئه وه ی ئه وان کردیان سه یر نه بوو چونکه
 پیمان سه یر نییه مروقی نه تراست له سه ر مه زه بیک ی سیاسی وا سوور
 بی که نه په رستراوی تیدا بی نه به هه شته و نه ئاگر. له ناوه راستی
 چله کانی سه ده ی بیستدا کاره ساته که دووباره ده بیته وه و لاپه ره یه کی
 تری چاره نووسی کورد به هه لواسینی قازی محهمه د و خه لکی تر له
 خزمه کانی له گۆره پانی «چلچرا - چوارچرا ح.ک» ی مه هاباد
 داده خریتته وه و ئه وانیش ده بنه قوربانی خۆ هه لواسینیان به ریشووی
 مانه وه ی نه ته وایه تییه وه. قازییش نووکی ئایینی بنه ماله یه کی گه وره بوو
 له کوردستانی ئێراندایه که سه ر کردایه تی بزوو تنه وه ی داخوازی مانه وه ی
 ده کرد و لاوانی خوتنگه رم و کوردی خاوه ن که رامهت به شدارییان تیدا
 کرد و به ده م ددانی مشاری میژوو وه هه لوه رین.

باسی مامه حه مه یی له ده رباردا، ده رگایه ک له سه ر هه ندی رووداوی
 زمان ده کاته وه و ره نگه زانیی سه رچاوه ی وشه یه کی به کاره یندراو له
 نیوان دوو نه ته وه ی ره گه زجیادا به زه حمهت بناسریتته وه. ئه و
 پێوانه کاریانه ی خه لکی سه ر به وشه په نای بو ده بن ئه وه یه له گوشه ی
 ده سه لات و ملکه چیه وه بره وان چونکه زور جار، هه ر ئه وه ش چاوه پروان
 ده کړی، که وشه له سه ره وه به ره و خوار، واته له ده سه لاتته وه به ره و
 ژێر ده سه ته و له سه ره که و تووه وه به ره و دوړاو داده به زئی. له بواری
 په یوه ندی نیوان عاره ب و فارسدا، سه رکه و تنی چه ندین سه ده ی دوور و
 درێژی هه خامه نشی و پارتیه کان و ساسانیه کان به سه ر عیراقدایه بوته
 جینی باوه ری ئه وه ی که وشه ی ئێرانی بو عیراقی سامی گوازاراونه ته وه.

زانا زمانه‌وانه‌کانی ئیسلام زۆربه‌ی ئەو وشە هاوبەش‌نەیان ژماردوون که
 له‌نیوان فارسی و عەرەبیدا هەن و بە‌پێوانه‌ و دەستووری عەرەبیبیان
 له‌گەڵدا ناکرێ له‌ بواری شیکردنەوه‌ و خواستنه‌وه‌دا ئەوه‌ش به‌ پێی
 یاسای دابه‌زین له‌ سه‌ره‌وه‌را. کاتی هۆش له‌ سه‌رده‌می ئیمه‌دا و له‌
 هه‌موو بواره‌کانی دید و پێوانه‌کاری تازه‌بابه‌تی پێوانه‌ و ئەنجامگیری و
 توێژینه‌وه‌ له‌ بواری زماندا کرایه‌وه‌، ده‌رکه‌وت زۆر له‌و وشانه‌ی که‌له‌
 سه‌ر فارسی حسێب ده‌کران له‌ بنه‌ره‌تدا بایلی یا ئەکه‌دی یا ئاشوورین
 و هه‌ندیکیان سۆمه‌رین و مامۆستا تاها باقری خوالیخۆشبوو کتیبیکی له‌
 سه‌ر ئەو وشانه‌ نووسی - په‌نگه‌ نه‌ختی به‌رفه‌روانی تیدا کردبێ -
 سه‌رچاوه‌ نافارسیه‌کانیان و په‌چه‌له‌کیانی ئاشکرا کردووه‌. ئاشکرایه‌ بوونی
 سه‌رچاوه‌ی ئەو وشانه‌ له‌ ئەکه‌دی و بابلیدا به‌لگه‌یه‌کی نوییه‌ بو
 گواستنه‌وه‌ی وشه‌ به‌ ئاراسته‌ی سه‌ره‌و خوار و جیاوازی ته‌رازووی هینز
 له‌ نیوان فارسی لاواز له‌ سه‌ره‌تادا له‌ گه‌ل شارستانه‌تی په‌گداکو‌تاوی
 عیراقی ئەو سه‌رده‌مانه‌ی سامی و سۆمه‌ریدا ئاشکرایه‌. له‌ لاپه‌ره‌ 204 و
 205ی به‌شی یه‌که‌می کتیبی «تاریخ زبان فارسی»ی ناوبراودا ئەوه‌
 ده‌خوێنینه‌وه‌: ئەو کاروباران‌ه‌ی به‌ به‌ریۆه‌به‌رایه‌تی ده‌سه‌لاتی سه‌رده‌می
 هه‌خامه‌نشیه‌وه‌ وابه‌سته‌ بوون، به‌ ئارامی ده‌نووسران و هه‌ندی
 به‌لگه‌نامه‌ی به‌ریۆه‌به‌رایه‌تی ئەو سه‌رده‌مه‌ که‌ ده‌ست که‌وتن، به‌ ئارامی
 له‌ سه‌ر پێست نووسرابوون و هی کۆتاییه‌کانی سه‌ده‌ی پینجه‌می پێش
 زاین بوون، هه‌روه‌ها له‌ کۆشکی شاهانشای هه‌خامه‌نشی له‌ ته‌ختی
 جه‌مشید نیزیکه‌ی سیی هه‌زار له‌وحه‌ قور دۆزرانه‌وه‌ که‌ به‌ زمانی
 عیلامی نووسرابوون، ئەوه‌ش به‌وه‌ لیک‌ده‌دریته‌وه‌ که‌ ده‌سه‌لاتداری
 هه‌خامه‌نشی له‌ سه‌ره‌تاوه‌ و تا ماوه‌یه‌کی دوور و درێژ توانایه‌کی ئەوتۆی
 نه‌بووه‌ ژماره‌یه‌کی وا له‌ نووسه‌رانی فارسی کۆن کۆ بکاته‌وه‌ به‌لگه‌نامه‌

ئىمپراتۇرىيە كان تۆمار بىكەن كە لە ماوەيە كى كورتى سەرسۈرھىنەردا پەرەى سەند، لە بەر ئەو بە ناچارى پەنايان بۆ نووسەرانى مىللەتانى دى برد كە لەو بوارەدا شارەزايان ھەبوو. تا دواى قادسيەى يە كەم كە زەمان گۆرا و بارودۇخ تىكچوو و كەلەپوورى قورئان ھەرچى كەلەپوورىكى كۆن ھەبوو و ھاتە پىشى رايمالى. دەبينىن فارسى شانازى بەو وشانەو دەكا كە چوونەتە ناو فارسىيەو و تەنانت عارەب بەخۇشيان بە دەگمەن بەكارىان دەھىنا و لەم سەردەمەدا و لە وىستگەى بەنزينى فارسى لافىتە دەخويتىنەو لىى نووسراو: استعمال دخانيات اكيدا ممنوع است.

زمانى كوردىش لەو بوارەدا ھەك زمانەكانى ترە و ژمارەيەكى يەكجار زۆر لەو وشە عارەبىيانەى تىكەوتن كە پەيوەنديان بە باوەر و خواپەرسىتى و زانستى ئىسلام و سەرچەم رۆشنىرىيەو ھەيە و بەكارھىتانيان بۆ كەس كەمايەتى نىيە بۆ ئەوانە نەبى بەرەنگارى باو دەبنەو. خۆشەختانە لە ھەندى پرووى بەختەو، فەرھەنگى كوردى لەو دەمەو كە لە زەردەشتى جيا بوو ھەو و بە ھۆى دوورىيەو لە چەقى دەسلەلات و شارستانەتيەو و بەر لەو ھى راستەوخۆ پەيوەندى بە فارسىيەو ھەبى، لە ئەنجامدا قامووسى ئەو وشانەى لە دەست دا كە پەيوەنديان بە ئايىنە كۆنەكەيانەو ھەبوو و ئەگەر وشەى ھەك athaurva و rathashta و vastyo fshuyas بەدەينە بەر باى گوڭى رۆشنىرى كورد، لە خەونىشدا نازانى ئەوانە سى چىنى كۆمەلگان و لە ئافىستادا ھاتوون و مەبەستىش رۇحانى و سەرباز و ھەرزىرە و وشەى «ئەرتەش» ى فارسى كە سەربازى دەگەيەنى، سەرەتاكەى وشەى دوو ھەمە و سىنەمىش سەرەتاي «كشاورز» ى فارسىيە كە دەكاتە ھەرزىر. بەلام يەكەميان، ئاشكرايە لەو ھەو ھاتووە كە لە سەرەتاي ئەم

باسه‌دا باس‌مان کرد، haurva که واتای «ته‌واو - کامیل» د‌دا و هه‌مان «ئیرۆ»ی کوردیه. ئه‌و وشانه له ئاف‌ستای تازه‌دا هه‌ن به‌لام «gatha» که کۆترین به‌شی ئاف‌ستایه، به‌ شیوه‌یه‌کی دی هاتوه و زیاتر ج‌یی ئه‌وه‌یه کورد به‌ زمانه‌که‌ی خۆی رازی ب‌ی، چونکه وشه‌ی یه‌که‌م «airyama» به‌ واتای هاو‌رئ، هه‌قال و هه‌مان وشه‌ی «یار»ی کوردی نو‌یه. دووه‌میش «awetush» - خقه‌ئیتوش» بوو به‌ واتای «ئهن‌دامی ده‌سته» و وه‌خته هاوتای «خۆیه‌تی» ب‌ی به‌ هه‌مان واتا و دوو‌میش verezeno قه‌ره‌زه‌نو به‌ واتای «وه‌رزیر»ی کوردی به‌ ده‌نگ و واتاوه. وشه‌ی gatha خۆی له‌ بنه‌ره‌ندا دوعا و نزا ده‌گه‌یه‌ن‌ی و له‌ شیوه‌زاری عه‌شره‌تی دزه‌یی ده‌وروبه‌ری مه‌خمووردا بۆته «گاس» به‌ واتای بانگ‌کردن و «ث» له‌ کوردیدا بزر بووه و وه‌رگه‌را و ئه‌گه‌ر کورد gatha بخو‌نینه‌وه ده‌یکاته «گاسا». ئه‌وه‌نده‌ی من بزانه‌ی ده‌نگی «ث» له‌ ولاتی کورددا ته‌نها له‌ ناوچه‌ی هه‌ورا‌ماندا ماوه‌ته‌وه. له‌ باره‌ی ئه‌م وشانه‌وه بگه‌ر‌پ‌توه بو «مزدیسنا و ادب پارسی ل 178، 179» به‌لام ده‌ره‌یتانی شیوه‌کانیان سه‌رنجی خۆمن.

ئه‌وه هه‌ندێ بوو له‌ لایه‌ن و په‌راو‌یزی په‌یوه‌ندی نیوان کوردی و ناکوردی زمانه‌ ئیرانه‌کان به‌ فارس‌یه‌وه، له‌ گه‌ل که‌می له‌ په‌یوه‌ندییه جه‌وه‌ه‌رییه‌کانی نیوانیان و ئه‌گه‌ر لیکۆله‌ره‌وه‌یه‌ک به‌ قوول‌یی و فره‌وانی ورد ب‌یته‌وه سه‌رنج و هه‌وال و وان‌ه‌ی سه‌یر و سه‌مه‌ره‌ی زۆر ده‌ست ده‌که‌ون و هه‌موویان گومان ده‌ره‌و‌ینه‌وه و خه‌یاڵ ئاشکرا ده‌که‌ن: کوشنده‌ترین شت له‌ میژووی کورددا ئه‌وه‌یه ده‌ربازبوونی زمانه‌که‌ی له‌ چنگی فارسی به‌ نرخ‌ی چاره‌نووس ئه‌نجام درا که 25 یا 26 سه‌ده در‌یژه‌ی کیشا. ئه‌م‌رۆش کوشنده‌ترین شتی زمانه‌که‌ی ئه‌وه‌یه ب‌یتاوانیه‌که‌ی له‌ تۆمه‌ت به‌ پا‌ک‌کردنه‌وه‌یه‌ک ب‌ی که له‌ راستیدا

که و لکردنیتی و به وهش کورد به هه وهسی خۆی ته رمی زمانه که ی خۆی
ده داته فارسی و له وه خاتر جه می ده کا که به در یژایی می ژوو نه یتوانی وه
کوردی سه ربړی.

دوای ئهوهی ههندی مهسهلهی ئافیسئا و زمانی فارسی باس کران،
قسه کردن له بارهی پههلهوییهوه تویشهبهرهی کهممهسرهفتر دهبی
چونکه له تویی قسه کانماندا باس و ئامازه بو پههلهوی ههبوون.

ئهوهی له بارهی ئه و زمانهوه نهگۆره، ناوه کهیهتی که له سههرچاوهی
کۆنترهوه هاتووه و له نووسینی فارسی کۆندا به شیوهی «پرتو -
پهرتهوه» به ناوچهی خوراسانی ئهمرۆ گوتراوه، که کهوتۆته باشووری
خۆرههلاتی ولاتی فارسهوه و ئهوهش ئه و خاکهیه که حکوومهتی
ئەشکانی له ناوهراستی سهدهی سییهمی پیش زاین تیدا وهک زلهیزیک
رِسکا و سلوکیه کانی تیکشکاند. ئاشکرایه دوای ئهوهی دهسهلات کهوته
دهست ئەشکانیه کانهوه (ناوه که بو ئەشک یا ئهرشاک دهگهڕیتتهوه که
به سههر سلوکیه کاند سهرکهوت) 250 پ ز زمانه پههلهوییه کهیان
بههیز بوو (وشه که له پهڕتهوهوه گۆراوه) زمانه که له ههمان کاتدا بووه
زمانی دنیا و دین چونکه ئهوهی دهسهلاتی دنیایی ههبوویی لهو
سهردهمانه دا دهسهلاتی دینیشیان ده دایه پال خویان. ئهوهی بهلگه
نهویسته ئهوهیه پههلهوی به چهن دین سهدهی دوورودریژ بهر له
دهسهلاتی ئەشکانیه کان شانبهشانی ئافیسئا و فارسی کۆن بوونیکي
تۆمسارکراوی ههبوو، تا دهگهیشته سههرچاوه کهی له خیله
هندوئه وروپیه کان که وهک ههموو گهله ئاریه کان و ئه وروپیه کان له
یهک ئاستدا بوون چونکه گه لیک نه بوو له یه کهم و دووهم دابراندا له
یهکی له زمانه کۆنه کانی ئه و گه لانهوه گه شهی کردبی. لیکچوونی
شیوازی تۆمارکراوی پههلهوی و پارسی و هه خامه نشی له لیکچوونی
نیوان پارسی هه خامه نشی و فارسی نوێ زیاتره و ته گهر فارسی

بگه رایه ته وه دهستی دهسه لات و میراتی که له پووری ئیرانی یه کجار زۆر زهحمهت ده بوو تهو پردانه دروست بکا و له گرێدانی په یوهندی نێزیکایه تی نێوان فارسی کۆن و نوێ بهردهوام بێ چونکه ته گهر فارسی به بێ حکومهت و تۆمارکردن بمابایه ته وه ده بووه چهند شیوه زاریکی لیکدا برای جیاواز و جیاوازیان ههندهی جیاوازی ئاشکرای نێوان کوردی سهردهم و ئافیتسا، بگره زیاتریش ده بوو: ته وهش له بهر ته وهی فارسی بنه چه یه کی تۆمارکراوی کۆنینهی نییه تا له گهڵ پاشماوهی ئافیتسادا به یه ک پیۆرین و چوارسه د وشه له کوێ و 83000 وشه له کوێ؟ په یوهندی کۆنی ته م شینوازان له کوێ و هی تازه یان له کوێ؟ کوا په یوهندی نێوان ته م وشه کۆنانه ی خواره وه له گهڵ وشه ی نویدا:

شینوازی کۆن	شینوازی نوێ	واتایان به کوردی
ئیدی idiy	بره و	برۆ
ئه داتوف adatuv	بره وه د	با بروات
مه نیا هه ئی	بیه ندیشی	بیر بکه وه
ئا هه م	بوده م	بووم
په تی پیه خوفا	خودرا نیگه هدار	ئاگاداری خۆت به

بۆ ته وه ته ماشای لاپه ره 234 و 235 ی تاریخ زبان فارسی ناوبراو بکه.

ئەگەر بىشى ئەو وشانە بۇ فارسى كۆن بگىرىنەو، دەشى بۇ ھەر
 شىوازيكى دى بيانگىرىنەو ھەخامەنشى نەبى كە لەو سەردەمەدا بوو.
 لە راستىدا، بە پىنى بۇچوونى زۆربەى نووسەرە ئىسلامىيەكان، فارسى و
 پەھلەوى تىكەلاوى يەكتر بوونە و ھەندى لەو نووسەرەنە يەكسانى
 كىردوون و ھى تريان فارسىيان دابەش كىردوون و پىيان واىە پەھلەوى
 بەشىكىتى و ھى تىرشىيان بە لايەكى تىردا چوونە كە ئىرە جىيى
 باسكىردنى نىيە و كەمىكى زۆر كەمىشىيان بە دوو زمانى جىاوازيان
 داناون. پەھلەوى، خەتىكى تايەتە بۇ نووسىن لە ئارامى داتاشى.
 ھەخامەنشەكان خەتى بزمارىيان ھەبو بەلام لە بەر زەحمەتى
 بەكارھىنانى ئەو خەتە، ئەوانىش پەنايان بۇ ئارامى برد. ئەو ھى تا ئىستا
 لە بەلگەنامەى پەھلەوى سەردەمى ئەشكانىيەكان دەست كەوتوون، زۆر
 كەمە و ھەرە كۆنەكانىيان دوو «گىرىيەند - قەوالە»ى ئالووڧىرن و لە
 ھەورامان دەست كەوتوون (ھەورامان ناوچەىەكى كوردنشىنە كەوتوتە
 ھەردوو بەرى سنوورى نىوان ولاتى فارس و عىراقەو و بە تەنىشت
 ھەلەبجەو، لە پارىزگای سلېمانى) مېژووى ئەو دوو گىرىيەندە بۇ
 يەكەم سەدەى پ ز دەگەرىتەو و كۆنەكەيان ھى سالى (88ى پ ز)ە
 و تازەكەشيان رېئى تى دەچى سالى (12ى) پ ز يا (88ى) ز نووسراپى
 (تەماشای ل 251 و 252ى كىتېبى تارىخ زبان فارسى بکە). يەكەمىيان لە
 بىنەرەتدا بە يۆنانى نووسراو و وشەى پەھلەوى لە پىشتەكەى ھەن،
 دوو ھەمىشىيان ھەمووى پەھلەوىيە و ئەو ھەش بەلگەىە بۇ ئەو ھى زمانى
 سلوكى لەو سەردەمەدا بەكار نەھىندراو. بەلام ساسانىيەكان ماو ھەىكى
 دوور و درىژ لە سەر بەكارھىنانى زمان و خەتى پەھلەوى مانەو و
 شوپتەوارى زۆرمان لەوانەو پى گەشىتوون. كەچى خەتى پەھلەوى
 داتاشراو لە ئارامى بە جۆرى گۆردرا ھەندى لە زەحمەتییەكانى كە لە

خویندنه وه دا هه بوون لاکه وتن و ئەو شیوه گۆراوه لای ساسانیه کان بووه خهتی به کارهیندراو. په هلهوی به خۆی، به پیتی بۆچوونی زانا ئیترانیه کان بووه دوو به شهوه: یه که میان ئەو په هلهوییه بوو که له ناوچه کهی خۆیدا، که کهوتبووه باکووری رۆژه لاته وه، به کار دههیندرا. دووهمیان ئەو په هلهوییه بوو که ولاتی پارس، له باکووری رۆژاوا ئیتران به تهنیشت ئەو فارسییه وه بوون که زمانی ئاخوتنی ئەو ولاته بوو، به کار دههیندرا. ئەم په هلهوییه به «پارسیک» ناوی دهرجوو بوو تا له په هلهوی یه کهم و زمانی فارسی که سه رچاوه کهی هه خامه نشی بوو و په رشوبلاو بیووه و به فارسی نوێ دهناسری جیا بکریته وه. جیاوازی نێوان په هلهوی (ناویان نا په هلهوانیک) و «پارسیک» زۆر کهمه به لام هیه. بۆ روونکردنه وهی ئەو جیاوازییه په نامان بۆ ئەم رستانه ی خواره وه برد که هسی پارسیک و په هلهوانین و له شوینه واریکی ئه رده شیر بابکانه وه (دامه زریته ری ده ولته تی ساسانی 226 ی پ ز) گوازارونه ته وه.

1. پتکرا این مزدیسن بغ ارتخشتر

1. پتکر ام مزدیسن بغ ارتخشتر

2. شاهان شاه ایران کی چهر

2. شاهین شاه اریان کی چهر

3. هیچ یزدان پس بغ پاک شاه

3. هیچ یزدان بوهر بغ پاک شاه

یه کهم شیوازی هەر پرسته یه ک پارسیکه و دوومیش په هله وانیکه. واتاشیان: ئەمه په یکه ری شایه، مه زدی ه سنا، ئه رده شیر، شاهه نشای ئیران... هتد. پرسته کانیشمان له ل 255 ی کتیی تاریخ زبان فارسی، به شی یه که مه وه گواستۆته وه.

دوای گرتیه نده کانی هه ورامان نووسین و به لگه نامه ی زورمان دهست که وتوون، له وانه، کتیی کارنامه ی ئه رده شیر بابکانه و «ئه ردا قیرافنامه» و زه ند ئا قیستا و کتیی ئایینی تری زه رده شتی و مانه وی له گه ل شوینه واری ئه ده بی ده ره وه ی باز نه ی ئایین، وه ک ده سه لات و میژوو ی تیکه لی داستان و شتی تر...

ره نگه که لکی هه بی لیره دا ئه وه بلیین که «زه ند ئا قیستا» ته فسیری په هله وی سه رده می ساسانیه کانه و بۆ ئا قیستا کراوه و «شه رحی ئا قیستا» ده گه یه نی و لیکدانه وه که ش له «zanti زه نتی» وه رگیراوه که ره گه که ی «zan زه ن» ی ئا قیستاییه و «dan ده ن» ی پارسی کۆن به رانبه ریتی که واتای زانست و زانیاری ده دا و هه ردوو وشه ی «زه ن و ده ن» به شیوازی خویان دابه زیون و له کوردیدا بوونه ته «زانین و زان» که له ئا قیستا وه گوازاراونه ته وه به نیشانه ی جیا که ره وه ی «د» ی سه ره تایه وه هاتوو. ره گیش له هه ردوو کیاندا «زان و دان» ه و ئا شکرایه په هله وی به هیشتنه وه ی «ز» له «زه ند» دا هاوبه شی کوردیه. یه کن له خه سه لته هاوبه شه کانی په هله وی و کوردی ئه وه یه کرداری رابرده له په هله وی و شیوه زاری باکووری کوردیدا به پێشخستنی جیناوی بکه ر به سه ر کرداردا و ئینگلیزیش له هه موو کرداره کاندا وا ده کا. ئه و جا کوردی و په هله وی جیناوی بکه ر له هه موو کرداریکی رابرده و داهاتوودا دوا ده خه ن و هه موو زاراوه کوردیه ناسراوه کان له وه دا وه ک یه کن. وا باوه که شیوازی هه ورامی کوردی له په هله وی ده چی و بۆم

هه‌لنه‌که‌وتوو له‌و لایه‌نه ورد بېمه‌وه و رای گرده‌بری له‌ سهر ده‌برېم به‌لام‌ ته‌و دوو به‌رانبه‌ره‌ی سهر‌وه له‌وه‌دا بی به‌لگه‌ نین که سهر به‌ هه‌ورامین چونکه‌ ئاخوتنی رۆزانه‌ی ئاسایی خه‌لک تۆمار ده‌کهن که‌ چ خه‌سله‌تیکي ره‌سمیان نییه‌ تا‌ ته‌و گومانه‌ بکری که به‌ زمانی بیگانه‌ بۆیان نووسرای. ته‌وه‌ی ته‌م بۆچوونه‌م پتر پشتته‌ستوور ده‌کا قسه‌یه‌کی شه‌مه‌سه‌ددین محمه‌د کوری قه‌یس ته‌ل‌رازییه‌ که له‌ کتییی «المعجم فی معاییر اشعار العجم» دا نووسیویه‌تی و وه‌رگێترانه‌که‌ی ده‌بیته‌: خه‌لکی عیراقم دیت سهر‌گه‌رمی دارشتنی ئاوازی ته‌ده‌بیاتی فه‌هله‌وی بوون و ته‌نانه‌ت به‌ ئاوازیکی ناخۆش گوته‌ی عاره‌ب و غه‌زه‌لی دری «فارسی» دل و ده‌روونی ده‌هه‌ژاندن، وه‌ک:

لحن اورامن و بیت پهلوی
زه‌خمه‌ء رود و سماعی خسروی

بۆ ته‌مه‌، سهرنجی ل 249ی کتییی تاریخ زبان فارسی بده‌ن، ده‌قه‌که‌شم به‌رچاو نه‌که‌وتوو تا بزانه‌م به‌ عاره‌بییه‌ یا له‌ قاموسه‌وه‌، له‌ ناعاره‌بییه‌وه‌ گوازاراوه‌ته‌وه‌ بۆ کتییی «تاریخ زبان فارسی» وه‌ک له‌ فارسیدا باوه‌، بی ته‌وه‌ی له‌ عاره‌بییه‌وه‌ وه‌رگێتردری.

نیوه‌ی به‌که‌می به‌یته‌که‌ که‌ واتای «ئاوازی هه‌ورامی و به‌یتی په‌هله‌وی» ده‌دا، پنده‌ه‌لدانی تێدایه‌ بۆ ئاوازی هه‌ورامی و ئاسان نییه‌ ئاوازی گۆرانی له‌ وشه‌کانی جیا بکریته‌وه‌ و ته‌گه‌ر په‌هله‌وی له‌وه‌ زیاتر ب‌لاو بووبیته‌وه‌ له‌ هه‌ورامان گیرى خواردی ته‌وه‌ رێگر نییه‌ له‌ به‌رده‌م ته‌وه‌ی زمانی هه‌ورامان په‌هله‌وی بوویی و ئاوازه‌که‌ سهرچاوه‌ی

هه‌و‌رامانییه و زمانه‌که‌ش زمانی گشتیی خه‌لکی ولاته و ئاوازی‌ش
تاییه‌تمه‌ندی ناوچه‌که‌یه، وه‌ک بلی: فلانه که‌س شیعریکی عاره‌بی به
ئاوازی شامی یا قاهیری یا به‌غدایی گوتوو. ئه‌وجا هه‌و‌رامان ناوچه‌یه‌کی
به‌رین نییه و به‌ده‌سه‌لاتداری ناوی ده‌رنه‌چوو تا ئاوازی ئه‌وه‌نده
به‌ناوبانگ بی زمانی تر سواری سه‌ری بی. له‌هه‌موو حالیکدا، ئه‌و
سه‌رسورمانه‌ده‌مینێ که ئاوازی هه‌و‌رامانی بلاو بیته‌وه و به‌ناوبانگ بی
تا شیعی زمانیکی تر ته‌واو داگیر بکا. له‌م رۆژگاره‌ی ئیستادا ئاوازی
تاییه‌ت به‌خۆی هه‌یه و وه‌ها ناوی پنه‌وه‌ده‌رچوو هه‌چ جیه‌کی تری
ئه‌م جیهانه‌ تاییه‌تمه‌ندی وای له‌ئاوازا نییه. ئیستا مه‌ودای ئه‌وه‌ نییه
باسی تاییه‌تمه‌ندیه‌کانی ئه‌و ئاوازه‌ بکه‌ین که له‌ره‌یه‌کی تیدایه‌ هه‌چ
قورگیکی تر، ئه‌گه‌ر له‌گه‌لیدا رانه‌هاتبی پتی ناوه‌ستی تا ده‌گه‌ینه‌ ئه‌وه‌ی
بیرسین ئاخۆ ری تی ده‌چی له‌ره‌ له‌ ئاوازی فارسی سه‌رده‌مدا که
تاییه‌تمه‌ندی خۆی هه‌یه، له‌ ئاوازی هه‌و‌رامان وه‌ریانگرتی؟ له‌
کوردستاندا، به‌هه‌موو به‌شه‌کانیه‌وه‌ له‌ شیوه‌ی ئه‌و ئاوازه‌ نییه! زهره‌ری
نییه‌ ئه‌گه‌ر بلیم به‌شیک له‌و شیوه‌ تاییه‌تییه‌ی هه‌و‌رامان له‌ ده‌نگی
لێهاتوانی ئاوازی عیراقدای به‌چراوی ده‌رده‌که‌وی به‌ تاییه‌تی له‌ ده‌نگی
نه‌جمه‌ددین شیخی و به‌ شیوه‌یه‌کی که‌متر محمه‌د گوبانچی و له‌
هه‌ندیکی تریشه‌وه‌ به‌ شیوه‌یه‌کی خنکاو و که‌رخ و گر و ماندوو‌بوون
ده‌رده‌که‌وی که‌ توانای ده‌ره‌تسانی که‌متریان هه‌یه. له‌گه‌ل ئه‌وه‌شدا
بابه‌ته‌که‌ بۆ لیک‌کۆلینه‌وه‌ی فره‌وانتر به‌ کراوه‌یی ده‌مینیه‌ته‌وه‌ تا به‌
ئه‌نجامیکی گرده‌بهر بکه‌ین. ئه‌نجامی ورد‌بوونه‌وه‌ش هه‌رچیه‌ک بی
گه‌رد ناخاته‌ سه‌ر هه‌و‌رامان و له‌ شتیکدا لۆمه‌ی نا‌کرێ که‌ له‌ میژوودا،
به‌ شیوه‌یه‌ک له‌ شیوه‌کان رووی داوه‌ و کوردستانی له‌ پشته‌ و زمانی
کوردی به‌ پاکژی و پته‌وی و سه‌ربه‌خویی لیتی ده‌ره‌هاتوو، جگه‌ له‌وه‌ی

که په هله‌وی فارسی نییه و سهرجه‌می باسه کهش شارستانه‌تییه له‌گه‌ل هه‌ندی تیشکدانه‌وه‌دا و چ پتویست به دله‌راوکی نا‌کا.

له‌په‌نا و په‌سیوی خویندنه‌وه‌مدا بو په‌هله‌وی بینومه، وه‌ک خه‌لکی تریش دیویانه، وشه‌ی زور هه‌ن، هاوشیوه‌یان له‌کوردی سهرده‌میشیدا هه‌یه و نه‌مزانیوه له‌فارسیدا هه‌یی، یا شیوه‌یان له‌کوردیدا له‌و شیوانه نیزیکتره که له‌فارسیدا هه‌یه. دیارده‌یه‌کی تری هاوشیوه‌م زانی که له‌هه‌ندی شیوه‌زاری کوردیدا له‌کوردستانی عیراق کرداره‌کان له‌سهر شیوه‌ی په‌هله‌وی ده‌گورپن به‌تایبه‌تی ته‌وانه‌ی ده‌نگی «د» به‌دوایاندا دی، ته‌و شیوه‌زارانه ده‌یکه‌نه «ت» و له‌په‌هله‌ویشدا وایه. ته‌و شیوه‌زارانه له‌بری «کردن و مردن» ده‌لین «کرتن، مرتن». بی‌گومان وردبوونه‌وه هه‌ندی پرووی تری له‌و بابه‌ته له‌نیوان شیوه‌زاره کوردیه‌کان، یا هه‌ندیکیاندا له‌گه‌ل په‌هله‌ویدا ده‌رده‌خا، ته‌وه‌ش به‌هوی گه‌رانه‌وه‌یان بو‌یه‌ک سهرچاوه‌ی ئیرانی و نیزیکایه‌تیشیان له‌یه‌کتره‌وه، شتیکی تریش هه‌یه کوردی و په‌هله‌وی کو ده‌کاته‌وه و له‌و دووه‌دا نه‌بی ته‌وه نییه.

ته‌و دراوه‌هاوبه‌شه‌ی نیوانیان، ئافنیستایه که یا کوردیه و له‌خاکی په‌هله‌ویدا، له‌خوراسان ده‌رکه‌وتوووه یا په‌هله‌وییه‌کی کونه و به‌زمانی کوردی قسه‌یان پی‌کردوووه و په‌یوه‌ندی نیوانی له‌گه‌ل کوردیدا له‌وه‌قه‌ئانیاندا به‌رده‌وام بووه که کورد باوه‌ری پتان هه‌بووه. ته‌مه راستیه‌کی گه‌وره‌یه و کهس ئاوری لی ناداته‌وه چونکه ته‌و ده‌نگه‌ زور کزه که هه‌ق وایه به‌رز بینه‌وه. نه‌په‌هله‌وی قسه‌که‌ریک به‌ناویه‌وه هه‌یه له‌خاکی خوراسانه‌وه ده‌نگ هه‌لبرئ و نه‌کورد کهس گوئ له‌ده‌نگی ده‌گری ته‌گه‌ر ده‌نگیکی لیوه بی که تا ئیستا شتی وا نه‌بووه.

کوردی به زندوویی ماوه ته وه به لام په هله وی شوینه واری سهر به خوی نه ماوه له فارسی جیا بی و به هوی گواستنه وهی دهسه لاتنه وه بو فارسه کان، هه موو تهو زمانانه ی نووسینیان هه بووبی له سهرده می ساسانیه کاندای بوونه به شیک له کهله پووری فارسی و خوراسانی، به خوی و کهله پووری وه له ماوه ی چوارسه د سالدا کهوته بهر دهستیان و تا هاتنی ئیسلام هه موو تهو زمانانه ی تیدا توانه وه. توانای تهو نیه مه زنده لی بدری ناخو به دووری و نیزیکی له گه ل کوردیدا چی پرووی دهدا چونکه جگه له شیوه یه کی تۆمار کراوی په هله وی که ماوه ی چهند سه ده یه ک وهک زمانی ده ولته ی و فرههنگی له سهرده می ئهشکانیدا و دواپی له ماوه یه کی دهسه لاتنی ساسانیدا برهوی هه بوو و دواتر، چهند سه ده یه کی دوا ی هاتنی ئیسلام شانیه شانی فارسی بوو و له کاروباری رۆژانه و رپورهمی ئایینی زهرده شتیدا به کار دهیتندرا و تهوجا، ههزار سالیک ده بی، له هه ندی شوینی بهرته سکدا نه بی که هه ناسه ی تیدا دهدا، لاپه ره که ی داخرا، پیوانه ی ترمان بو تهو بهراوردکارییه له بهر دهستدای نیه.

په هله وی به زمانی سهرده می ناوه راست داده نری، نه خیر له دوا ی هیرشی ئه سکهنده ره وه، به تا که زمانی سهرده می ناوه راست داده نری تا ماوه یه کی زور دوا ی دامه زراندنی ده ولته ی ساسانی سالی 331 پ ز و هه تا دوا ی سالی 226 ی ز. جگه له زمانی ئافیس تا به پله ی یه که م و فارسی کۆن (ئه خمینی) به پله ی دووه م، زمانی ترمان نیه نوینه رایه تی زمانه ئیرانیه کانی سهرده می کۆن بکا چونکه ههر تهو دووه به تنه ها خو یان شوینه واری نووسراوی سهرده می سلوکیان هه یه. ته گهر خوازیاری ورده کاری سیمای میژوو نه بووینایه ههر به ئافیس تا وهک تا که نوینه ری زمانه ئیرانییه کان وازمان دهیتنا چونکه کوئترین و

دهولهمه ندرين دهقه، كه خاوهنى 83000 وشهيه و له گه‌ل فارسى كۆندا، به خوى و چوارسه‌د وشهوه به‌راورد ناكړى.

دهبى وینه‌به‌كى نووسراوى زمانى ئيرانمان هېښ و بېكه‌ينه پڼوهر بؤ‌ئو رۆ‌له‌ى ديوه‌تې چونكه كوردى و زور زمانى ترى ئيرانى نه نووسىنى كۆنيان هه‌يه نه ناوه‌نجى و هه‌مووشيان له سهر لستى زمانه نوټيه‌كان دانراوون ئه‌گه‌رچى ئه‌وه‌ش زانراوه كه هه‌موويان بهر له‌وه‌ى گه‌لانى هند و ئيرانى بېنه دوو به‌شه‌وه، هه‌بوونه، ئه‌مه شانبه‌شاني ئه‌وانه ده‌ليم كه بؤيان نه‌سه‌لماوه ئاقيستا به زمانى قه‌ومه ميديه‌كه‌ى زه‌ردهشت بووه و ئه‌گه‌ر وا دانين زمانى ئاقيستا مېدى بووه كوردى ده‌چېته خانە‌ى زمانه كۆنه ئيرانيه‌كانه‌وه. ئه‌م قسه‌يه پېچه‌وانه‌ى ئه‌وه نيه‌ ئاقيستا به پيټي‌ك نه‌نووسراوه تايه‌ت بووبې به ميديه‌كان و ئه‌وه‌ش سه‌لماندنى ناوئ. ئه‌و سې رۆ‌له له داهيتانى زانايانى سه‌رده‌من.

به پيى ئه‌و پڼوانه‌كارييه په‌هله‌وى سروشتى ناوه‌راستى ده‌سه‌لاتى ئه‌شكانيه‌كان و ساسانيه‌كان و تا هيرشى ئيسلامى تېدايه و خه‌سله‌تى نوټى دواى ئيسلاميشتى تېدايه تا ئه‌و سه‌رده‌مانه‌ى كه چى دى به‌كار نه‌ده‌هيندرا و بووه زمانىكى كۆينه و له هه‌ندى رېټوره‌سمى ئايىنى زه‌ردهشتيدا، له هه‌ركوى بوايه‌ن ده‌گوترا و ئيستاش له يه‌زد و كرمان، له ئيران و هه‌ندى شوپى هند كه گرنگ‌ترينيان «بؤمباى» ه مه‌كوبان هه‌يه و ئه‌وانه نه‌وه‌ى پارسه‌كانن كه دواى هاتنى ئيسلام كۆچيان كرد و به‌سه‌رهاتيان به شيعر و به په‌خشان پاريزراوه.

به پيويستى نازانين له سهر به‌كارهينانى په‌هله‌وى له سه‌رده‌مى ساسانيدا فره‌وانتر بدوين له ده‌قى مانه‌وى نه‌بى، وازمان لى هينا. پيشتەر ئاماژه به زمانى هوزاوارش كرا كه به به‌ربه‌رينى له په‌هله‌ويدا و تا ئه‌ندازه‌يه كيش له فارسى ناوه‌راستدا و له‌وه‌ش كه‌متر له «غديه» دا

به کار دههیندرا. غدیه، که له ئافستادا به سوغده ناوی هاتوو و له و شه ئارامیانه پیکهاتوو که به هووی پیداوستی روونکردنه ووه چوونه ته ناو نووسینی په هله ویه و نیشانهی شیکردنه وهی په هله وی له کوتایی و شه ئارامیه کان پاریزراو بووه وه ک ئه وهی نیشانهی سه رچاوهی په هله وی «تن» بخه نه سه ر وشه ی «ده نووسن» و به «ده نووستن» تو ماریان ده کرد و خوینه ری ئه و سه رده مه به «نویشن» واته نووسین ده یانخوینده و به و شیوه یه، به لام پتویست به دریژه پیدان ناکا. هه ندی له هویه کان بو ئه و ده گه رینه و که نووسینی په هله وی به خه تی ئارامی ده نووسرا نه ختی زه حمه ت بوو و شیوه ی وشه په هله ویه کان له یه که وه نیزیک ده بوون و ئه گه ر به په هله وی بنووسرا با، ده بوو هاوشیوه ئارامیه که ی بنووسن و هه موو جارئ نیشانه ی چا وگی په هله وی بخه نه کوتاییه که ی و به په هله وی ده سکاریکراو بیخویننه و. به لام چون زاندر ا وشه ی ئارامی به په هله وی ده نووسران، به زور به لگه ئه و سه لمیندراوه، له هه موان به هیزتر کتیبکی زمانه وانی به ناوی «فرهنگ پهلوانیک - قامووسی په هله وی» ی سه رده می ناوه نجی ماوه ته وه هه موو ئه و وشه ئارامیانه ی تیدان که له بری په هله وی به کار هیندراوون. جگه له وهی بلین ئه و شیوازه ئالوزه هه ندی جار ده بووه هو ی گو برینی گو تنی وشه ی په هله وی که بهر گه مه ی «هوزوارش» که وتبوون، پتویست ناکا زیاتری له سه ر برۆین. ناشزانم ئه م شیوازه چون به هوزوارش ناو نرا.

ئه وهنده ی په یوه ندی به ریژه و ی کوردیه وه هه یی، ئه وه هه موو قسه کان بوو له سه ر په هله وی، هه ردوو کیان دوو داو ن له یه ک تیرنژی زمانه ئیرانیه کان و به ته نیشته یه که وده ن و جیاوازی چاره نووسیان ئه وه یه په هله وی گه شه ی کرد و له کوتاییدا وه ستا، کوردیش وه ستا و دوا یی گه شه ی کرد. ئه گه ر سه لمیندری لقیکی کوردی په یوه ندیه کی له

ئاسايى توندترى به په هله وويه وه هه يه ته وه بو تاموچيزى ميزوويى بو و
 باشتريشه بيته موژده بو گوماني خه لكى كه چهندين سه دهيه زهوت
 كراوه و هه مووشى قسه ي ريتيچوونه و نه سه لميندراوه و پيم وا نيه به
 يه ك ريگاش سه لميندرى، ته وهش ته وهيه كه قسه ي هه ورامى واى بو
 هه لكه وي خه سلته تى كوني تيدا بزي ته و جا جوړه گومانى كى گشتى ديتته
 ئاراوه كه له سه ر زارى ئاريه كان به گشتى سه رنج دراوه و به شى
 په هله وي به ناچارى له به شى فارسى زياتر ده بى چونكه په هله وي زمانى
 ناوه راسته و ته وهنده دوور نه بووه ليكچوون روو نه دا وه ك چون
 هه خامه نشيه كان كه ته نانه ت به فارسى نويى كيژى خووشى نه ده چوو.
 پاشه روژ به شينه وه ك له شينه وه كان گومانمان بو ده كاته يه قين. به لام
 به لگه يه كى ميزووييمان به ده سته وهيه و هه ندئ رووناكايى ده خاته سه ر
 ريره وي شينه وزارى هه ورامى و خه سلته تى پته ويى ده رده خا. ته و به لگه يه
 كتيبي «نور الانوار» كه عه بدولسه مه دى تودارى سالى 1099 ي كوچى
 له سه ر ره چله كى ساداتى كوردى ناوچه ي هه ورامان و ده وروبه رى
 نوو سيويه تى و له ناوه رو كه كه يسدا دوو شت بو ئيمه گرنگه كه
 په يوه نديان به بابه ته كه وه هه يه و يه كه ميان شينه وي كرين و فروشته
 له گوند و گه ره كى ته و ناوچه يه و دواى بيسميللا و پيشه كى و
 سه لاوات. به عاره بيه كى هاكه زايى ده لى: ته و جا ميرزا عه بدولكه ريم
 كورى مير خاليد كورى ته حمه د بابانى به كه يفى خوى مولكه كانى كه
 كه و تيوونه «پشت رى» و «كوره وز» مه به ستم هه مه دان و قشله كانيتى
 و «اسفرنكين» و پارچه ي «بن» و «گاوران» و «نينه» و «گولان» و
 قشله كانيان «نيزل» و «گليه» و «بيدره» و «چوين» به رانبه ر
 دووسه د و يه ك مسقال زير به شيخ زده كه ريا كورى شيخ
 عه بدولرهمان... هتد. ته م كرين و فروشته. چيشتانى روژى

پینجشمه مەهی پینجی رەبیعی یە کەم، سالی شەشسەد و حەفتا و پینجی
کۆچی پینجەمبەری گەوره دروودی لی یی، مۆر کرا.

نووسەری گریبەندە کە قازی ئەسەدی خەلکی «بایگەلان» بوو و
عارەبیە کە ی تیکەلێکە لە فیربوون و راھاتن. زانینی عارەبی و راھاتنی
کوردی دەقیکیان بەرھەم ھێناوە ھەم ھیزی تیدایە ھەم دوو بلقی
ھەلقولانی راھاتن.

تەمەنی ئەو گریبەندە ئەمرۆکە حەوتسەد و سیو دوو سالی و دوو
شاھەدی لە سەر دوو راستی تیدان کە بو ئیمە زۆر جیتی بایەخن.
یە کە میان ناوی گوند و قشلەکانە، کە ئەو دەمە نۆزدە سال بە سەر
کۆتایی دەسەلاتی عەباسیەکاندا تێپەریو، کوردی بوونە و بە زاراوی
دانیشتوانی ناوچە ی ھەورامان بوونە و ھەمووشیان بە کەلکی ئەو دین
ئەمرۆ ناوی گوندی ئەو ناوچە یە بن. شیوازی ناوھەکان ھەتا ئەمرۆ، لە
ماوێ حەوت سەدە و چارە کە سەدە یە کدا، بە ھیچ شیوہ یە ک گۆرانی
بە سەردا نەھاتوو و بە لگەنە و یستیشە کە ئەو ناوانە لەو رۆژەدا
دانەنراون کە گریبەستە کە ی تیدا نووسراو و دەشی لە رووی
پێوانە کاریبەو بە لێین چەند سەدە یە ک پیتەر بەو ناوانەو بوونە و
تەنانت مانەو و یشیان بەو ناوانەو لە دوا ی ھێرش ی مەغۆل کە ھەموو
شتیکیان ژیر و ژوور کرد، ئەو بۆچوونە پیتەستوور دەکا. مانەو ی ئەو
ناوانە لە دوا ی ئەو بشیوینیانەش کە دوا ی بوومەلەر زە کە ی مەغۆل
ناوچە کە ی گرتەو بە لگە ی بە ھیزیانە و ئامازشە بو ھاسانی
بەردەوامبوونیان بە خویان و واتایانەو، لە ماوێ ئەو چەند سەدە یەدا
کە ئاسوودە ییان تیدا بالادەست بوو. تا ئاستی باوہر پیکردنی گردەبەر وا
پی دەچی ئەو ناوانە لە سەردەمێکدا ھەبووین ھیشتا پەھلەو ی لە
ناوچە کەدا بالادەست بوو یی و ھیزی گریبەندە کە ی تری فروشتن ئەم

بۆچۈنە پىشتىراست دەكا كە لە نىوان دوو كەسدا بوو و پەيوەندى بە
 مولكايتى گوندىكەو بوو ناوى «هەزار كۆرە» بوو و ئەوجا كۆرپە كە
 پىشكەشى شىخ خالىدى كۆرى شاذلى دەكا و ئەم شىخ خالىدە باپىرى
 باپىرى ئەو شىخ زەكەريايە بوو كە لە گرىبەندى يەكەمدا ناوى ھاتووە
 و گوندەكەش لە ناوچەكەدايە. بەلام گوندى «هەزار كۆرە» ئەو
 دەگەيەنى ھەزار كۆرى تىدا بوو و ئىستاش ئەو شىوازە گوتتە لە زۆر
 جىنى كوردستاندا باو. جا با لىكى بدەينەو چەند سال لە نىوان باپىرى
 باپىر و نەوئى نەوئەدا دەبى. بە پىوانەى سەردەمى ئەمرۆى من مردنى
 باپىرى باپىرم «ئەلواسىق بىللا عەبدوللاى كۆرى عەبدولرەحمانى جەلى»
 كە سالى 1246ى كۆچى بوو و ماو كە سەدوشەست سالە و ئەگەر بۆ
 رىككەوت دە سالى لى كەم بكەينەو، سەدوپەنجا سال دەخىرتە سەر
 732 و دەبىتە 882 سال كە تەمەنى ئەو وشەيە كە لە رىزمانى
 كوردیدا تىكەل و ھاوئەناو. مانەوئى وشەى تىكەل ئەو ماو دوور و
 درىژە واتاى قوولتەرى ھەيە و بە رابردوودا رۆچوو. گرىبەندى دووھم
 كە لە يەكەمىيان كۆنترە، بە ھۆى زۆرىيى ناوەكەنيەو دوامخست جگە
 لەوئى گەرانەوئەمان لە دووئەمەو بۆ يەكەم بە مەبەستى گەرانەوئى
 شىوئەزارى ھەورامىيە بەرەو سەردەمى پەھلەوئى. بەلگەى چاوەروانەكراو
 لە گرىبەندى دووئەمدا ئەوئە فرۆشيارى ئەو گوند و ناوچانە مىرزا
 عەبدولكەرىمى كۆرى مىر خالىدى كۆرى ئەحمەد بابان بى و باپىرى
 بابان بى و بە دوو پىشت لە پىش نەوئى 675ى كۆچى بى، بە پىتى
 لىكدانەو دەبى بەر لە سالى 600ى كۆچى لە دايك بووبى. ئەوئەندى
 من بزەم كەس بۆ ئەو نەچوو بابانەكان ئەو رەگە قوولەيان ھەبووبى.
 دووھم شت دوو شىعەرە خواوئى نووسىنەكە لە شىخەكەيەو
 دەيانگوازىتەو، كە لە دوو بۆنەدا بە شىوئەزارى «گۆران»ى دىنانون و

ته‌مه‌نی شیعره‌کان تا ئەمڕۆ 320 ساڵه، له‌گه‌ڵ ڕه‌چاو‌کردنی جیاوازی مه‌ودای نیوان نووسینیاندا که ته‌مه‌نی کۆنه‌که‌یان له‌و ژماره‌یه‌ی سه‌ره‌وه زیاتر ده‌بی. یه‌کێ له‌ شیعره‌کان بو‌ پێداهه‌لدانی باپیری، پێغه‌مبه‌ری عساره‌بی، له‌ کاتی زیاره‌تی مه‌رقه‌ده‌که‌یدا دایناوه و تاکه شیعی «گۆران» یه‌ له‌ بنه‌مای وه‌زنی خۆی لایدایی و هه‌ندی ڕه‌چاوی عه‌رووزی ک‌ردووه. زمانی ئه‌و شیعره. زمانی ئه‌و شیعرانه‌یه‌ که به «گۆران» ی، له‌وساوه تا ئیستا نووسراون. سه‌یر نییه‌ زمانی ئه‌ده‌ب له مه‌ودای چه‌ند سه‌ده‌یه‌کدا خۆی بگۆنجینی، به‌لکو سه‌یر ئه‌وه‌یه‌ زمانی شیعر خۆی له‌گه‌ڵ زمانی ئاخوتندا بگۆنجینی. ئه‌م دیارده‌یه‌ هه‌موو لقیکێ زمانی کوردی گرتوته‌وه به‌ هه‌موو شیوازه‌کانیه‌وه. راسته هه‌لبه‌ستنی شیعر و دارشتنی گوته‌ی ئه‌ده‌بی جیاوازیان له‌گه‌ڵ ئاخوتنی راسته‌وخۆدا هه‌یه‌ که ڕه‌نگه‌ له‌ پێوانه‌ی دروست لابدا، به‌لام ئه‌مه یه‌کیکیان له‌ بازنه‌ی ئه‌وی تریان ده‌رناکا چونکه هه‌له‌ له‌ ئاخوتندا وه‌ک هه‌له‌کردنه له‌ شیعر و بابته‌ی ئه‌ده‌بیدا.

ئه‌وه‌ی تا ئیستا گو‌ترا بو‌ زانینی پله‌ویایه‌ی زمانی کوردی له‌ ناو تیریزی زمانه‌کانی لقی ئاری و ئیرانی رۆژهه‌لاتی گه‌له‌ هند و ئه‌وروپیه‌کاندا به‌سه‌ و به‌ ئانقه‌ست باسه‌که‌م کورت ک‌رده‌وه تا هه‌م کاره‌که‌م ئاسان بی هه‌م کات و یشوو بو‌ خوینهر به‌پلمه‌وه.

ئه‌نجامدانی کاریکی ته‌واو و پێگه‌یشتوو له‌ سه‌ر هێلیکی به‌ربه‌رین که من هه‌لمه‌زاردوووه‌ هی ئه‌وده‌یه‌ سالیک یا دوو سال بخایه‌نی تا لیسته‌وه‌ و وه‌ختی چاپ و بلاو‌کردنه‌وه‌ بیری، به‌و کاته‌ش سوودی راسته‌وخۆی به‌ سه‌رددچی و جگه‌ له‌ به‌ها تیوری و ئه‌کادیمیه‌که‌ی هه‌یجی ئه‌وتوی نامینی؛ بپو‌سته‌ ئیمه‌ خۆمان له‌ شتانه‌ لاده‌ین که سوودبان نییه‌ و به‌رئسهر ئه‌وه‌ به‌ پو‌سته‌ینه‌وه‌ که به‌رئه‌رسان هه‌یه‌ چونکه به‌ به‌ربه‌س‌نی

ئاشكرا دەورە دراوین و دەبی بەرانبەر خۆمان بە ویزدان بین و پتی ناوی نیەتپاکیی بەرەو گومانمان بەری. ئەگەر ئەم نووسینە شتیکی لەو تاریکاییە بەرچاوی خۆیتەرانی رەواندبیتەو تا بتوانن پرووتەر ئەو شتەنە بینن کە پروون نین، بەسە بۆ ئەوەی بێتە ھۆکاری شانازی و دلخۆشیم، ئەگەرنا دەسخەرۆیی شویتەوارنکی قوولی دەبی و دەبیتە ھۆی خەمێک کە بارودۆخە بەرچاوەکان دەریدەخەن.

سەرنج:

بۆ گیرانەوێ کورد بۆ میدیەکان سەرنجی کتیبی پرۆفیسۆر فلادیمیر مینۆرسکی بۆدەن بە وەرگیران و پەرەوێزی دکتۆر کەمال مەزھەر ئەحمەدەو، کە لە ژمارە یەکی گۆڤاری کۆری زانیاری کورد، لە بەشە عەرەبیە کەیدا، سالی 1973 بۆ کراوەتەو.

ئەوئەندە پەيوەندی بە کتیبی «نور الانوار»ی نووسەری فارسییەو ھەبە، بەرێز محەمەدی مەلا کەریم ئەو لایەنەنە لی دەرھیناون کە تاییەتین بە ناوچەي ھەورامان و مەریوانەو و سالی 1970 لە بەغدا بۆلوی کردەو . چاپخانەي سەلمان ئەعزەمی «ھەندی لە مێژووی ھەورامان و مەریوان» چەند لاپەرەيەک لە کتیبی نور الانواری عەبدولسەمەد تورداری لە گەل پێشەکی و چەند پەرەوێزیکدا.

بەغدا 1986/12/29

مەسعود محەمەد